

4th May 1957]

IV.—DISCUSSION ON THE GOVERNOR'S ADDRESS—(cont).

MR. SPEAKER : I have received a number of amendments to the motion on the Governor's Address. They have been circulated to the hon. Members. The procedure followed in this matter is, each Member gets up in his seat and says : ' I move the amendment number, so and so.' Then it will be seconded. The whole of the amendment need not be read while formally moving it. Then we will proceed with the general discussion and the amendments and the main motion will be put to the vote of the House at the end of the discussion. That is the procedure followed in this House. I will now request hon. Members to move their amendments. கனம் அங்கத்தினர்கள் தங்களுடைய திருத்தங் களின் நம்பரைச் சொல்லி பிரேரித்தால் போதுமானது. அதை உடனே வேறு யாராவது ஆமோதிக்கவேண்டும். எல்லா திருத்தங்களும் பிரேரிக்கப்பட்ட பிறகு பொது விவாதம் அவற்றின்பேரில் நடைபெறும்.

SRI A. R. MARIMUTHU : Mr. Speaker, Sir, I move amendment No. 1, standing in my name, namely—

Add at the end the following :—

" but regret to note that there is no reference in the Address to the failure of the Government to fix minimum wages for agricultural labourers in the State."

The amendment was duly seconded.

SRI V. K. RAMASWAMY MUDALIYAR : Mr. Speaker, Sir, I move amendment No. 2 standing in my name, namely—

Add at the end the following :—

" but regret to note that no mention has been made about the steps proposed to be taken to improve the status of the N.G.Os. by bringing it on a par with that of the Central Government servants and the improvement of the status of village officers and last grade Government servants and elementary school teachers."

The amendment was duly seconded.

SRI T. S. RAMASWAMY PILLAI : Mr. Speaker, Sir, I move amendment No. 3 standing in my name, namely—

Add at the end the following :—

" but regret to note that no mention has been made about the new problems that have arisen as a result of the States Reorganization in the transferred territories."

The amendment was duly seconded.

SRI M. D. RAMASAMI : Mr. Speaker, Sir, I move amendment No. 4 standing in my name, namely—

Add at the end the following :—

" but regret to note that no mention has been made about the implementation of the scheme of imparting free education up to the S.S.L.C."

The amendment was duly seconded.

[4th May 1957]

SRI M. D. RAMASAMI : Mr. Speaker, Sir I move amendment No. 5 standing in my name, namely—

Add at the end the following :—

“ but regret to note that no proper assurance has been given for the distribution of Development Blocks on a fair and equitable manner.”

The amendment was duly seconded.

SRI T. S. RAMASWAMY PILLAI : Mr. Speaker, Sir, I move amendment No. 6 standing in my name, namely—

Add at the end the following :—

“ but regret to note the conspicuous absence of any mention of the problems and welfare measures, etc., of industrial labourers in this State.”

The amendment was duly seconded.

SRI K. RAMACHANDRAN : Mr. Speaker, Sir, I move amendment No. 7 standing in my name, namely—

Add at the end the following :—

“ but regret to note that no mention has been made about the reservation of certain varieties of cloth for the handloom industry to ensure the stability of the industry.”

The amendment was duly seconded.

SRI S. RAMASAMI THEVAR : Mr. Speaker, Sir, I move amendment No. 8 standing in my name, namely—

Add at the end the following :—

“ but regret to note that no mention has been made about the improvement of irrigation sources such as lakes and tanks including supply-channels and sinking wells.”

The amendment was duly seconded.

SRI M. MUNI REDDI : Mr. Speaker, Sir, I move amendment No. 9 standing in my name, namely—

Add at the end the following :—

“ but regret to note that no mention has been made about the removal of Sales Tax on essential commodities like food stuffs and about altering the present system of sales tax levy into single point sales tax on all commodities other than food stuffs.”

The amendment was duly seconded.

SRI M. JAGANNATHAN : Mr. Speaker, Sir, I move amendment No. 10 standing in my name, namely—

Add at the end the following :—

“ but regret to note that no mention has been made about the concrete steps to be taken for the speedy amelioration and economic regeneration of the Harijan and backward communities.”

The amendment was duly seconded.

4th May 1957]

SRI M. SELVARAJ : Mr. Speaker, Sir, I move amendment No. 11 standing in my name, namely—

Add at the end the following :—

“ but regret to note that the Governor's Address does not refer (1) to the agriculturists who have been evicted by the Government in the Neiveli Project area and the failure of the Government to take necessary measures to rehabilitate them; and (2) the slow progress of work in the Neiveli Project.”

The amendment was duly seconded.

SRI A. GOVINDASAMY NAYAGAR : Mr. Speaker, Sir, I move amendment No. 12 standing in my name, namely—

Add at the end the following :—

“ but regret to note that the Address (1) has left it to the Finance Minister to deal with the Policies and Programmes of the new Ministry in his Budget Speech and (2) has failed to refer to the failure of the Ministers in not demitting office during the election period, or functioning purely as a caretaker Government, but making statements of policy and taking far-reaching decisions.”

The amendment was duly seconded.

SRI A. GOVINDASAMY NAYAGAR : Mr. Speaker, Sir, I move amendment No. 13 standing in my name, namely—

Add at the end the following :—

“ but regret that no mention has been made of the need to appoint a Committee consisting of or including Members of this House to investigate possibilities of better utilisation of the lignite deposits in the Neiveli area and to suggest ways and means to the Project authorities of improving the industry and better serving the interests of the people in the Project area.”

The amendment was duly seconded.

SRI M. P. SUBRAMANIAM : Mr. Speaker, Sir, I move amendment No. 14 standing in my name, namely—

Add at the end the following :—

“ but regret to note (1) that the Governor's Address does not refer to the grievances of the N.G.Os. of the State; (2) the plight of village officials and menials whose salaries are not commensurate with their ever-increasing functions and duties under a planned economy; and (3) the increase in salaries of the elementary school teachers.”

The amendment was duly seconded.

SRI D. S. AUTHIMOOLAM : Mr. Speaker, Sir, I move amendment No. 15 standing in my name, namely—

Add at the end the following :—

“ but regret to note (1) that the Address makes no mention about the agrarian situation that prevails in some parts of the State

[Sri D. S. Authimoolam]

[4th May 1957]

because of lack of any machinery to implement the Fair Rent Act and the Madras Cultivating Tenants Protection Act and (2) that no mention is made about the Tamil areas in Chittoor district."

The amendment was duly seconded.

SRI N. K. PALANISAMI : Mr. Speaker, Sir, I move amendment No. 16 standing in my name, namely :—

Add at the end the following :—

" but regret to note that the Address has not referred to
(1) the failure of the Ministry to resign before General Elections;

(2) to the continued incarceration of political prisoners;

(3) to the grave food situation and failure to bring down prices;

(4) to the shooting of plantation workers by the Police in Valparai, Coimbatore district;

(5) to the immediate need for setting up of steel plant in the State by making use of the resources of the State;

(6) to the necessity for more powers to formulate plans for the development of the State and to provide necessary resources for it; and

(7) the failure to name the State as Tamil Nad."

The amendment was duly seconded.

SRI P. S. CHINNADURAI : Mr. Speaker, Sir, I move amendment No. 17 standing in my name, namely :—

Add at the end the following :—

" but regret to note that no mention has been made

(1) about the present policy of the Government in regard to the abolition of powerlooms; and

(2) about the epidemic diseases prevalent in Tiruchi, Madurai and other places in the State."

The amendment was duly seconded.

SRI P. U. SHANMUGAM : Mr. Speaker, Sir, I move amendment No. 18 standing in my name, namely—

Add at the end the following :—

" but regret that no reference has been made in his Address to

(1) the unjust and meagre allotment of funds under the Second Five-Year Plan to this State;

(2) the inadequate utilisation and exploitation of the natural wealth in this State under the Second Five-Year Plan."

The amendment was duly seconded.

4th May 1957]

SRI S. PAKKIRISAMI PILLAI: Mr. Speaker, Sir, I move amendment No. 19 standing in my name, namely—

Add at the end the following :—

“ but regret to note that no mention has been made about the acute sufferings, educated youngmen are subjected to, as the Government have failed to provide employment opportunities for them in the State.”

The amendment was duly seconded.

SRI K. SATTANATHA KARAYALAR: Mr. Speaker, Sir, I move amendment No. 20 standing in my name, namely—

Add at the end the following :—

“ but regret to note that the Address has

(1) failed to mention the failure of the Government to bring legislation to fix a ceiling on land-holdings, but leaves it to the Bhoodan Movement to prepare the ground;

(2) underestimated the seriousness of the food situation in Tirunelveli and Kanniyakumari districts;

(3) made no mention about the failure of the Government to give free education in the high school classes; and

(4) failed to point out the failure of the Government to appoint a Pay Commission to rationalise the pay structure of the Government servants.”

The amendment was duly seconded.

SRI M. KALYANASUNDARAM: Mr. Speaker, Sir, I move amendment No. 21 standing in my name, namely—

Add at the end the following :—

“ but regret to note that the Address does not refer to the need for legislation for fixing a ceiling on land-holdings and for the distribution of the surplus lands to the landless poor.”

The amendment was duly seconded.

SRI M. KALYANASUNDARAM: Mr. Speaker, Sir, I move amendment No. 22 standing in my name, namely—

Add at the end the following :—

“ but regret to note that the Address has failed to refer to the need for introducing the promised legislation for improving the service conditions of beedi workers.”

The amendment was duly seconded.

SRI M. KALYANASUNDARAM: Mr. Speaker, Sir, I move amendment No. 23 standing in my name, namely—

Add at the end the following :—

“ but regret to point out that the Council of Ministers have not properly advised the Governor regarding the crisis in the handloom industry due to accumulation of stocks and the need for giving suitable relief to handloom weavers.”

The amendment was duly seconded.

[4th May 1957]

SRI M. KALYANASUNDARAM : Mr. Speaker, Sir, I move amendment No. 24 standing in my name, namely—

Add at the end the following :—

“ but regret to note—

(1) that the Address has failed to refer to the outbreak of smallpox and cholera in epidemic form in the districts of Tiruchirappalli and Madurai;

(2) that the Address has failed to refer to the need for improving the salaries and allowances to N.G.Os. and last grade servants on a par with the recommendations of the Central Pay Commission;

(3) that the Address has failed to refer to the need for improving the wages and service conditions of village officers and servants working under them; and

(4) that the Address has failed to refer to the urgent need for taking effective steps to check the rising prices.”

The amendment was duly seconded.

SRI M. WILLIAM : I am not moving my amendment, Sir.

SRI K. ANBAZHAGAN : என் பெயரிலிருக்கும் 25-வது நெ. பிரேரணையைப் பிரேரேபிக்கிறேன் :—

கவர்னருடைய பேருரைக்கு நன்றி தெரிவிக்கும் தீர்மானத்தின் இறுதியில் கீழ்க்கண்டவற்றையும் சேர்த்துக்கொள்ளவும் :—

“ கவர்னர் பேருரையில் கீழ்க்காண்பவை குறிப்பிடப்படாமை வருத்தம் தருவதாகும் :—

(1) தமிழ் மொழியை ஆட்சிமொழியாகச் செயற்படுத்த ஒரு கால வரையறையையும் முறையான திட்டத்தையும் குறிப்பிடாததும் ;

(2) சென்னை ராஜ்யத்தின் பெயரை ‘தமிழ் நாடு’ என்று மாற்றியமைக்கவேண்டிய அவசியம் குறித்து ஏதும் குறிப்பிடாததும் ;

(3) தமிழ் மாநிலத்தின் எல்லைப் பகுதிகள், அந்தந்தப் பகுதிகளின் வாழும் மக்களின் விருப்பத்தை ஒட்டி தமிழகத்தில் இணைக்கப்பட வேண்டியதைப் பற்றி ஏதும் குறிப்பிடாததும் ;

(4) நாட்டு மக்களின் பொது விருப்பத்திற்கு மாறாக ‘இந்தி’ திணிக்கப்பட்டுவருவதைக் கண்டித்து ஏதும் குறிப்பிடாமையும்.”

The amendment was duly seconded.

SRI M. KARUNANIDHI : என்பேரிலிருக்கும் 26-வது நெ. பிரேரணையைப் பிரேரேபிக்கிறேன் :—

கவர்னருடைய பேருரைக்கு நன்றி தெரிவிக்கும் தீர்மானத்தின் இறுதியில் கீழ்க்கண்டவற்றையும் சேர்த்துக்கொள்ளவும் :—

“ கவர்னர் பேருரையில் கீழ்க்காண்பவை குறிப்பிடப்படாமை வருத்தம் தருவதாகும் :—

(1) திருச்சி மாவட்டம் குளித்தலை வட்டம்வாழ் விவசாயிகள், சட்டசபையில் அண்மையில் நிறைவேற்றப்பட்ட சட்டங்களினாலும் உயர்நீதி மன்றத் தீர்ப்புகளினாலும் மிகவும் பாதிக்கப்பட்டிருக்கும் நிலை.

4th May 1957]

[Sri M. Karunanidhi]

(2) விவசாயிகளுக்காகக் கொண்டுவரப்பட்டுள்ள சட்டங்களிலுள்ள குறைகளைப் போக்கக் கொண்டுவரவேண்டிய திருத்தங்கள்.”

The amendment was duly seconded.

SRIMATHI (Dr.) SATHIYAVANIMUTHU: என்பேரிலிருக்கும் 27-வது நெ. பிரேரேணையைப் பிரேரேபிக்கிறேன் :—

கவர்னருடைய பேருரைக்கு நன்றி தெரிவிக்கும் தீர்மானத்தின் இறுதியில் கீழ்க்கண்டவற்றையும் சேர்த்துக்கொள்ளவும் :—

“கவர்னர் பேருரையில் கீழ்க்காண்பவை குறிப்பிடப்படாமை வருத்தம் தருவதாகும் :—

(1) பழங்குடி மக்களின் நலன்களுக்காக திட்டவட்டமான நடவடிக்கைகளைப்பற்றிக் குறிப்பிடாததும் ;

(2) மகளிர் முன்னேற்றத்திற்கான நல்வாழ்வுத் திட்டங்களைப் பற்றிய குறிப்புகள் இல்லாததும் ;

(3) சீர்திருத்தத் திருமணம் செல்லுபடியாகும் சட்டம்பற்றிக் குறிப்பிடாததும் ;

(4) பொதுவாகத் தொழிலாளர்களின் நல்வாழ்வுத் திட்டங்கள் பற்றியும், குறிப்பாக மீன்பிடிப்புத் தொழிலாளர்கள் பற்றியும் குறிப்பிடாமையும்.”

The amendment was duly seconded.

SRI C. NATARAJAN : என் பேரிலிருக்கும் 28-வது நெ. பிரேரேணையைப் பிரேரேபிக்கிறேன் :—

கவர்னருடைய பேருரைக்கு நன்றி தெரிவிக்கும் தீர்மானத்தின் இறுதியில் கீழ்க்கண்டவற்றையும் சேர்த்துக்கொள்ளவும் :—

“கவர்னர் பேருரையில் கீழ்க்காண்பவை குறிப்பிடப்படாமை வருத்தம் தருவதாகும் :—

(1) சென்னை மாநிலத்தில் மலைவாழ் மக்களின் நலன்களுக்காக எடுக்கப்படவேண்டிய நடவடிக்கைகளைப் பற்றியும் ;

(2) கைத்தறி நெசவுத் தொழிலுக்கென கரைபோட்ட வேட்டிச் சேலைகளை ஒதுக்குவது என்று முன்பு இச்சபையால் நிறைவேற்றப்பட்ட தீர்மானத்தை அமுலாக்குவதுபற்றியும்.”

The amendment was duly seconded.

DECORUM OF THE HOUSE.

MR. SPEAKER : நேற்றைய தினம் விவாதத்தின்போது சபை அங்கத்தினர்கள் கைதட்டி ஆரவாரம் செய்தார்கள். காலரியில் இருப்பவர்களும் கூட கைகளைத் தட்டினார்கள். சபையில் உள்ள அங்கத்தினர் தங்கள் சந்தோஷத்தையும், களிப்பையும் தெரிவித்துக் கொள்ளலாம். காலரியில் உட்கார்ந்திருக்கக்கூடிய பொதுமக்கள் மௌனமாக இருக்க வேண்டுமே தவிர கைதட்டி எவ்வித ஆரவாரமும் செய்யக்கூடாது என்று தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

DISCUSSION ON THE GOVERNOR'S ADDRESS—cont.

MR. SPEAKER : அடுத்தபடியாக இன்றையதினமும் கூட அதிகமான அங்கத்தினர்கள் பேசவேண்டியிருப்பதால் ஒவ்வொருவரும் பத்து நிமிஷங்களுக்குமேல் எடுத்துக்கொள்ளக்கூடாது. பத்து நிமிஷத்தையும் கூட ஐந்து நிமிஷமாகப் பின்னர் குறைக்கும்படி நேரிடலாம். ஆகவே எட்டாவது நிமிஷம் ஆனவுடன் நான் மணி அடிப்பேன். பத்து நிமிஷம் ஆனவுடன் அங்கத்தினர் தங்கள் பேச்சை முடித்துக்கொண்டு என்னுடன் ஒத்துழைக்கும் படியாகக் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

[4th May 1957]

Sri S. B. ADITYAN : கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, பொதுத் தேர்தல் முடிந்து இப்போது முதல் கூட்டம் நடந்து கொண்டிருக்கிறது. கவர்னர் அவர்கள் இச்சபையில் நிகழ்த்திய உரையின் மேல் நடக்கும் விவாதத்தில் நான் கலந்து கொள்கின்ற சந்தர்ப்பத்தில் இரண்டொரு முக்கியமான விஷயங்களைப் பற்றி மட்டும் குறிப்பிட விரும்புகிறேன். ஒரு அரசாங்கம் வெற்றி அடைந்தது என்று சொல்ல வேண்டுமென்றால் தேர்தலிலே இத்தனை இடங்களில் ஜயித்தோம் என்று சொல்வது மட்டும் போதாது. ஒரு சர்க்கார் வெற்றி அடைந்திருக்கிறது என்று ஒப்புக்கொள்ள வேண்டுமென்றால் அந்த அரசாங்கம் ஒரு வெல்பார் ஸ்டேட்டாக அமைந்தால்தான் ஒப்புக்கொள்ள முடியும். அதாவது நான் எந்த அரசாங்கத்தை வெற்றி அடைந்தது என்று சொல்வேன் என்றால் “எல்லோருக்கும் வேலை, வேலை இல்லாதவருக்குச் சோறு” என்கிற ரீதியில் அமைந்திருந்தால்தான் சொல்வேன். இந்தக் கண்ணோட்டத்தோடு கவர்னர் அவர்களுடைய பிரசங்கத்தை அலசிப்பார்க்கும்போது இரண்டொரு விஷயங்கள் மகிழ்ச்சிக்கு உரியனவாக அமைந்திருக்கின்றன.

உதாரணமாக நெய்வேலி பழுப்பு நிலக்கரித் திட்டத்தைப் பற்றிச் சொல்லியிருப்பது மிகவும் வரவேற்கத்தக்கது. இந்தத் திட்டத்திற்காக 60 கோடி ரூபாய் செலவழிக்கப் போவதாகக் கண்டிருக்கிறது. இந்த திட்டத்தை ஆரம்பித்து வைப்பதற்கு பண்டித நேரு அவர்கள் இந்த மாதம் வரப்போவதாகவும் கூறப்பட்டிருக்கிறது. இவை எல்லாம் மிகவும் வரவேற்கக்கூடியவை.

ஆனால் அதேசமயத்தில் இந்தத் திட்டத்தின் மூலம் எத்தனை பேர்களுக்கு வேலை கிடைக்கும் வாய்ப்பு இருக்கிறது என்கிற புள்ளிவிவரத்தையும் கொடுத்திருந்தால் இன்னும் அதிகப்படி சந்தோஷத்தோடு வரவேற்று இருப்பேன். “எல்லோருக்கும் வேலை, வேலை இல்லாதவருக்குச் சோறு” என்று அடிப்படைக் கண்ணோட்டத்தோடு அமைந்திருக்கும் வெல்பார் ஸ்டேட்டாக இது இருக்குமானால் அந்தப் புள்ளிவிவரத் தயாரிப்பில் கவனம் செலுத்தியிருக்க வேண்டும். அதைக்கண்டு நம் ராஜ்யத்தின் பொருளாதார நிலைமை, தனிப்பட்டவர்களின் வாழ்க்கைத் தரம் எவ்வளவு தூரம் உயரமுடியும் என்பதைப் பார்க்கமுடியும்.

அதைத் தவிர அணைக்கட்டுத் திட்டங்களைப் பற்றி பழைய ஓட்டங்களை முன்னேற்றம் அடையச் செய்யும் வேலை நடைபெற்று வருகிறதென்று இந்தப் பிரசங்கத்தில் கூறப்பட்டிருக்கிறது. ஆனால் பொதுவாக ஏதாவது புதிய திட்டம் எடுக்கப்பட்டிருக்கிறதா, அமுலுக்குக் கொண்டுவரப்பட்ட போகிறதா என்பதைப்பற்றித் தகவல் இல்லை.

11-30
a.m.

எல்லோருக்கும் வேலை, வேலை இல்லாதவர்களுக்கு சோறு என்ற லட்சியத்தை அரசாங்கம் கருத்தில் கொள்ளவேண்டும். இந்த லட்சியம் எவ்வளவு முக்கியமானது என்பது சமீபத்தில் வெளியான செய்தி ஒன்றில் நாம் தெரிந்துகொள்ளவேண்டியிருக்கிறது. நமது மத்திய சர்க்கார் நிதி அமைச்சர் டி. டி. கிருஷ்ணமாச்சாரியார் அவர்களே ஒரு இடத்தில் பேசும்போது கேரள முதல் மந்திரிக்கு சவால் விடுத்து பேசினார். “கேரள ராஜ்யத்தில் வேலையில்லாத திண்டாட்டத்தை கேரள முதல் மந்திரி அவர்கள் ஒழித்து விடுவார்களேயானால் நான் காங்கிரசை விட்டு கம்யூனிஸ்ட் கட்சியில் சேர்ந்துவிடுகிறேன்” என்று சவால் விடுத்தார். அதற்கு கேரள முதல் மந்திரி “நீங்கள் இந்தியாவில் எந்த ஒரு மாகாணத்திலாவது வேலையில்லாத திண்டாட்டத்தை ஒழிப்பீர்களேயானால் நான் கம்யூனிஸ்ட் கட்சியிலிருந்து காங்கிரசில் சேர்ந்து விடுகிறேன்” என்று சொன்னார். வேலை இல்லாதவர்களுக்கு எல்லாம் வேலை உண்டாக்கி கொடுக்க வேண்டியது எவ்வளவு முக்கியமான விஷயம் என்பதற்கு இது ஒரு எடுத்துக்காட்டு.

அப்படி வேலையில்லாத எல்லா மக்களுக்கும் வேலை கொடுக்க முடியுமா என்றால் நிச்சயமாக வேலை கொடுக்க முடியும். ஒன்று வேலை இல்லாதவர்களுக்கு வேலை கொடுக்கவேண்டும். இல்லையென்றால் அரசாங்கம் அவர்களுக்கு சோற்றுக்கு பணமாவது கொடுக்கவேண்டும். அதாவது 5 ரூபாயோ, 10 ரூபாயோ கொடுத்துத் தவவேண்டும். அப்படி முடியுமா

4th May 1957]

[Sri S. B. Adityan]

என்றால் முடியும் என்று சொல்ல விரும்புகிறேன். மேல்நாடுகளிலே அதாவது இங்கிலாந்து போன்ற நாடுகளிலே எல்லோருக்கும் வேலை கொடுக்க முயற்சிக்கிறார்கள். அப்படி வேலை கொடுக்க முடியாதவர்களுக்கு மாதம் ரூபாய் 160 வரையிலும் பணம் கொடுக்கிறார்கள். இதுமாதிரியாக பல நாடுகளில் இந்த முறை அமுலிலிருந்து வருகிறது. இதே மாதிரியாக நமது நாட்டிலும் நடைமுறையில் கொண்டுவரமுடியும். ஆகையால் நமது அரசாங்கமும் இதை ஒரு ஸ்திரியமாகக் கொண்டு அதற்கான நடவடிக்கை எடுத்துக்கொள்ள வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

கனம் தொழில் மந்திரி வெங்கட்டராமன் அவர்கள் அன்று ஒரு நாள் கடற்கரை கூட்டத்தில் பேசும்போது நமது மாகாணத்தில் அணைக்கட்டு கட்டுவதற்கு, காவேரி நதி ஒன்றுதான் இருக்கிறது. கிருஷ்ண நதியோ, கோதாவரி நதியோ இல்லை. காவேரியின் தண்ணீர் பூராவும் உபயோகப் படுத்தப்பட்டுவிட்டது. ஆதலால் பெரிய திட்டங்களை ஆரம்பித்து வேலை கொடுப்பதற்கில்லை என்று சொன்னார். அவர்களுக்கு ஒன்று சொல்ல விரும்புகிறேன். உலகத்திலேயே இல்லாத இயற்கை எராளுங்கள் நம் தமிழ் நாட்டில் கிடைக்கின்றன. கனிப்பொருள் வளம் ஏராளமாக இருக்கிறது. சேலத்தில் இருப்பும், தென் ஆற்காட்டில் நிலக்கரியும், செங்கல் பட்டில் வெள்ளைக்களிமண்ணும் கிடைக்கின்றன. இது மாதிரியாக தமிழ் நாட்டில் எத்தனையோ இயற்கை வளங்கள் இருக்கின்றன. இவைகளைக் கொண்டு எத்தனையோ தொழிற்சாலைகள் ஆரம்பித்து வேலையில்லாதவர்களுக்கு வேலை கொடுக்கலாம்.

மற்றொரு முக்கியமான விஷயம் என்னவென்றால் தமிழ்நாட்டில் ரிய வெப்பத்தை பயன்படுத்தும் தொழிற்சாலைகளை ஆரம்பிக்கவேண்டும் என்று நான் யோசனை கூற விரும்புகிறேன். சாதாரணமாக ஒரு அடி நிலத்தில் விழும் சூரிய வெப்பத்தில் ஒரு குதிரை சக்தி வேகம் அடங்கி இருக்கிறது என்று சொல்லப்படுகிறது. மேல் நாடுகளில் சூரிய வெப்பத்தை நேரடியாக பயன்படுத்துவதற்கு ஆராய்ச்சி நடந்து வருகிறது. ஆனால் அங்கே நம் நாட்டைப்போல் அதிக சூரியவெப்பம் கிடைப்பதில்லை. நம் நாட்டில் சூரியவெப்பத்தை நேரடியாகவோ, மறைமுகமாகவோ தொழிற்சாலைகளுக்கு பயன்படுத்திக் கொள்ளலாம். உதாரணமாக கடலில் இருந்து உப்பு சூரியவெப்பத்தின் மூலம்தான் எடுக்கிறோம். இதனால் விரிவான முறையில் ஏராளமான பேர்களுக்கு தொழில் கிடைக்கிறது. கடல் உப்பிலிருந்து கால்சடிக் சோடா, காகித தொழிற்சாலைபோன்ற தொழிற்சாலைகளை ஆரம்பிக்கலாம். இதனால் மேலும் ஏராளமான மக்களுக்கு வேலை கொடுக்கலாம் என்று சொல்ல விரும்புகிறேன். இந்த மாதிரி தொழிற்சாலைகளை, திருநெல்வேலி, தென் ஆற்காடு, தஞ்சாவூர், ராமநாதபுரம் முதலிய கடலோர ஜில்லாக்களில் ஆரம்பிக்கலாம்.

வேலையில்லாத மக்களுக்கு ஒன்று வேலை கொடுக்கவேண்டும் அல்லது அவர்களுக்கு நிவாரணம் அளிக்கவேண்டும். ஆகவே அரசாங்கம் இதை பரிசீலனை செய்ய ஒரு கமிட்டியை நியமித்தால் மிகவும் நன்றாக இருக்கும் என்று கூற விரும்புகிறேன். திருநெல்வேலி ஜில்லாவிலும், கடலூரிலும் கால்சடிக் சோடா, வாஷிங் சோடா முதலிய தொழிற்சாலைகளை ஏற்படுத்தினால் நன்றாக இருக்கும். இதனால் பத்தாயிரம் பேர்களுக்கு உப்பு உற்பத்தியில் வேலை கிடைக்கலாம். பல்லாயிரக்கணக்கான மக்கள் வேலையில்லாமல் தவிக்கும் இந்த நாளிலே, இம்மாதிரியான திட்டத்தை தீட்டவேண்டும் என்று நான் அரசாங்கத்தை கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன். பரீட்சார்த்தமாக 'வேலை அல்லது சோறு' என்ற ஸ்திரியத்தை சில தாலுகாக்களில் நடைமுறையில் ஆரம்பித்து வைக்கவேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன். அதை வெற்றிகரமாக நடத்தினால் அகில இந்தியாவில் மாத்ரிம் அல்லாமல் ஆசியாவிலும் நமது தமிழ் நாட்டின் புகழ் ஒங்கி நிற்கும் என்று சொல்லிக்கொண்டு என் வார்த்தைகளை முடித்துக் கொள்ளுகிறேன்.

SRI A. CHIDAMBARANATHA NADAR : தலைவர் அவர்களே! கவர்னருடைய பேருரையில் எல்லா பொது மக்களையும் வரவேற்ற கூட்டத்தில், கன்னியாகுமரியிலிருந்து புதிதாக இந்த ராஜ்யத்தோடு சேர்ந்திருக்கும் பொது

[Sri A. Chidambaranatha Nadar] [4th May 1957]

மக்களையும் மிகவும் சந்தோஷத்தோடு வரவேற்றார்கள். அந்த முறையில் நாங்கள் அவர்களிடம் என்றென்றைக்கும் பணிவுடனாவர்களாகவும் நன்றியுடனாவர்களாகவும் இருக்கின்றோம். இன்றைய நிலையை எடுத்துப் பார்த்தால் கன்னியாகுமரி ஜில்லாவை திருநெல்வேலி ஜில்லாவோடு சேர்த்தால் என்ன என்றதொரு அபிப்பிராயம் இன்று நாட்டில் இருப்பதாக நமக்குத் தெரிகிறது. பொதுமக்களின் அபிப்பிராயத்திற்கு எதிராக எந்தக் காரியத்திலும் நாங்கள் தலையிடமாட்டோம் என்று முதல் அமைச்சர் உறுதி கூறியது அவர்களுக்கு ஞாபகம் இருக்கலாம். கன்னியாகுமரி ஜில்லாவை சென்னை மாகாணத்தோடு சேர்க்கவேண்டுமென்ற அவா எங்களுக்கு இருந்த காரணத்தினால்தான் நாங்கள் இந்த நாட்டில் சேர்ந்தோம். அதை உருவம் மாற்ற அபிப்பிராயப்பட்டால் அதை அவ்வளவு சந்தோஷமாக கன்னியாகுமரி மக்கள் வரவேற்கமாட்டார்கள், என்று தெள்ளத் தெளிய தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். உண்மையாகவே கன்னியாகுமரி ஜில்லாவைப் பெருக்கவேண்டுமென்று சொன்னால் நான் அதை வரவேற்கிறேன். நான்குநேரி தாலுகாவையும், திருச்செந்தூர் தாலுகாவையும் கன்னியாகுமரி ஜில்லாவோடு சேர்த்து நாகர்கோவிலே தலைநகராகக் கொண்டு ஒரு ஜில்லாவாக அமைப்பார்களேயானால் அதை நாங்கள் வரவேற்கிறோம். சர்க்காரின் வேலைகள் சரியானமுறையில் நடக்கவில்லை என்று சொல்கிறார்கள். இங்கிருந்து பிரிந்து சென்றிருக்கும் மலபார் ஜில்லாவை எடுத்துக்கொள்வோம், அதை மூன்றாக பிரிக்க நடவடிக்கைகள் எல்லாம் நடந்துகொண்டிருக்கின்றன. அதைப் பார்த்து நல்லமுறையில் பொது மக்களுக்கு விருப்பமில்லாத காரியத்தை செய்யக் கூடாதென்று இந்த சர்க்காரை நான் தாழ்மையாக வேண்டிக்கொள்கிறேன். இரண்டாவதாக நாங்கள் திருவிதாங்கூர்-கொச்சி ராஜ்யத்தோடு இருந்த காலத்தில் தேசிய விஸ்தரிப்புத் திட்டத்தின்கீழ் மூன்றில் ஒரு பங்குதான் பொதுமக்கள் கொடுத்துக் கொண்டிருந்தார்கள். ஆனால் இன்றைய ஏற்பாட்டைப் பார்த்தால் 50 சத விதிகம் பொதுமக்கள் கொடுக்கவேண்டுமென்று தீர்மானிக்கப்பட்டிருக்கிறது. எங்கள் ஜில்லாவில் டிஸ்பீக்ட் போர்டு கிடையாது. ஒருவேளை பஞ்சாயத்து போர்டுகள் இருந்தாலும், அவ்வளவு வருமானம் கிடைக்கக்கூடிய பஞ்சாயத்து போர்டுகள் கிடையாது. கூடுதல் வருடத்திற்கு 3,500 ரூபாய் வருமானம் இருக்கும். அந்த நிலையில் பாதி பொதுமக்கள் கொடுக்க வேண்டுமென்று சொன்னால் அது அவ்வளவு உசிதமானதல்ல, என்று மந்திரியவர்களிடம் தாழ்மையாக தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். மேலும் ஒருவேளை மூன்றில் ஒரு பங்கு பொதுமக்கள் கொடுக்கவேண்டுமென்று சொன்னால் அதை நான் வரவேற்கிறேன். மேலும் சிறிய நீர்ப்பாசன திட்ட வசதிக்காக பொதுமக்கள் பாதி கொடுக்க வேண்டுமென்று சொல்லும் அந்தக் கருத்து எங்களுக்கு அவ்வளவு பொருத்தமாக தோன்றவில்லை. ஏனென்றால் கழிந்த காலத்தில் நாங்கள் திருவிதாங்கூர்-கொச்சி ராஜ்யத்தில் இருந்த சமயத்தில் அவைகளை சர்க்கார்தான் நடத்திக் கொண்டிருந்தது. ஒருவேளை மூன்றில் ஒரு பங்கு கொடுத்தால் நன்றாகயிருக்கும் என்று சொன்னால் அதை மனதிலாக்க சக்தியுண்டு. அடுத்தபடியாக, திருவிதாங்கூர்-கொச்சி ராஜ்யத்திலிருந்து பிரிந்து வந்திருக்கக்கூடிய சர்க்கார் உத்தியோகஸ்தர்கள் இன்று கண்ணீர் வடிப்பதை நாம் பார்க்கிறோம். நேற்று டானியல் அவர்கள் சொன்னார்கள், அங்கிருந்து வந்திருக்கிற உத்தியோகஸ்தர்கள் நல்லமுறையில் நடத்தப்படவில்லையென்று. அது உண்மைதான். சர்னிஸ் இன்டக்ஸ்கிரேஷன் வருவதற்கு முன் அதை, ரீ-ஆர்கனைசேஷன் பில்லில் சொல்வது மாதிரி ஒரு கமிட்டியைப் போட்டு சரியானபடி நியாயம் வழங்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். உதாரணமாக கன்னியாகுமரி ஜில்லாவில் ஹெட்டகான்ஸ்டேபிள் பரீட்சை பாலான ஒருவனுக்கு ஹெட்டகான்ஸ்டேபிள் வேலை கொடுக்காது அப்பரீட்சை பாலாகாத ஒருவனுக்கு அப்பதவியைக் கொடுப்பது அவ்வளவு உசிதமல்ல. வெளியிலிருந்து யாரையும் கொண்டுவரக் கூடாதென்று நான் சொல்லவில்லை. சர்னிஸ் இன்ஸ்பை சரியானபடி முடித்து விட்டு பின் இப்படிச் செய்தால் நலமாயிருக்கும், என்பதை அங்குள்ள மக்கள் சார்பாக சொல்லிக் கொள்கிறேன். கடைசியாக, ஆகார சாதனங்களுக்கு வரி வசூலிப்பது. கன்னியாகுமரி ஜில்லாவில் கழிந்த காலங்களில் ஆகார சாதனங்களுக்கு வரி வசூலிப்பதில்லை. ஆனால், கடைசியாக அதனால் பாதிக்கப்படுவது ஒரு

4th May 1957] [Sri A. Chidambaramanatha Nadar]

தனி மனிதன்தான். இதை, எங்கள் ஜில்லாவைப் பொறுத்தமட்டில் மாத்திரம் சொல்லவில்லை. ஆகார சாதனங்களுக்கு வரி போடுவது என்று சொன்னால் பொதுமக்களிடையே பரபரப்பு ஏற்படாமல் இல்லை. அதை நான் இந்த சட்டநிர்மாண சபையில் சொல்லாமல் இருந்தால் அது அவ்வளவு உசிதமாகியிருக்காது. ஒரு வேளை சர்க்கார் கட்சியைச் சார்ந்த ஒருவன் இந்த முறையில் சொல்கிறானே என்று தப்பான முறையில் மனதிலாக்கக் கூடாது. எங்களைப் பொறுத்தமட்டில், விசேஷமான பணம் படைத்தவர்கள் எங்களிடையே கிடையாது. எங்கள் ஜில்லாவை பொறுத்தமட்டில் ஒன்றிரண்டு பணக்காரர்கள் இருக்கலாம். அதை மறைக்கவும் முடியாது. ஆகவே, சர்க்கார் நல்ல முறையில் எங்களுக்கு வேண்டிய சலுகைகள் கொடுத்து, சலுகை மனப்பான்மை காட்டி எங்களுக்கு உதவி செய்ய வேண்டும். அந்த அளவிற்கு சர்க்காரைப் போற்ற நாங்கள் என்னென்றைக்கும் தயாராயிருக்கின்றோம் என்று தெரிவித்துக் கொண்டு எனது பேச்சை முடித்துக்கொள்கிறேன். வணக்கம்.

SRI V. ARUNACHALA THEVER : நேற்றுப் பேசி முடிக்காத எனக்கு இன்று பேசுவதற்கு அனுமதியுண்டா ?

11-40
a.m.

MR. SPEAKER : கனம் அங்கத்தினர் அன்புமகள் அவர்கள் பேசின பிற்பாடு உங்களைக் கூப்பிடுகிறேன்.

* **SRI K. ANBAZHAGAN :** அவைத் தலைவர் அவர்களே, இந்தச் சட்ட மன்றத்தின் நான் நிகழ்த்துகின்ற இந்த முதல் பேச்சு, கவர்னர் பெருந்தகை ஆற்றிய பேருரையைப் பொருத்த அளவில் அது ஒரு பேர் உரையாகத்தான் இருந்தது என்றிருந்தாலும் வருத்தத்துடன் கலந்து வெளிவருகிறது. மே முதல் நான் இச்சட்ட மன்றம் கூடியிருந்தும் அந்த மே தினத்தைப்பற்றி எவ்விதக் குறிப்பினையும் மேன்மை தங்கிய கவர்னர் அவர்கள் தெரிவிக்காததும், எதிர்க்கட்சியில் இருப்பவர்கள் தமது வருத்தத்தைப் புலப்படுத்தியும் அவர்கள் மதிக்கின்ற தொழிலாளர்களின் மே தினத்தைப் பெருமைப்படுத்தாததும் வருத்தத் தக்கதாகும். அடுத்தபடியாக, இச்சட்டமன்றம் தமிழ் நாட்டிலுள்ள ஏறத்தாழ மூன்று கோடி மக்களின் பிரதிநிதித்துவம் உள்ளதாக விளங்கியும் இச்சட்டசபை பிற மாநிலங்களைப் போன்றும், அவைகளில் அமைந்திருப்பது போன்றும், மக்கள் எண்ணிக்கைப்படி சுமார் 300 பிரதிநிதிகள் இடம் பெற வேண்டியிருக்கவும் 205 பிரதிநிதிகளே இங்கு இடம் பெற்றிருப்பது வருத்தத்தை அளிப்பதாகும். பொது மக்களுக்கு ஆர்வமும், மகிழ்ச்சியும் ஊட்டக்கூடிய விதத்தில், ஜனநாயகப் பண்பாட்டைக் காக்கக்கூடிய முறையில் அல்லாமல், இதுவரை இயங்கிய இடத்திலிருந்து சட்ட மன்றத்தை கோட்டைக்குள், — மறைமுகமாகவோ அல்லது வெளிப்படையாகவோ—மாற்றிக் கொண்டு வந்தது பொது மக்களுக்கும் அவர்களது பிரதிநிதிகளுக்கும் மகிழ்ச்சி அளிப்பதாயிருக்கவில்லை. முந்தாறு பிரதிநிதிகள் இந்தச் சட்டமன்றத்திற்கு வருகிற நான், வெகு விரைவில், ஐந்து ஆண்டுகள் கழிந்த பிற்பாடேனும் வரும். அப்பொழுதாவது, அடுத்த தேர்தலுக்குப் பிறகு, இந்தச் சட்டமன்றம் கோட்டையைக் கைவிட வேண்டிய நிலைமை ஏற்படும். அங்ஙனம் பின்னர் ஏற்பட இருப்பதை முன்னரே உணர்ந்து, நல்ல வசதியான இடத்திற்கு உடனடியாகவே சட்டமன்றத்தை மாற்றவேண்டுமென்று தெரிவித்துக் கொள்ள விரும்புகிறேன். கடந்த பொதுத் தேர்தலைப் பொருத்த வரையில், ஜனநாயகப் பண்பாடு மிகமிக அமைதியான முறையில் காப்பாற்றப்பட்டதாகச் சொல்கிறார்கள், ஆளும் கட்சியினர். ஆனால், கடந்த பொதுத் தேர்தலில் அதிகாரப் பீடத்தின் குறுக்கிலுள்ள மிகுதியாகவே இருந்தன என்பதை உணர்ந்து ஒப்புக்கொள்ளாமல் இருக்க முடியாது என்பதை வருத்தத்துடன் எடுத்துக்கூற விரும்புகிறேன். அதிகாரத்தில் இருந்தபடிச் சிலரும் அதிகாரத்தில் இல்லாமலே பலரும் கையில் வாளைந்திச் சிலரும், வாள் ஏந்தாமலே பலரும் போரிட்டார்கள், சென்று தேர்தலில். வானில்லாத வீரர்களாக, சுத்த வீரர்களாக, எதிர்க்கட்சியினர்களாகிய நாங்கள் போரிட்டோம். வாள் என்று நான் குறிப்பிடுவது, அதிகாரவாளைத்தான். வானில்லாத வீரர்களாக, சுத்த வீரர்களாய்க் கருவிகள் இல்லாமல் போரிட்டு ஓர் அளவிற்கு வெற்றியும் பெற்றிருக்கிறோம்.

[Sri K. Anbazhagan]

[4th May 1957]

எங்களுடைய வீரத்தைப் பொது மக்கள் நன்கு உணர்ந்திருக்கிறார்கள், என்று இங்குக் குறிப்பிட விரும்புகிறேன். இங்குள்ள கட்சிகளிலே ஒரு கட்சி பெரும்பான்மைக் கட்சியாகவும் வேறு சில கட்சிகள் மிக மிகச் சூருங்கியதாகவும், வலிவற்றதாகவும் இச்சட்டசபையில் இடம் பெற்றிருப்பதைக் கொண்டு இதுதான் பொது மக்களின் ஆதரவுக்கு அடையாளம் என்று யாரும் கணக்கிடலாகாது. இளைத்திருக்கிற எங்கள் கட்சியோ அல்லது எங்களைப்போன்ற பிற கட்சிகளோ பொது மக்களிடம் அதிக அளவு ஆதரவு பெறவில்லை என்று சொல்லிவிட முடியாது. நாங்கள் பொது மக்களின் ஆதரவை அதிகமான அளவு பெற்றிருக்கிறோம் என்பது, நாங்கள் பெற்றிருக்கிற வாக்குகளின் எண்ணிக்கையைப் பார்த்தால் தெரியும். ஆளும் கட்சியினருக்குள்ள ஆதரவு, பொது மக்களின் வாக்குகளின் எண்ணிக்கையின் உயரம் குறைவாயிருந்தாலும் சட்டமன்றத்திற்கு உள்ளே வரும்போது அவர்கள் பருத்து விடுகிறார்கள். வெளியே கிடைத்த மக்கள் வாக்குகளின் எண்ணிக்கையின் உயரமாயிருப்பினும், உள்ளே வரும் போது நாங்கள் இளைத்து விடுகிறோம். எங்களுக்குக் கிடைத்திருக்கும் வாக்குகளின் எண்ணிக்கையைப் பார்க்கும்போது பொது மக்களுக்கு எங்கன்பால் உள்ள அன்பும் ஆதரவும் நன்றாகத் தெரியவரும். - ஜனநாயக வளர்ச்சிக்கு, இதை மனதில் வைத்துக்கொண்டே செயலாற்ற வேண்டுமென்று அவைத் தலைவர் அவர்களுக்கும், அவைத் தலைவரவர்களைச் சேர்ந்த ஆட்சி நடத்தும் கட்சியினருக்கும் நான் தெரிவித்துக் கொள்ள விரும்புகிறேன். மன்னிக்க வேண்டும்.

MR. SPEAKER: I would like to tell the hon. Member that the Speaker is not controlled or governed by any party in this House. All parties together have elected the Speaker and he is grateful to every hon. Member and not to any particular party.

11-50
a.m.

SRI K. ANBAZHAGAN: தலைவர் அவர்கள் மன்னிக்க வேண்டும். உண்மை உணரவதற்கு ஒரு நிமிடம் தாமதித்துவிட்டது. மன்னிக்க வேண்டும். அவைத் தலைவர் அவர்களின் பொறுப்பை உணர்ந்து அந்தப் பொறுப்போடு பேசுகிறேன். அவைத் தலைவர் அவர்கள், இந்தச் சட்டமன்றத்தில் உள்ள எதிர்க்கட்சிகளின் பெருமையை உணரவேண்டும் என்பதுதான் என் கருத்தாகும். பொதுவாக ஜனநாயகத்தை காப்பாற்றுவதற்கு வலுவான எதிர்க்கட்சி தேவை. இன்றைக்கு எண்ணிக்கையில் அதிகமாக இருக்கும் ஆளும் கட்சிக்கு ஜனநாயகத்தைக் காப்பாற்றுவதற்கு வாய்ப்பு இருக்கிறது. எதிர்க்கட்சிகள் வலுவாக இருக்க வேண்டுமென்றால் வெறும் எண்ணிக்கையில் மாத்திரம் அதிகமாகியிருந்து, பெருங்குழுவாக இருந்தால் மாத்திரம் போதாது என்பதுதான் என் உள்ளக்கிடக்கை. எண்ணிக்கையில் குறைந்திருந்தாலும், எதிர்க்கட்சி வலுவாக இருக்க வேண்டுமென்றால், தொட்டால் துவண்டுவிடாமலும், இழுத்தால் கொள்ளையைவிட்டு ஓடிவிடாத நிலையிலும் நல்ல பண்போடும் உறுதியோடும் இருக்க வேண்டும். அடுத்தபடியாக இந்த நாட்டுக்குச் "சென்னை" என்று இருக்கிற பெயரை மாற்றித் "தமிழ் நாடு" என்று பெயரிடப்பட வேண்டும் என்று எவ்வளவோ காலமாகச் சொல்லப்பட்டு வருகிறது. தமிழகம் என்ற பெயர் இன்று நேற்று வந்ததல்ல. இரண்டாயிரம் ஆண்டுகளுக்கு முன்னுள்ள எடுகளிலேயும் காணப்படுகிறது "தமிழகம்" என்ற சொல். "வையக வரையில் தமிழகம் கேட்பு" என்று பிட்டங்கொற்றன் என்ற தமிழ் வீரனைக் குறித்துக் கந்தபிள்ளைச் சாத்தன் என்ற புலவர் பாடியுள்ள பாட்டிலேயே காணப்படுகிறது. ஈராயிரம் ஆண்டுகளுக்கு முன்பு வழங்கியிருப்பதுபோல "தமிழகம்" என்ற பெயரை வைப்பது மிக பொருத்தமாகும் என்று கூற விரும்புகிறேன். அதைவிட்டு விட்டு மேலும் மேலும் சென்னை ராஜ்யம் என்ற பெயரையே வலியுறுத்தி வருவதை நான் மறுத்துரைக்க விரும்புகிறேன். அது மாத்திரமல்லாமல், கவர்னர் உரையிற் இதைப்பற்றிக் குறிப்பிடாமல் இருப்பது மிகவும் வருந்தத்தக்கதாகும். தமிழ்நாடு என்றதான் பெயர் இருக்கவேண்டும் என்றாள் உணர்ச்சி விடுதலைப் பண்பாடி, உரிமை முரசொலித்த பாரதியார் செந்தமிழ் நாடுமனும் போதினிலே இன்பத் தேன் வந்து பாயுதுயர்

4th May 1957]

[Sri K. Anbazhagan]

காதினிலே” என்று பாடியுள்ள பாட்டிலேயே முழங்குகின்றது. அரசியல் விழிப்புணர்ச்சியும் உரிமை வேட்கையும் ஏற்பட அப்பாட்டே வழி வகுத்தது. இன்றைக்குத் தமிழ்நாடு காங்கிரஸ் கமிட்டி, என்று பெயரிட்டு வழங்கும் கட்சியினரே “தமிழ்நாடு” என்ற பெயரைச் சூட்டாதது வெட்கப்பட வேண்டியதாகும். அத்துடன் ஆளும் கட்சியைச் சார்ந்த பலரும் “சென்னை ராஜ்யம்” என்றே பெயர் இருந்தால் என்ன என்று கேட்கிறார்கள். நமது வீட்டிலே உள்ள தாய், வீட்டுக்குரிய வேலைகள் அனைத்தையுந் தான் செய்கின்றாள். வீடு கூட்டுகிறாள், சூறு சமைக்கின்றாள். கூடம் கூட்டுகிறாள் வேலைக்காரிபோல, சமைக்கின்றாள் சமையல்காரிபோல என்பதால், மற்ற மற்ற வேலைகளையும் செய்கிறாள் என்பதற்காக, தாயைப் பார்த்து வேலைக்காரி என்று யார்தான் சொல்லத் துணிவார்கள்? தாயை—வேலைக்காரி என்று சொன்னால்தான்—மற்றவர்களுக்கெல்லாம் அவளுடைய தன்மை நன்றாகப் புரியும் என்ற வாதிப்பார்கள்? சென்னை என்று பெயர் இருப்பதில் தவறு ஒன்றுமில்லை என்று கூறுவது பொருத்தமற்ற வாதம், எவரும் மதிக்க முடியாத வாதம். அடுத்தபடியாக இன்றைக்குக் கன்னியாகுமரி தமிழ் பகுதியிலுள்ள தமிழர்கள் தாய்த் தமிழ் நாட்டோடு சேர்ந்திருக்கிறார்கள். அவர்கள் அனைவராலும் வரவேற்கப்பட்டிருக்கின்றனர். நானும் வரவேற்பதில் மகிழ்ச்சியடைகிறேன். அவர்களுக்குத் தாய்த் தமிழ் நாட்டோடான சேர்ந்திருக்கிறோம் என்கிற உணர்ச்சி உண்டாவதற்காகவேனும் தமிழ்நாடு என்று பெயர் வைப்பது மிகவும் அவசியமாகும். அடுத்தபடியாக இந்த நாட்டில் தமிழ் ஆட்சி மொழியாகக் கொண்டு வரப்பட்டிருக்கிறது என்று சட்டம் கொண்டு வரப்பட்டிருக்கிறதே தவிர செயல் முறையில் தமிழை ஆளும்படிச் செய்ய விரிவான முறையில் அதை நிறைவேற்றி வைக்க யாதொரு நடவடிக்கையும் எடுத்துக்கொள்ளப்படவில்லை. பல மாவட்டங்களிலும் “தமிழை” ஆட்சிமொழியாகக் கையாளுவதில் இந்தக் குறையிருந்து வருகிறது. இதை தீவிரத்தி் செய்து அதற்கேற்ற முழு திறமையுள்ளவர்களைக் கொண்டு திட்டத்தை நிறைவேற்றி வைக்கலாம். இதை நிறைவேற்றுவதில் எதிர்க்கட்சியினர்களுடைய முழு ஒத்துழைப்பையும் தரத் தயாராய் இருக்கிறார்கள். நாங்களும் ஒத்துழைக்க முன்வருகிறோம். ஆகவே தமிழைப் பல்வேறு துறைகளிலும் ஆட்சிபெறச் செய்வதற்குத் தக்க நடவடிக்கைகள் எடுக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். அடுத்தபடியாக நம் நாட்டில் இந்தி பல்வேறு துறைகளிலும், நேரடியாகவும் மறைமுகமாகவும் தினிக் கப்பட்டு வருகிறது. கல்லூரிகளிலும், பள்ளிகளிலும் “இந்தி” கட்டாயப் படுத்தப்படவில்லை என்று சொல்லிக்கொண்ட பொதுமக்களிடையில் தத் திரமாக இந்தியைத் திணிப்பதற்குத் திட்டமிட்டு இன்றைக்கு அஞ்சல் அட்டை, மணியார்டர், பாரம், பணச்சீட்டு முதலியவற்றில்கூட இந்தி காணப்படுகிறது. இவை டில்லி அரசின் செயல், இவற்றில் எல்லாம் தலைிட எங்களுக்கு உரிமையில்லை என்று சொன்னாலுங்கூட தமிழ் மக்களுடைய எண்ணத்தையாவது டில்லி அரசாங்கத்திற்கு, இந்த அரசாங்கம் தெரிவிக்க வேண்டும். இதன்மூலம் ஒரு பக்கம் அவர்கள் பெரும் இலாபத்தை அடைந்தாலும் கூட நமது உரிமை பறிபோவதையாவது நமது அரசாங்கம் அவர்களுக்குக் கூறவேண்டும். இன்று அஞ்சல் அட்டை, மணியார்டர் கூப்பன்களிலே எல்லாம் இந்தி எழுத்துக்கள்தான் காணப்படுகின்றன. இவை யாருக்குத் தெரியும், சில அரசியல் தலைவர்களுக்கும், குறிப்பிட்ட சில அரசாங்க அலுவலருக்கும் மட்டும் தெரியுமே தவிர சாதாரணப் பொது மக்களுக்குத் தெரியாது. இவ்விதம் இத்தியைத் திணிப்பது இந்த நாட்டிலுள்ள தமிழர்களின் அறிவை அழித்து, அவர்களின் உரிமையைக் கெடுத்து, அவர்களின் வாழ்வை மாய்த்து அவர்களை அறிவற்ற பிண்டங்களாக மாற்றுகின்றது என்பதை வருத்தத் துடன் எடுத்துக்கூற விரும்புகிறேன். ஆகவே, இதை மாற்றி, மேலிடத்திலுள்ளவர்கள் இவற்றைத் தமிழ் மொழியில் அச்சடிக்குமாறு செய்ய வேண்டும். இதிலுள்ள வருவாய் மத்திய சர்க்காருக்குப் போனாலுங்கூட நம்முடைய உரிமை பறிபோகாமல் இருக்க வேண்டும். அடுத்தபடியாக சொல்லை விரும்புவது இது. இன்று தமிழ் மக்கள் தொழில் துறையில் எவ்வளவோ பின்தங்கிக் கிடக்கிறார்கள். கனரகத் தொழில்களைத் தமிழ் நாட்டில் ஆரம்பிப்பதற்கு நம்மிடத்தில் வளம் இல்லை, நம்மிடத்தில்

[Sri K. Anbazhagan]

[4th May 1957]

அதற்குரிய மூலப் பொருள்கள் இல்லை. அதற்கு வேண்டிய வசதிகள் இல்லை என்றெல்லாம் சில ஆண்டுகட்கு முன்வரை சொல்லப்பட்டு வந்தது. நல்ல வேளையாகச் சில மேல் நாட்டு அறிஞர்கள் வந்தார்கள். அவர்கள் வந்து ஆராய்ச்சி செய்ததின் பயனாகச் சேலத்திலே இரும்பு கிடைக்கும், நெய்வேலியிலே நிலக்கரி கிடைக்கும், இன்னும் பல இடங்களில் பல மூலப் பொருள்களும் கிடைக்கும் என்று தெரிவித்தார்கள். ஆனால், இன்று தென்னாற்காடு பகுதியில் கிடைக்கும் நிலக்கரியைப் பயன்படுத்தி கனரகத் தொழிற்சாலை ஏற்படுத்துவதற்கு எந்த ஒரு திட்டமும், இந்த அரசாங்கத்திலோ இந்த அரசாங்கத்தையும் ஆளுகின்ற மத்திய அரசாங்கத்திலோ இல்லை. இன்று எடுக்கப்படும் நடவடிக்கைகளால் வருகிற 1960-ம் ஆண்டிலிருந்து நெய்வேலியிலிருந்து சுமார் 16 லட்சம் டன் நிலக்கரி ஆண்டுதோறும் கிடைக்கும் என்று எதிர்பார்க்கப்படுவதாகச் சொல்லப் படுகிறது. ஆனால் அதைக் கொண்டு எதோ ஒருவிதமான செங்கல் உற்பத்தி செய்யலாம், கோல்தார், டீசல் உற்பத்தி செய்யலாம், மின்சாரம் உற்பத்தி செய்யலாம் என்றும், அந்த மின்சார சக்தியை கோளத்திற்கும் கன்னடத்திற்கும் ஆந்திரத்திற்கும் வழங்கலாம் என்றும் சொல்லுகிறார்கள். தமிழர்கள் எப்போதும் பிறருக்கு உதவி செய்வதில் தம்மை மறந்து விடுவார்கள் என்பதைக்கூற வேண்டியதில்லை. கோளத்திற்கும் ஆந்திராவிற்கும் மைசூருக்கும் மின்சார உதவி அப்பொழுதும் தேவைப் படுமா என்பதே இப்போதுள்ள கேள்வி. ஏனென்றால் ஆந்திர சர்க்காரும், மைசூர் சர்க்காரும் பல மின்சாரத் திட்டங்களைப் போட்டிருக்கிறார்கள். கோள சர்க்காரும் நீர்விழ்ச்சிகளைக் கொண்டு பல மின்சாரத் திட்டங்களைப் போட்டிருக்கிறார்கள். ஆகையினால், அவர்களுக்கு நம்முடைய மின்சார உதவி தேவையிருக்குமா என்பதே சந்தேகம். அது மாத்திரமல்ல. நெய்வேலியில் லிக்னைட் (lignite) அளவுக்கு மேல் கிடைக்கும் என்று தெரிந்துங்கூட அங்கு ஒரு கனரகத் தொழிற்சாலை ஆரம்பிப்பதற்கு எந்தத் திட்டமும் இல்லை. நெய்வேலியில் கிடைக்கும் நிலக்கரியிலிருந்து கோல்டார் (coal tar) டீசல் பெட்ரோல் கிடைக்கும், ஒருவகை செங்கல் ஆகிய துணைப்பொருள்கள் தயாரிக்கப்படும் என்று அங்குள்ள தலைமை அதிகாரி மணி அவர்கள் ஓர் அறிக்கையில் வெளியிட்டிருக்கிறார்கள். ஆனால் நமக்கு அங்கு செய்யப்படுவேண்டியது அங்கு கிடைக்கிற நிலக்கரியைக் கொண்டு ஒரு கனரகத் தொழிற்சாலை ஆரம்பிக்கப்படுவேண்டும். அதுதான் தென்னாற்காட்டில் கிடைக்கும் லிக்னைட் என்ற பழுப்பு நிலக்கரியை பக்கத்தில் 70 மைல் தூரத்தில் உள்ள சேலத்திற்குக்கொண்டுபோய் அங்கு ஏராளமாகக் கிடைக்கும் பிக் ஐயர்ன் (pig iron) இரும்பைக் கொண்டு ஓர் உருக்குத் தொழிற்சாலை ஆரம்பிக்கலாம். அதை ஆரம்பிப்பதற்கு இந்த அரசாங்கம் நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டும். இன்றைக்கு வடநாட்டில் இருக்கிற பிலாய் முதலான பெரும் பெரும் தொழிற்சாலைகள் போன்று தென்னகத்திலும் ஏற்படுவேண்டும், அப்படி ஏற்பட்டால்தான் இன்று ஏற்பட்டிருக்கின்ற பஞ்சம், பட்டினி, வேலையில்லாக் கொடுமை ஆகிய நிலைமைகளை மாற்ற முடியும். இதைப்பற்றி கவர்னர் அவர்களுடைய உரையில் ஒன்றும் குறிப்பிடாமல் இருப்பது மிகவும் வருந்தத்தக்க காரியமாகும். தென்னாட்டில் ஒரு கனரக இரும்பு தொழிற்சாலை ஏற்படுத்துவது பற்றிக்கூட கவர்னர் அவர்களுடைய உரையில் குறிப்பிடாத நிலையில் நாம் அதைப் பெருமையாகக் கருதமுடியாது. இவ்விதமாகப் பல தொல்லைகளினால் தேய்ந்துக் கொண்டிருக்கிற தென்னகம் வளர்ந்துக் கொண்டிருக்கிற வடநாட்டைப்போன்று முன்னேறுகிற வரையிலும், அல்லது முன்னேறுவதற்கு வழிகள், செயல்முறைகள் இவைகளைப்பற்றிக் குறிப்பிடுகிற வரையிலும் நாம் கவர்னர் அவர்களது உரையைத் திருப்தியாக ஏற்றுக்கொள்ள முடியாது. இவைகளன்றி கிராம உத்தியோகஸ்தர்களின் வேண்டுகோள் ஏற்கப்படவில்லை, துன்பம் நீக்கப்படவில்லை, அவர்களுடைய துயர் நீக்கப்படுவதற்குரிய வழிகள் ஒன்றும் இதில் குறிப்பிடப்படவில்லை. அதுபோலவேதான் ஆரம்ப ஆசிரியர்களுடைய குறைகள் கவனிக்கப்படவில்லை., என். ஜி. ஓக்களுடைய நியாயமான குறைகள் கவனிக்கப்படவில்லை. இவைகளை யெல்லாம் கவர்னர் அவர்கள் தம்முடைய உரையில் குறிப்பிடாமல் விட்டிருப்பது மிகவும் வருத்தம் தருவதாகும் என்று கூறிக்கொண்டு என் உரையை முடித்துக்கொள்கிறேன். வணக்கம்.

4th May 1957]

MR. SPEAKER : கனம் அருணாசலத்தேவர் அவர்கள் இப்பொழுது தொடர்ந்து பேசுவார்.. அவர் நேற்றையதினம் ஐந்து நிமிஷங்கள் பேசினார். ஆகையினால் இப்பொழுது ஐந்து நிமிஷங்கள்தான் பேசுவார் என்று நினைக்கிறேன்.

SRI V. ARUNACHALA THEVAR : கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, நேற்றையதினம் நான் ஹரிஜனங்களுக்கு என்னென்ன சலுகைகள் செய்யப் பட்டிருக்கிறது என்பதைப்பற்றி சொன்னேன். குற்றபரம்பரையைச் சேர்ந்த குற்றவர்களுக்கு 500 ரூபாயில் வீடுகள் கட்டிக் கொடுத்து, 200 ரூபாயில் உழவு மாடுகள் வாங்கிக் கொடுத்தும், இன்னும் நிலங்கள் கொடுத்தும் சர்க்கார் உதவி செய்து வருகிறார்கள் என்று சொல்ல ஆசைப்படுகிறேன். இத்தோடு இல்லாமல், நாடோடியாக திரியும் நரிக்குறவர்களுக்கு பொன் மலையில் அருகாமையில் ஒரு பள்ளி அமைத்து, அவர்களுக்கு உணவு அளித்து பாடங்களும் கற்பிக்கிறார்கள். ஏராளமான ரூபாய் செலவில் அவர்களுக்கு ஒரு கட்டிடம் கட்டுவதற்கும் ஏற்பாடு செய்திருக்கிறார்கள்.

திருச்சி ஜில்லாவில் இரண்டாவது ஐந்து வருஷத் திட்டத்தை நிறைவேற்றுவதற்காக கலெக்டர் ஸ்ரீ மலையப்பன் அவர்கள் இரவு பகலாக அரும்பாடு படுகிறார்கள். அவர் ஜனங்களுக்கு நல்ல ஊக்கம் அளித்து நல்ல முறையில் எல்லா வேலைகளையும் ஆர்வத்தோடு செய்து, மற்றவர்களுக்கு ஒரு எடுத்துக்காட்டாக நடந்துகொள்ளுகிறார்கள் என்பதை தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

அடுத்தபடியாக, கடந்த வருஷத்தில் புயலால் பாதிக்கப்பட்ட பிரதேசங்களான ஆலங்குடி, திருமயம் தாலுகாக்களில் பெருவாரியாக சொத்துக்களை இழந்தார்கள். பயிர்களை தண்ணீர் அடித்துக்கொண்டு போய்விட்டதால் சாகுபடி மிகவும் மோசமான நிலைமையை அடைந்துவிட்டது. அரசாங்கம் அவர்களுடைய கிஸ்து சலவை ஒரு வருஷம் நிறுத்தி மறு வருஷம் வாங்குவது என்று உத்தரவு போட்டிருந்தார்கள். அதோடு இல்லாமல், அதற்கு முன்னால் அவர்கள் வாங்கியுள்ள கடன்களையும் வசூலிக்காமல் நிறுத்தி வைத்திருந்தார்கள். இந்த ஆண்டில் நிறுத்திவைக்கப்பட்ட கடனையும் உடனடியாக வசூலிப்பதற்கு உத்தரவு போட்டிருக்கிறார்கள். கனம் ரெவின்யூ மந்திரி அவர்கள் புதுக்கோட்டைக்கு வந்தபொழுது, அவர்களுடைய இந்த விஷயத்தைப்பற்றி ஒரு மகஜரைக் கொடுத்தோம். அதில் கடனை மூன்று வருஷ சலில் வாங்கும்படி கேட்டிருந்தோம். கனம் மந்திரி அவர்களும் பரிசீலனை செய்து உத்தரவு போடுவதாகச் சொன்னார்கள். கடந்த 15 தினங்களுக்கு முன்பாக திருச்சி ஜில்லா கலெக்டர் இது விஷயமாக துவக்கமான உத்தரவு ஒன்றும் வரவில்லை என்று சொல்ல எனக்கு தெரிய வந்திருக்கிறது. ஆகையினால் இதை அரசாங்கம் கவனித்து இந்த இரண்டு தாலுகாக்களின் மக்களுடைய குறைகளை நிவர்த்திக்க மூன்று வருஷ சலில் இந்தக் கடனை வாங்குவதற்கு ஏற்பாடு செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

1950-ம் ஆண்டில் கனம் பக்தவத்சலம் அவர்கள் மந்திரியாக இருந்த காலத்தில் பரம்பக்குடி அருகாமையில் ஓடும் அக்கினியாரின் மேல் ஒரு அணை கட்டுவதற்கு உத்தேசிக்கப்பட்டது. அந்தந்த பகுதி மக்கள் தங்கள் வசதிகளை ஒட்டி தங்கள் பகுதியில் அணை கட்ட வேண்டுமென்று நான்கு இடங்களை குறிப்பிட்டார்கள். ஆனால் அரசாங்கம் பரிசீலனை செய்து பட்டுக் கோட்டைக்கு அருகாமையில் துவார் கிராமத்திற்கு பக்கத்தில் ஒரு அணை கட்ட தீர்மானித்தது. காரணம் என்னவென்றால் அதற்கு அருகாமையில் எப்பொழுதும் தண்ணீர் ஓடிக்கொண்டிருக்கிறது. இது விஷயமாக தியாக ராஜன் என்ற ஒரு மேஸ்திரியை நியமித்து ஒரு "கேஜ்" வைத்து ஓடிக்கொண்டிருக்கும் தண்ணீரின் அளவை பரிசீலனை செய்து கணக்குப் போடும்படி ஏற்பாடு செய்யப்பட்டது. இதுவரையில் அணை கட்டுவதற்கு எந்தவிதமான நடவடிக்கையும் எடுக்கப்படவில்லை. இதை சர்க்கார் கவனிக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

பெரிய ஜில்லாக்களை குறைத்து சிறிய ஜில்லாக்களாகச் செய்து நிர்வாகத்திற்கு லாயக்கு உள்ளதாக அமைக்கவேண்டுமென்ற எண்ணம் மந்திரி

12 noon.

[Sri V. Arunachala Thevar]

[4th May 1957]

சபையில் நிலவி வருகிறது. இது மிகவும் வரவேற்கத் தக்கதே. புதுக்கோட்டை பழைய காலத்தில் ஒரு தனி ராஜ்யமாக இருந்தது. பல வருஷங்களாக அதைத் தலைநகராகக் கொண்ட ஒரு ஜில்லாவை ஏற்படுத்த வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொண்டு வருகிறோம். இந்த விஷயம் இன்னும் அரசாங்கத்தின் பரிசீலனையில் இருந்துகொண்டுவருகிறது. இப்பொழுது புதுக்கோட்டைக்கு வந்த கனம் முதல் மந்திரி அவர்களும் ரெவின்யூ மந்திரி அவர்களும் இந்த விஷயத்தை அரசாங்கத்தார் பரிசீலனை செய்து கொண்டிருப்பதாகச் சொன்னார்கள். இன்னும் அந்த “பேப்பர்” “பெண்டிங்கில்” தான் இருக்கிறது. இதை கனம் மந்திரி அவர்கள் கவனிக்க வேண்டும்.

புதுக்கோட்டையில் பிறந்த சத்தியமூர்த்தி அவர்கள் நாடு சுதந்திரம் பெறுவதற்காக மிக்க பாடுபட்டார். அன்றோ பிறந்த புதுக்கோட்டையை ஒரு ஜில்லாவாக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

திருச்சி ஜில்லாவைச் சேர்ந்த ஒரு அங்கத்தினருக்கு மந்திரி சபையில் ஒரு இடம் கொடுத்ததற்காக நன்றி தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். கவர்னர் அவர்களுடைய பிரசங்கத்தை நான் முழு மனதுடன் வரவேற்று இத்துடன் என் பேச்சை முடித்துக் கொள்கிறேன்.

SRI R. CHIDAMBARA BHARATHI : தலைவர் அவர்களே, முதல் தடவையாக தங்கள் முன் பேச்சு சந்தர்ப்பம் ஏற்பட்ட இந்த நிலையில் உள்ள உணர்ச்சியை உள்ளபடியே சொல்லுவதில் குறைகள் ஏற்படுமானால், திருத்தம்போது நான் திருத்திக்கொள்ள தயாராக இருக்கிறேன். நமது கவர்னர் திருமகனார் உரை பற்றி நண்பர் பலர் நல்ல முறையில் எடுத்துச் சொன்னார்கள். சிலர் குறைபட்டார்கள் என்பதும் நன்கு தெரியும். குறைப்படுவதையே குணமாகக் கொள்ளும் ஒரு சிலர் அதில் உள்ள குணத்தையும் சொல்லி, சில குறைகளையும் சொன்னார்கள். தேர்தல் சமயத்தில் குழப்பமின்றி சமாதான முறையில் தமிழகத்தில் தேர்தல் நடந்து என்ற சந்தோஷச் செய்தியை கவர்னர் அவர்கள் தெரிவித்திருக்கிறார்கள். அதை அநேகர் மறுத்தார்கள். மறுத்தவர்களை நான் தயவு செய்து ஒன்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். குழப்பம் என்பது மாறுபட்ட அபிப்பிராயத்தை காரசாரமாக மாற்றிக்கொள்வது என்ற கருத்தோடு கருதியிருக்கமாட்டார்கள் என்று நினைக்கிறேன். மாறுபட்ட அபிப்பிராயத்தை காரசாரமாக சொல்லிக்கொள்வதை குழப்பம் என்று அவர்கள் எடுத்தாலும்கூட, கீர சாரமாக அபிப்பிராயத்தை சொல்லிக்கொள்ளவும், அதை பொறுமையாக கேட்டுக்கொண்டிருக்கும்படியான ஒரு நிலைமையை ஏற்படுத்தியவர்கள் எந்த சர்க்காரிப்பிருந்து, எந்த ஸ்தாபனத்தினிப்பிருந்து சுதந்திரத்தை அதிகமாக விரும்புகிறார்களோ அவர்கள்தான் மக்களுக்கு எவ்வளவு தூரம் மதிப்பு கொடுத்து பேசும் உரிமையையும் கொடுத்திருக்கிறார்கள் என்பதை அவர்கள் தெரிந்து கொள்வார்களேயானால் தங்களுடைய கட்சி பிரசாரத்தை இந்த சட்ட சபையிலே வைத்துக்கொண்டிருக்கமாட்டார்கள் என்று நான் கருதுகிறேன். கவர்னர் அவர்கள் நிகழ்த்திய உரையில் சொல்லப்பட்டுள்ள பல காரியங்களைப் பற்றியும், பல திட்டங்களைப் பற்றியும் குறை கூறுவதற்கு முன்பு அவைகள் நடை முறையில் நடைபெறத் தக்கவைகளா என்று நன்கு ஆலோசித்து கனம் ஆதித்தன் போன்ற ஒரு சிலர் கூறினார்கள். குறையில்லாமல் இருந்தாலும் பிரசார நோக்குடன் குறைகூற முற்படுவதை பொது மக்கள் வரவேற்பார்கள் என்று அவர்கள் கருதுகிறார்கள். தங்கள் வயத்தில் அவர்களைக் கொண்டுவரக் கூடிய வாய்மையாக அதை நான் கருதவில்லை. வாய்மையாக அவர்கள் நினைத்தார்களானால், அப்படி இங்கு பேசுவது சரியல்ல என்பது என்னுடைய தாழ்மையான அபிப்பிராயம் என்று தான் சொல்ல விரும்புகிறேன். அவர்கள் சமீபத்தில் குழப்பம் செய்ய முற்பட்டார்கள். அவர்கள் குழப்பம் செய்ய முற்பட்டதை அவர்கள் மறுக்க முடியாது. அவர்கள் செயலிலிருந்த காரியங்கள் நடைபெறுமல் போனதன் காரணமாக ஆத்திரமடைந்துள்ளதால் மதுரையில் இன்று கூட கத்திக்குத்துகள் நிகழ்ந்து வருகின்றன. அங்கே கத்திக் குத்துகளை நடத்துவதற்கு சமீபத்தில் கூட பலர் தயாராக இருந்தார்கள். ஆனால் அங்குள்ள பொது மக்க

4th May 1957] [Sri R. Chidambara Barathi]

ளும் சர்க்கார் உத்தியோகஸ்தர்களும் ஜாக்கிரதையாக இருந்து குழப்பம் ஏற்படாதபடி பார்த்துக் கொண்டார்கள். “நாம் குழப்பம் செய்ய நினைத்தோமே, அதற்கு சந்தர்ப்பம் இல்லாது போய்விட்டதே” என்ற மாச்சரியத்தால், உள்ளக் கிளர்ச்சியால், இரத்த வேகத்தால், இப்போது பிச்சவாக் குத்துகள், அரிவாள் வெட்டுகள், தடியடிகள்.

SRI T. S. RAMASWAMY PILLAI : On a point of order, Sir. Is it in order for the hon. Member to make an allegation against a particular party?

MR. SPEAKER : I am just watching whether the hon. Member is referring to a particular party.

கனம் அங்கத்தினர் கேட்ட கேள்விக்கு (ஒழுங்குப் பிரச்சனைக்கு) நான் தான் பதில் சொல்ல வேண்டும். ஆகவே அவர் சொல்வது எனக்குப் புரிந்தால் போதும். ஆனாலும் தமிழில் பேசுவதில் தவறு ஒன்றுமில்லை, ஆதலால் அவரும் தமிழில் பேசலாம் என்று அவருக்குச் சொல்லிக் கொள்கிறேன்.

SRI T. S. RAMASWAMY PILLAI : கனம் அங்கத்தினர் ஒரு கட்சியின் மீது ஒரு பெரிய குற்றத்தைச் சாட்டுகிறார். ஒரு குறிப்பிட்ட கட்சியின் மீது இங்கே குற்றம் சாட்டுவது கூடாதல்லவா? ஆகவே அவர் ஒரு கட்சியின் மீது குற்றம்சாட்டிப் பேசுவது ஒழுங்கானதா என்று கேட்க விரும்புகிறேன்.

MR. SPEAKER : As I said, I am just now watching whether the hon. Member is making an allegation or referring to a particular party and I shall certainly call him to order when he does so.

SRI M. KALYANASUNDARAM : I want to raise a fresh point of order.

கனம் அங்கத்தினர் எந்தக் கட்சியையும் குறிப்பிட்டுப் பேசுவது பற்றி ஆட்சேபனை இல்லை. அவர் அப்படி நன்றாகப் பேசட்டும். இந்தப் பக்கத்தில் அதற்குப் பதில் சொல்லத் திறமையுள்ளவர்கள் இருக்கிறார்கள். ஒரு கட்சியைப் பற்றி இன்னொரு கட்சி பேசுவதை ஒழுங்குக்கு முரணானதாக நான் கருதவில்லை. எதிர் கட்சிக்கும் ஆளும் கட்சியைப் பற்றிப் பேச உரிமை உண்டு. ஆனால் இப்போது கனம் அங்கத்தினர் மதுரையில் நடந்த சில சம்பவங்களைப் பற்றிக் கூறுகிறார். அவை சம்பந்தமாகக் கோர்ட்டில் வழக்குகள் நடந்து வருகின்றன. ஆகவே அவை பற்றி இங்கே பேசுவது ஒழுங்கானது அல்ல என்பதை உங்கள் கவனத்திற்குக் கொண்டுவர விரும்புகிறேன்.

MR. SPEAKER : I am not aware of the local conditions to which the hon. Member is referring. If he makes any specific allegation against any of the parties, I shall certainly look into the matter.

SRI A. GOVINDASAMI NAYAGAR : தலைவர் அவர்களே, இவ் விஷயங்கள் கோர்ட்டின் முன் இருப்பதால் கனம் அங்கத்தினர்கள் இதைப் பற்றி பேசாமல் இருப்பது நலம்.

SRI R. CHIDAMBARA BHARATHI : அவைத் தலைவர் அவர்களே, மதுரையில் நடந்த சம்பவங்கள்பற்றி கோர்ட்டில் வழக்குகள் நடந்து வருகின்றன என்பது எனக்கு நன்றாகத் தெரியும்.

MR. SPEAKER : Do hon. Members suggest that the matter is *sub judice*?

HON. MEMBERS : Yes, Sir.

[4th May 1957]

MR. SPEAKER : இந்த சமாசாரம் கோர்ட்டில் இருப்பதால், தயவு செய்து இதைப் பற்றி இங்கே பேசவேண்டாம் என்று கனம் அங்கத்தினரைக் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

SRI R. CHIDAMBARA BHARATHI : கோர்ட்டில் இதுபற்றி வழக்கு நடப்பதால் இதுபற்றி இங்கே பேசக்கூடாது என்கிற ஆட்சேபணையே நான் ஏற்றுக்கொள்கிறேன். ஆனால், இந்த சம்பவத்தைப்பற்றி எல்லோருக்கும் தெரியவேண்டும் என்பதற்காகத் தான் இதை நான் இங்கு குறிப்பிட்டேன் என்பதை உங்களுக்குத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். இது “கன்டெம்ப்ட் ஆப் கோர்ட்” ஆக இருக்கும் என்று நான் கருதவில்லை; கன்டெம்ப்ட் ஆப் கோர்ட்டாக இருக்காது என்றுதான் நினைக்கிறேன். ஆனாலும் தலைவர் அவர்களின் உத்தரவிருக்க கீழ்ப்படிக்கிறேன்.

அடுத்தாற்போல், சில அபேட்சர்கள் தேர்தலில் ரூ. 9,000-க்கு உட்பட்டுச் செலவழித்தார்கள் என்று சொல்லப்பட்டது. இந்த விஷயம் கவர்னர் உரையுடன் சம்பந்தப்பட்டதா என்பதைப்பற்றி இந்த சபையினர் தான் தீர்மானிக்க வேண்டும். ஆனால் சம்பந்தப்பட்டிருக்கிறது என்று கருதி ஒரு சிலர் இதுபற்றி இங்கே பேசியதால் நான் ஒன்று சொல்ல விரும்புகிறேன். மதுரையில் தேர்தல் காலத்தில் திராவிட முன்னேற்றக் கழகத் தவர்கள்.

SRI M. D. RAMASAMI : நேற்று தேர்தல் சம்பந்தமாக நடந்த சம்பவங்களைப் பற்றிப் பேசப்பட்ட போது அது பற்றிப் பேசக்கூடாது என்று நீங்கள் கூறினீர்கள். இப்போது கனம் அங்கத்தினர் தேர்தலைப் பற்றி பேசுகிற காரணத்தால்.

MR. SPEAKER : நான் அப்படிச் சொல்லவில்லை. ஏதாவது ஒரு கட்சியைப்பற்றியாவது அல்லது அங்கத்தினரைப் பற்றியாவது குறிப்பிட்டு அவர்கள் தேர்தலில் லஞ்சம் கொடுத்தார்கள் என்று இங்கே சொல்வது தவறு என்றுதான் கூறினேன். அப்படி தேர்தலில் நடந்திருந்தால், அதற்கு ரூப இருந்தால், அந்த விஷயத்தைத் தேர்தல் டிரிப்யூனல் முன் கூறவேண்டும் என்று சொன்னேன். கனம் அங்கத்தினர் எந்தக் கட்சியைப்பற்றியோ, அல்லது அங்கத்தினரைப்பற்றியோ குறிப்பிட்டுப் பேசவில்லை. ஒரு வேளை அப்படிப் பேசப்போகிறாரோ என்னமோ தெரியவில்லை. அப்படி அவர் பேசினால் நான் கண்டிப்பேன்.

SRI R. CHIDAMBARA BHARATHI : தேர்தலில் லஞ்சம் கொடுப்பது பற்றிய புகாரை தேர்தல் டிரிப்யூனல் முன் சொல்ல வேண்டும் என்பது எனக்கு நன்றாகத் தெரியும். அதைப்பற்றி நான் இங்கே கூறவில்லை. எந்தக் கட்சியின் மீதும் குற்றம் சாட்டாமல் ஒன்று சொல்ல விரும்புகிறேன். நான் சொல்லப்போவது லஞ்சம்பற்றிய விஷயம் அல்ல.

மதுரையில் தேர்தல் எப்படி நடந்தது என்பது பல மெம்பர்களுக்குத் தெரியும். மதுரையில் தேர்தல் பிரசாரத்திற்கு இங்குள்ள பல அங்கத்தினர்களும் வந்திருந்தார்கள். அவர்களுக்கு அங்கு நடந்ததெல்லாம் நன்றாகத் தெரியும். அங்கே திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தவர்கள் ஒட்டிய சுவரொட்டிகளின் கிரயத்தின் அளவு கூட.

MR. SPEAKER : I have to rule the hon. Member's remarks out of order. He is making a specific mention for which there are other forums. I would request him not to refer to it here.

தயவு செய்து இந்த சமாசாரத்தைப் பற்றி இங்கே பேசவேண்டாம் என்று கனம் அங்கத்தினரைக் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

SRI R. CHIDAMBARA BHARATHI : எந்தக் கட்சியைப் பற்றியும் குறிப்பிட்டுப் பேசக்கூடாது என்று சொல்வதற்கு நான் கட்டுப்பாட்டிருக்கிறேன். ஆனால் பொதுவான சில உண்மைகளைப்பற்றிக் கூறுவது தவறாகக் கருதப்பட மாட்டாது என்று நான் நினைக்கிறேன். அங்கே சுவரொட்டிகளுக்கு அவர்கள்

4th May 1957]

[Sri R. Chidambara Bharathi]

செலவழித்த தொகையெல்லாம் கூட்டி மொத்தமாகப் பார்த்தால் எவ்வளவு தொகை வருமோ அவ்வளவு தொகைகூட அங்கே நின்ற காங்கிரஸ் அபேட்சகர் செலவு செய்யவில்லை என்பதை எல்லோரும் நம்ப வேண்டுமென்றும், ஏற்றுக்கொள்ளவேண்டுமென்றும் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

SRI A. GOVINDASAMY NAYAGAR : On a point of order Sir : தலைவர் அவர்களே தாங்கள் “ ரூலிங் ” கொடுத்தபிறகும் கனம் அங்கத்தினர் பேசக்கூடாத விஷயத்தைப் பற்றி பேசுகிறார். இதை கவனிக்கும்படி நான் தங்களைக் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

MR. SPEAKER : கனம் அங்கத்தினர் அவர்களுக்கு நன்றி செலுத்துகிறேன். நான் இதைக் கவனித்துக்கொண்டுதான் இருக்கிறேன்.

SRI R. CHIDAMBARA BHARATHI : இப்போது அபிப்பிராயமே உள்வாங்குகள் ஆத்திரமடைகிறார்கள் என்ற காரணத்தால் நான் சந்தோஷமாகப் பேசுகிறேன். நண்பர்களும் என் பேச்சை சந்தோஷமாகக் கேட்கவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். சகோதரர்களே. (சிரிப்பு).

MR. SPEAKER : கனம் மெம்பர் சபாநாயகரைத்தான் address செய்து பேசவேண்டுமே தவிர மெம்பர்களை address செய்து பேசக்கூடாது.

SRI R. CHIDAMBARA BHARATHI : கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, இங்கே பல திட்டங்கள்பற்றி பேசப்பட்டது. அமுல் நடத்தப்படுகிற திட்டங்களைப் பற்றியும் அமுலாகவிருக்கிற திட்டங்களைப் பற்றியும் பேசப்பட்டது. நான் இப்போது சர்க்காருக்கு சில யோசனைகள் சொல்ல விரும்புகிறேன். ராமநாதபுரம் ஜில்லாவில் கிழக்குப் பகுதியாகிய ராமநாதபுரம் தொகுதியானது மிகக் நீர்வளம் பொருந்தியது. ஆனால் அங்கே நீர் பூமிக்குக் கீழே 5 அடி தோண்டினால் நல்ல ஊற்று இருக்கிறது. பூமியைத் தோண்டினால் பல ஊற்றுக்கள் ஏற்படும். அம்மாதிரிச் செய்து நீர்ப்பாசன வசதி செய்தால், பல ஆறுகள் பாய்ந்து அந்தப் பிரதேசத்தில் ஏராளமான நிலங்களில் பயிர் செய்வதற்கு வசதி ஏற்படும். அங்கே எவ்வளவு நீர்ப்பாசன வசதி செய்யமுடியும் என்று பரிசீலனைசெய்து, நாம் அங்கே நீர்ப்பாசன வசதி செய்து கொடுத்தால் அது அந்தப் பகுதிக்குப் பயன்படுவது மட்டுமல்லாமல், உணவுப் பெருக்கத் திட்டத்திற்கும் பெரிதும் பயன்படும் என்று தெரிவித்துக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

அடுத்தபடியாக, இன்று, சுதந்திரமடைந்த சில ஆண்டுகளுக்குள் நாம் எவ்வளவு முன்னேற்றம் அடைந்திருக்கிறோம் என்று பார்க்கவேண்டும். நாம் இவ்வளவு முன்னேற்றம் அடைந்திருப்பதற்குக் காரணம் நாம் ஒரே தேசமாக இருப்பதுதான் என்பது என் தாழ்மையான அபிப்பிராயம். ஒரே தேசமாக இருப்பதால்தான், மற்றப் பிரதேசங்களிலுள்ள தண்ணீரை நம் தமிழகத்திற்குக் கொண்டுவந்து தமிழகத்தை மிகவும் செழிப்புள்ளதாக ஆக்க முடிகிறது. மற்ற பல பிரதேசங்களிலுள்ள அதிகப்படியான செல்வங்களை நாம் பெற்றுக்கொண்டு நம் நாடு உயருவதற்கு நாம் பல திட்டங்களை வகுத்திருக்கிறோம். அது மாதிரிமல்ல. சட்டசபையில் இவ்வளவு அபிப்பிராய பேதங்களோடு பேசுவதற்கு நமக்கு உரிமை இருக்கிறதென்றால், அதற்குக் காரணம் நாம் இப்போது சுதந்திர நாடாக இருப்பதுதான்; அப்படி சுதந்திர நாடாக ஆனதற்குக் காரணம், சுதந்திரம் பெற்றதற்குக் காரணம், நாம் ஒரே தேசமாக இருந்ததுதான். ஆகவே, எப்படி நாம் முதலில் தமிழ் நாடு என்று கூறி பிறகு நம் ஊர், நம் தெரு, நம் வீடு என்று அபிமானம் கொள்கிறோமோ, அதே போல நமது ராஜ்யத்தின் வளர்ச்சிக்கு மிகவும் உதவியாக இருக்கும் பாரத சர்க்காரை (இந்திய யூனியனை) முதலில் நினைத்து, பிறகு தமிழ் நாட்டின் மீது நாம் அபிமானம் கொள்ளவேண்டும். அப்படி நினைத்து, தமிழகத்தில் முற்போக்கான காரியங்களைச் செய்ய நாம் முற்படலாம். தமிழகம் என்று இந்த ராஜ்யத்திற்குப் பெயர் வைக்க வேண்டுமென்று பல அங்கத்தினர்கள் கூறுகிறார்கள். அது ஆட்சேபணக்குரிய விஷயமே அல்ல. அதை செய்யவேண்டிய காலத்தில் சர்க்கார் செய்யத் தவறமாட்டார்கள்.

[Sri R. Chidambara Bharathi]

[4th May 1957]

12-20
p.m.

இங்கே இந்த விஷயத்தை வற்புறுத்திக் கொண்டிருந்துவிட்டு, பிறகு அது செய்யப்பட்டபின், அந்தக் காரியத்தைத் தாங்கள்தான் செய்ததாக மக்கள் முன் பிரசாரம் செய்வதற்கு சட்ட சபையை உபயோகப்படுத்த வேண்டாம் என்றும் மக்களிடையே அத்தகைய அபிப்பிராயத்தை ஏற்படுத்த வேண்டாம் என்றும் நான் அவர்களைக் கேட்டுக்கொள்கிறேன். இம்மாதிரி பேச்சுகள் செயல் படுவதற்கு வேண்டிய சிரமம் இருக்கிறது. உதாரணமாக என்.ஜி.ஓ. பிரச்சினையைப் பற்றி அநேக அங்கத்தினர்கள் பேசினர். அதை நான் வரவேற்கிறேன். இந்தப் பிரச்சினை மிக வேகமாக தீர்க்கப்பட வேண்டும் என்ற ஆர்வம் உடையவன் நான். ஆனால் இதற்கெல்லாம் பணம் வேண்டும். குழப்பம் உண்டாக்கி, கோர்ட்டுக்குச் சென்று, காலம், நேரம், பணம் இவைகளை வீணாக்குவதால் பயனில்லை. அவ்வகையில் வீணாக்கப்படும் பணத்தைக் கொண்டு என்.ஜி.ஓ. வினாருக்கு உதவி செய்யலாம். குழப்பத்தை ஏற்படுத்தாமல், காலம், பணம் முதலியவற்றை வீணாக்காமல் இருந்தோமானால் நாட்டின் செல்வத்தை வளர்ப்பதற்கு உதவியவர்கள் ஆவோம் என்று சொல்லிக்கொள்ள விரும்புகிறேன். அத்தகைய குழப்ப நடவடிக்கைகளில் நண்பர்கள் கலந்து கொள்ள வேண்டாமென்று இந்தச் சபையில் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

SRI M. JAGANNATHAN : மதிப்பிற்குரிய சட்டமன்றத் தலைவர் அவர்களே, கவர்னர் பெருமானர் அவர்கள் நிகழ்த்திய பிரசங்கத்தை போற்றுவதா அல்லது தூற்றுவதா, புகழ்வதா அல்லது இகழ்வதா என்ற ஒரு முடிவுக்கு என்னை வரமுடியவில்லை. ஏனென்றால் இந்தப் பிரசங்கத்தில் கண்டுள்ள பல அம்சங்கள் உண்மைக்கு புறம்பானவை என்று நான் சொல்லிக்கொள்ள விரும்புகிறேன். உதாரணமாக கவர்னர் அவர்கள் சம்பத்தில் நடந்த பொதுத் தேர்தலைக் குறிப்பிடும்போது இந்தப் பொதுத் தேர்தல் மிகவும் சுபீட்சமாகவும் பாரபட்சமற்ற முறையிலும் நடந்தது என்று குறிப்பிட்டிருக்கிறார். ஆனால் பொதுத் தேர்தலில் ஈடுபட்டு அபேட்சகராக நின்ற ஒருவருக்குத்தான் அங்கிருக்கும் கஷ்டநஷ்டம் தெரியுமே தவிர, சாதாரண ஒரு மூன்றும் பேர்வழிக்கு தேர்தலைப் பற்றி அனுபவமே இருக்காது என்று நான் நினைக்கிறேன்.

THE HON. SRI K. KAMARAJ : மூன்றாம் பேர்வழியென்று யாரைச் சொல்கிறீர்கள் ?

THE HON. SRI P. KAKKAN : கனம் அங்கத்தினர் அவர்கள் பேசும்போது பொதுத் தேர்தலைப்பற்றி மூன்றாம் பேர்வழிக்குத் தெரியாது என்று சொன்னார்கள். மூன்றாம் பேர்வழி என்று கவர்னர் அவர்களைத்தான் குறிப்பிட்டார் என்று நினைக்கிறேன். “மூன்றாம் பேர்வழி” யார் ?

SRI M. JAGANNATHAN : நான் கவர்னரை குறிப்பிட்டுச் சொல்லவில்லை. மூன்றாம் பேர்வழி யாராகவும் இருக்கலாம்—“any third person.” நான் கவர்னரை குறிப்பிட்டுச் சொல்லவில்லை என்று தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். தேர்தலில் போட்டியிடும் ஒரு அபேட்சகர் வாக்காளர்களைக் கண்டு எனக்கு வோட்டு அளியுங்கள் என்று கேட்கும்போது, அவர்கள் “நீங்கள் எங்களுக்கு என்ன நன்மை செய்யப் போகிறீர்கள், எதற்காக உங்களுக்கு வோட்டு அளிக்கவேண்டும் என்று எங்களைக் கேட்கிறீர்கள்” என்று கேட்கிறார்கள். என்னைத் தேர்ந்தெடுத்தால் உங்களுக்கு நான் பலவிதமான நன்மைகள் செய்கிறேன் என்று அபேட்சகர் உறுதி கூறுகிறார். சென்ற 5 ஆண்டுகளிலும் இந்த சட்டசபையில் நான் அங்கத்தினராக இருந்தேன். மறுபடியும் இந்தப் பொதுத் தேர்தலில் போட்டியிடும் அபேட்சகராக நின்று வெற்றிபெற்று அங்கத்தினராக வந்திருக்கிறேன். நான் இந்தத் தேர்தலுக்கு போட்டியிடும்போது மக்களிடம் சென்று எனக்கு வோட்டு அளியுங்கள் என்று கேட்போது, அவர்கள் “கடந்த ஐந்தாண்டுகளாக என்ன சாதித்தீர்கள், எங்கள் வாழ்க்கைத் தரம் உயர் என்ன சேவை செய்தீர்கள், இனி என்ன செய்யப் போகிறீர்கள்” என்று கேட்டனர். மக்களிடத்தில் வரிப்பணத்தை வாங்குகிற சர்க்கார் மக்களின் வாழ்க்கைத்தரத்தை உயர்த்தத் தவறி விட்டனர் என்று பொது மக்கள் அவர்களிடத்தில் ஒரு அவநம்பிக்கையை வைத்திருக்கிறார்கள் என்பது

4th May 1957]

[Sri M. Jagannathan]

நன்றாக விளங்குகிறது. ஆகவே இந்தச் சந்தர்ப்பத்தில் நான் சொல்லிக் கொள்ள ஆசைப்படுவது என்னவென்றால், பொதுமக்களின் வாழ்க்கைத் தரம் உயர சர்க்கார் செயலாற்றினால்தான், இந்தத் தேர்தலுக்குப் பிறகு வந்திருக்கும் சர்க்கார் பேரிலும், இனிமேல் வரப்போகும் தேர்தலுக்குப் பிறகு வரும் சர்க்கார் பேரிலும், பொதுமக்கள் முழு நம்பிக்கை வைப்பார்கள்.

“நாட்டுக்கு நல்ல காலம் வந்தாலும், தோட்டிக்கு புல் சமை போதாது” என்ற பழமொழிக்கு ஏற்ப, நம் நாட்டில் சுதந்திரம் வந்து ஏறக்குறைய 11 ஆண்டுகள் ஆனாலும், மக்களுடைய வாழ்க்கைத்தரம் இன்னும் மாறவே யில்லை; இதை எல்லோரும் உணர்ந்திருக்கக்கூடும். இந்த ஒரு அவல நிலையை மாற்றுவதற்கு சர்க்கார் முன்வந்து, மக்களுக்கு உண்ப உணவும் உடுக்க ஆடையும், அளிக்க வழிவகை செய்து, அதற்கேற்ப நல்ல பல திட்டங்களை திட்டவேண்டுமென்று நான் எடுத்துக் கூற விரும்புகிறேன்.

ஒரு நாடு முன்னேற்றம் அடைய வேண்டுமென்றால், அந்நாட்டில் இருக்கும் முற்பட்ட சில சமூகங்கள் மாத்திரம் முன்னேற்றம் அடைந்தால் போதாது. அதே மாதிரிதான் சர்க்காரும் கூட ஒரு சர்க்காரில் இருக்கிற உயர்தர சிப்பந்திகள் மாத்திரம் உயர்ந்த சம்பளம் பெற்றால் போதாது. அதே சர்க்காரில் வேலை செய்கின்ற கீழ்த்தர சிப்பந்திகளுக்கும் நல்ல முறையில் சம்பளம் கொடுக்கப்படவேண்டும்.

உதாரணமாக நம்முடைய நிர்வாகத்திற்கு முதுகெலும்பு, ஆணிவேர் போன்றவர்கள் கிராம உத்திகோகஸ்தர்கள், கருணிகர்கள், தோட்டி, தலை யாரிகள், முதுகெலும்பு போன்ற இந்த கிராம உத்தியோகஸ்தர்களின் நிலை எப்படியிருக்கிறது என்று பார்த்தால் அது மிகவும் கேவலம். அவர்களின் நிலை பரிதாபத்திற்குரியதாக இருக்கிறது. அவர்களுக்கு போதிய சம்பளம் கொடுக்கப்படவில்லை. உதாரணமாக ஒரு கருணிகர் மாதம் ஒன்றுக்கு வாங்கும் சம்பளம் ரூ. 22—15—0. இந்த ஒரு குறைந்த பட்ச சம்பளத்தை வைத்துக் கொண்டு ஒரு கருணிகர் தன் குடும்பத்தை எப்படி நல்ல முறையில் நடத்த முடியும் என்று சற்று சிந்தித்துப் பார்க்க வேண்டும். அவர்களின் துயரத்தைப் போக்கி, அவர்கள் நல்ல முறையில் தங்கள் குடும்பத்தை நடத்த வழிவகை செய்யப்பட வேண்டும். இவர்களின் மோசமான நிலையையும், கீழ்த்தர சிப்பந்திகளின் சம்பளத்தை உயர்த்துகின்ற பிரச்சனையையும், சர்க்கார் உடனடியாக கவனிக்க வேண்டும். இந்தப் பிரச்சனையை நன்றாக கவனித்து, சிறிதளவேனும் சலுகை காட்டாமல் சர்க்கார் இருப்பது மிகவும் வருந்தத்தக்கது.

அடுத்தபடியாக மின்சார இலாகா சிப்பந்திகள் பிரச்சனை சர்க்காரால் நன்றாக கவனிக்கப்படவேண்டும். 1948-ம் ஆண்டிலேயே, மின்சார இலாகாவை சர்க்கார் தன்வசம் எடுத்துக் கொண்டவுடன், அங்கு வேலை செய்யும் கீழ்த்தர சிப்பந்திகளுக்கு சில நன்மைகள் செய்து தருவதாக சர்க்கார் உத்திரவு இட்டிருக்கின்றனர். அந்த சிப்பந்திகளுக்கு வீடு வசதியும், இலவச மின்சார வசதியும், உடை வசதியும் செய்து கொடுப்பதும் 1948-ம் ஆண்டிலே சர்க்கார் உத்திரவு போட்டிருக்கின்றனர். ஆனால் இந்த உத்திரவு இன்னும் நடைமுறையில் அமலுக்கு கொண்டுவரப்படவில்லை. இதைக் குறித்து மின்சார இலாகா சிப்பந்திகள் தங்கள் தொழில் சங்கத்தின் மூலமாக சர்க்காருக்குப் பல தடவை முறையிட்டுக் கொண்டும், இன்று வரை அவர்களின் கோரிக்கையை சர்க்கார் நிறைவேற்ற தவறிவிட்டார்கள் என்பதை இந்த சந்தர்ப்பத்தில் நான் சொல்ல விரும்புகிறேன்.

அடுத்தப் படியாக நம்முடைய சர்க்கார் நாடெல்லாம், நாளெல்லாம் ஹரிஜனங்களுக்காக ஏராளமான சலுகைகள் கொடுக்கப் பட்டிருப்பதாகப் பிரசாரம் செய்துக்கொண்டிருக்கிறார்கள். ஆனால், உண்மையில் நாம் சிந்தித்துப் பார்த்தால் ஹரிஜனங்களுக்குக் கொடுக்கப்படும் இந்தச் சலுகைகள் எல்லாம் ஒரு கண் துடைப்பு வேலையாக இருக்கிறது என்பதை என்னால் சொல்லாமல் இருக்க முடியவில்லை. இதை “window dressing” என்று ஆங்கிலத்தில் சொல்லுவார்கள். என் நான் இவ்வாறு சொல்லுகிறேன் என்றால், ஹரிஜனங்களுடைய வாழ்க்கைத் தரத்தில் கணிசமான அளவுக்கு எந்த விதமான அபிவிருத்தியும் ஏற்படவில்லை, சர்க்காருடைய கொள்கை

12-3
p.m.

[Sri M. Jagannathan]

[4th May 1957]

எப்படியிருக்கிறதென்றால், ஹரிஜனங்களுக்கு ஏதோ தர்மம் செய்வது போல ஒரு தொகையை ஒதுக்கி சில சலுகைகள் கொடுத்திருக்கிறார்கள். வாழ் விழந்த இப்பெரிய ஹரிஜன சமுதாயத்தில் வாழ்க்கைத்தரத்தை உயர்த்த நல்ல பல திட்டங்களைத் தீட்டி, அவைகளை அமுலுக்குக் கொண்டு வருவதற்கு சர்க்கார் தவறி விட்டார்கள். ஹரிஜனங்களுக்குக் கொடுக்கப்படும் சலுகையை தர்மம் என்றோ, பிச்சை என்றோ நினைப்பது தவறு. வாழ்விழந்த இந்த ஹரிஜன சமுதாயத்தை கைத்தாக்கி விடும் பொறுப்பு ஆளும் கட்சியினருக்கு உண்டு என்பதைக் குறிப்பிட விரும்புகிறேன். இந்த விஷயத்தைப் பற்றி நம் நாட்டு சுதந்திரச் சிற்பியான காந்திஜி அவர்கள் சொன்ன பொன்மொழியை நினைவுபட்ட விரும்புகிறேன். “Young India” என்ற பத்திரிகையில் காந்திஜி குறிப்பிட்டதாவது :

“The Harijans of India are our blood brothers. We should return to them the inheritance of which we have robbed them.”

அதாவது இந்த நாட்டிலுள்ள ஹரிஜனங்கள் நம்முடன் கூடப்பிறந்த சகோதரர்கள் ; அவர்களிடமிருந்து அபகரித்துக் கொண்ட சொத்தை அவர்களிடமே திருப்பிக் கொடுக்கவேண்டுமென்று காந்திஜி சொல்லியிருக்கிறார். அந்தக் கொள்கையை நமது சர்க்கார் கடைப்பிடிக்க வேண்டுமே தவிர குறைந்த பட்ச நிதியை ஒதுக்கி, ஹரிஜனங்களுக்குத் தர்மம் செய்வது போல சிறிய சலுகைகளைக் கொடுத்து, பிரசாரம் மாத்திரம் செய்தவிட்டால் போதாது என்பதை வலியுறுத்துகிறேன். வேறொரு சாரார் என்ன நினைக்கிறார்கள் என்றால், ஹரிஜனங்கள் சாதாரணமாக நிலமில்லாதவர்கள் ; அவர்கள் சர்க்காருக்கு அதிகமாக வரிப்பணம் எதுவும் செலுத்துவதில்லை. ஆகவே பிற சமூகத்தினர்கள் கொடுக்கும் வரிப்பணத்திலிருந்து, ஹரிஜனங்களுக்காக ஏன் பணத்தை ஒதுக்கி வைத்து அவர்களுடைய முன்னேற்றத்திற்காக பாடுபடவேண்டுமென்று ஒரு சாரார் கருதுகிறார்கள். உண்மை நிலையே, பொருளாதார சாத்திரத்தை அதாவது (economics) அறியாத மக்கள் தான் அவ்வாறு சொல்லுகிறார்கள். ஏனென்றால், ஒரு நாட்டிலே உற்பத்தியை அதிகரிக்க வேண்டுமானால் மூன்று அம்சங்கள் தேவை. அவையாவெனவென்றால் (Land, Labour and Capital) அதாவது நிலம், உழைப்பு, மூலதனம் மூன்றும் தேவை. இந்த மூன்று அம்சங்களிலே இரண்டாவது அம்சமாகிய உழைப்பை ஹரிஜனங்கள் தருகிறார்கள். காலே முதல் மாலை வரையில் கடும் வெய்யிலில் அவர்கள் உழைக்கிறார்கள். அப்படி உழைத்தும், ஒரு வேளை கஞ்சிக்குக் கூட வழியில்லாமல், உடுக்க உடையில்காமல், படுக்க பாயில்காமல், குடியிருக்க வீடு இல்லாமல் கஷ்டப்படுகிறார்கள். இந்த நாட்டில் ஏன் அவர்கள் அவ்வாறு இருக்கிறார்கள் என்றால், பிற சமூகத்தினரால் அவர்கள் வஞ்சிக்கப்படுகிறார்கள். இதை யாரும் மறைக்கவும் முடியாது. மறுக்கவும் முடியாது. ஆகவேதான் வாழ்விழந்த இந்த ஹரிஜன சமுதாயத்தினரின் வாழ்க்கை நிலையை உயர்த்த சர்க்கார் நல்ல பல திட்டங்களைக் கொண்டு வந்து, முற்போக்கு சமுதாயத்தினரைப்போல் அவர்கள் முன்னேறுவதற்கு வழிவகை செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொண்டு என் பேச்சை முடித்துக் கொள்கிறேன்,

* SRIMATHI C. KOLANTHAI AMMAL : கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, நான் கவர்னர் பெருமானுடைய பேருரையை ஆதரித்து என்னுடைய உள்ளத்திலே தோன்றிய ஒரு சில கருத்துக்களை இந்தப் பேரவையின் கண்ணே பரிமாறிக்கொள்ள முற்படுகிறேன். அவர்களுடைய உரையிலே, நாட்டு மக்களுடைய நல்வாழ்வுக்காக, பல திட்டங்கள் தீட்டப்பட்டு இருக்கின்றன என்பது பற்றி பல குறிப்புகளோடு வகுக்கப்பட்ட கருத்துக்கள் கொடுக்கப்பட்டன. அதனை எதிர்த்தும், ஆதரித்தும், நேற்றும் இன்றும் பல அன்பர்கள் பேசினார்கள். வள்ளுவரால் வகுக்கப்பட்ட நாடாகிய

“நாடென்ப நாடா வளத்தன நாடல்ல
நாட வளம் தரு நாடு”.

என்று எடுத்துக் கூறியிருக்கும் ஒரு நல்ல நாட்டைக் காண்பதற்காக நமது அரசாங்கம் பல வேலைகளைச் செய்திருக்கின்றனர். அதற்காகத்தான் சமூக நலத் திட்டங்களும், கிராம நல அபிவிருத்தி திட்டங்களும் நடைப்பெற்று

4th May 1957] [Srimathi C. Kolanthai Ammal]

வருகின்றன. சென்ற ஐந்தாண்டு காலத்திலே, அநேக வேலைகளைச் செய்திருக்கிறார்கள். இன்னும் வரப் போகிற ஐந்தாண்டிலேயும் வேலை செய்வதற்கான திட்டங்களைத் தீட்டியிருக்கிறார்கள் என்று கவர்னர் பெருமான் உரையில் குறிப்பிட்டிருக்கிறார்கள். ஆனால், ஒரு சில அன்பர்கள் அதிருப்தி படுவது போல, தங்களுக்கு உகந்த சலுகை கொடுக்கக் கூடியவர்களுடைய வேலைகளுக்காகவோ, அவர்கள் “கான்பிராக்ட்” முதலியன எடுத்து பணத்தைப் பெருக்கி கொள்வதற்காகவோ, இது போன்ற கிராம அபிவிருத்தித் திட்டங்கள் தீட்டப்படவில்லையென்பதை பல தொகுதிகளுக்கு நேராகச் சென்று அவர்களே அனுபவ பூர்வமாகக் காணவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

உதாரணமாக, எங்கள் தொகுதியில் கிராமங்களிலிருக்கும் மக்கள் சர்க்கார் கொடுக்கும் 75 பாக பணத்தைப் பெற்று வேலைகளை நடத்தி வருகிறார்கள். 246 கிராமங்களிலே நல்ல குடிதண்ணீர் வசதியும், குழாய்த் திட்டங்களையும் அமைத்து வெற்றி பெற்றிருக்கிறார்கள். 5,600 ஓட்டுகள் நிரம்பிய ஒரு கிராமத்து மக்கள் ரூ. 75,000 சர்க்காரிடமிருந்து பணம் பெற்று இருக்கிறார்கள். இன்னும் ஒரு சில கிராமங்களில் சர்க்காரிடமிருந்து ரூ. 50,000-ம் பெற்றுக்கொண்டு, கிராம மக்களுக்கு குடி தண்ணீர் வசதியையும், பள்ளிக்கூட வசதியையும் அமைத்திருக்கிறார்கள் என்று சொன்னால், சர்க்கார் மக்களை ஏமாற்ற திட்டம் வகுத்திருக்கிறார்களா, அல்லது அவர்களுடைய சொந்தக்காரர்களுக்கோ நண்பர்களுக்கோ சலுகைகள் கொடுப்பதற்காக இந்தத் திட்டங்களை உலகறியச் செய்திருக்கிறார்களா என்பதை சற்று சிந்தித்துப் பார்க்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். அதனை, ஒளவைப் பாட்டி எடுத்துக் காட்டியது போல், நாடு என்றுச் சொல்லக்கூடிய நாடாக இருந்தாலும், காடாக இருந்தாலும், மோக யிருந்தாலும், பள்ளமாக்க இருந்தாலும், சதுப்பு நிலமாக இருந்தாலும், எந்த நாட்டிலே வாழும் ஆணமகனுடைய திறமை பெறாத நாடு, நாடா வளம்பெற்ற நாடாக இருக்க முடியாது.

எங்களுடைய தொகுதி பெண்கள் தொகுதி. அந்தத் தொகுதியிலே இருக்கின்ற மக்கள் அரசாங்கத்திடமிருந்து ஸ்டீக்க்கணக்கான பணத்தைப் பெற்று நன்மை அடைந்திருக்கும்போது, அந்த நன்மையைப் பற்றி சிந்திக்காமல் அதிலுள்ள குறைகளை மட்டும் தீய நோக்குடன் பேசிக் கொண்டிருப்பது என்று சொன்னால், அவரவருடைய தொகுதியில் செய்ய பட்ட வேலையின் அதிருப்தி என்றுதான் குறிப்பிட விரும்புகிறேன்.

அடுத்தபடியாக, நாணயத்தைப் பற்றியும், கண்ணியத்தைப் பற்றியும், அறத்தைப் பற்றியும், தமிழரின் பண்பாட்டைப் பற்றியும் அதிகப்படியான சமயங்கள் கிடைக்கும் போதெல்லாம் எடுத்துக் காட்டுகிற அன்பர்கள், நாணய மாகவும், அன்பாகவும், அறமாகவும், நீதியாகவும் நடந்துகொண்டிருக்கிறார்களா என்பதை சிந்தித்துப் பார்க்க வேண்டுமென்று நான் மிகவும் தாழ்மையுடன் கேட்டுக் கொள்கிறேன். ஏனென்றால், அவர்களுடைய பேச்செல்லாம் மற்றவர்களுக்கு அறிவு புகட்டுவதாகவேயிருக்கிறது. “ஊரா ருக்கல்லவோ அந்த உபதேசம் உனக்கென்னடி” என்ற அய்யங்கார் பழமொழியைப் போல, ஊருக்கு உபதேசம் செய்கின்ற அன்பர்களுடைய செய்கை தமிழனுடை பண்பாட்டிற்கே புறம்பானது என்பதை வருத்தத் தோடு தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். ஊருக்கு உபதேசம் செய்வது தமிழ னுடைய நடத்தை அன்று; தான் அதன்படி நடந்து காட்டவேண்டியதே தமிழனுடைய பண்பாடு என்பதை நான் மிகவும் தாழ்மையுடன் எடுத்துக் காட்ட விரும்புகிறேன்.

அடுத்தபடியாக அதிகார வர்க்கத்தினுடைய அதிகாரத்தில் தமிழ் அகப்பட்டது இல்லை.

12-40
p.m.

SRI M. SELVARAJ: Sir, on a point of order. கவர்னர் அவர்களுடைய பிரசங்கத்தைப் பற்றி பேசும்போது அதற்கும் இப்பொழுது பேசப்படுவதற்கும் என்ன சம்பந்தம் என்பதுதான் தெரியவில்லை.

MR. SPEAKER: அதில் ஒன்றும் தவறு இல்லை. கனம் அச்சுத்தினர் குழந்தையம்மாள் அவர்கள் தொடர்ந்து பேசலாம்.

[4th May 1957]

AN HON. MEMBER : Sir, I rise to a point of order. I do not think it is pleasant to indulge in such remarks against each other.

MR. SPEAKER : I do not think it is a point of order. In this House, there is freedom of expression and hon. Members can express what they feel, provided they do not in any personal manner attack an individual who is not in this House or who is in this House. Hon. Members would, I think, appreciate the courage of the hon. Member who is speaking. (Cheers.)

*SRIMATHI C. KOLANTHAI AMMAL : “தமிழன் என்றோர் இனம் உண்டு. தனியே அவனுக்கோர் குணமுண்டு” என்று ஒருவர் பாடினார். அந்த குணத்தின் அடிப்படையில் நடக்கும் நாம் அந்த ஒரு குணத்தை மட்டும் நமுவ விட்டுவிட்டு மற்ற பல குணங்களில் கைகோர்த்து நடப்பது நம்முடைய ஒரு தன்மைக்குப் புறம்பானது என்பதை ஞாபகப் படுத்துகிறேன். அதிகார பீடத்தில் இருக்கின்ற மக்கள் தங்களுடைய அதிகார வெறிகளைக் காட்டி தேர்தலில் குறுக்கிட்டு காரணத்தால் நாம் நசித்தவர்களாக சிறு பான்மையோர்களாக மக்களுடைய ஆதிக்கத்தை பெற்றிருந்து கட்சியில் வரமுடியாதவர்களாக இருந்திருக்கிறார்கள் என்பதைப் பார்க்கும்போது அது எப்படி இருக்கின்றது என்றால் அதைக்கு மீசை முளைத்தால் சித்தப்பா என்று கூப்பிடலாம் என்று சொல்வதுபோல் இருக்கிறது. ஆகவே இம்மாதிரி நம்முடைய மக்களுடைய மனதுக்கு ஒவ்வாத சில கருத்துக்களை சபைகளில் எடுத்துப் பேசுவதும் அரசாங்கத்தாரால் நமக்குக் கொடுக்கப்பட்டிருக்கிற சலுகைகளை நேர்மையாக பெறமுடியாதவர்களாக தத்தளிப்பதும் எப்படி இருக்கிறது என்றால் கையிலலாத ஊமையன் ஒருவன் வெய்யிலில் பாறைமேல் வைக்கப்பட்ட வெண்ணெயைப்பார்த்து அதை எடுத்துக்கொள்ள முடியாமல் அந்த வெண்ணெய் பாறைமேல் இருக்கிறது, வெய்யிலின் கொடுமையினால் அது உறுகிப் போய்கொண்டிருக்கிறது, அந்த வெண்ணெயை தானும் எடுத்துக்கொள்ள முடியவில்லை, என்னென்றால் அவனுக்கு கையிலலை, மற்றவனை எடுத்துக்கொள்ள சொல்லலாம் என்றாலோ அப்படிச் சொல்வதற்கு அவனுக்கு வாயும் இல்லை அந்த நிலைமையில்தான் இருக்கிறார்கள். இப்பொழுது இரண்டாவது ஐந்தாண்டு திட்டத்தில் நம்மை அரசாங்கம் ஈடுபடுத்தியிருக்கிறது. அதன் மூலம் அரும் பெரும் செயல்களையெல்லாம் நடைமுறையில் கொண்டுவரப் போகிறார்கள். அது மக்களுக்கு நல்ல முறையில் பயன்படுவதாக இருக்க வேண்டுமானால் அதில் செயல் புரிவதற்கு நாம் என்ன செய்யவேண்டும் என்பதை முடிவு கட்டுவதற்காக நாம் எந்த அளவுக்கு உதவி செய்ய வேண்டும் என்பதை திட்டமிட்டுக் கொள்ள வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொண்டு என்னுடைய சிறிய உரையை இத்துடன் முடித்துக் கொள்கிறேன். வணக்கம்.

*SRI V. K. KOTHANDARAMAN : கனம் தலைவர் அவர்களே, கவர்னர் அவர்கள் ஆற்றிய உரை மீது ஏதோ சம்பிரதாய முறைக்காக பேசப்பட்டிருக்கிறதையொழிய எதிர்கால மக்களுடைய பிரச்சனைகளைத் தீர்க்க ஆற்றிய ஒரு உரையாகக் காணப்படவில்லை என்பதைத்தான் நான் சொல்லிக் கொள்ள ஆசைப்படுகிறேன். மக்களுடைய பிரச்சனைகளை கணக்கில் எடுத்துக் கொண்டு அந்த அளவில் அந்தப்பேச்சு இருந்திருக்குமோனால் அது நன்றாக இருந்திருக்கும். நமது தமிழ்நாடு தனியாகப் பிரிக்கப்பட்டு தேர்தல் நடந்து முதல் முதலாக தமிழ்நாட்டு சட்டசபை ஆரம்பிக்கப்பட்ட இந்த நேரத்தில் தமிழ் நாடு என்கின்ற பெயரை இந்த ராஜ்யத்திற்கு வைத்திருந்தால் அதையும் சர்க்காரே செய்திருந்தால். அப்பொழுதுதான் கவர்னர் அவர்களுடைய உரை போற்றக்கூடிய அளவில் இருந்திருக்கும். அது மட்டுமல்ல, இந்த சட்டசபை இந்த இடத்தில் இருக்கக் கூடாது. இங்கு கனம் அங்கத்தினர்களுக்கு வேண்டிய வசதி கிடையாது. இங்கு இருக்கக்கூடிய பத்திரிகை நிருபர்களுக்கு வசதி கிடையாது, வசதி குறைவாக இருக்கிறது. அது மட்டுமல்ல, நம்மைத் தேர்ந்தெடுத்த நண்பர்கள் முதல் முதலாக ஆரம்பிக்கக்கூடிய இந்த சட்டசபை எப்படி நடைபெறுகிறது, அதனை நாமும் பார்க்கவேண்டும் என்று பார்வையாளர்

4th May 1957] [Sri V. K. Kothandaraman]

களாக வந்திருக்கக்கூடிய நண்பர்களுக்கு பார்வையாளர்கள் பர்மிஷன் டிக்கெட்டு வாங்குவதற்கு வேண்டி வெய்யிலில் கியூ வரிசையில் நின்று கொண்டிருக்கக்கூடிய காட்சியைப் பார்த்தால் அது ஒன்றே போதும். கவர்னர் அவர்களுடைய உரை எந்த அளவில் மக்களுக்கு பயன் அளிக்கக்கூடிய அளவில் இருக்கிறது என்பது. இந்த சட்டசபையைக் கூப்பிட்டுப் போவதற்கு முன் கனம் அங்கத்தினர்களுடையவும் மந்திரிகளுடையவும் போட்டோக்களைக் எடுத்து பத்திரிகைகளில் போட்டார்கள். அதைப்போலவே இப்பொழுது நண்பர்கள் சட்டசபையைப் பார்க்கவேண்டும் என்று டிக்கெட் வாங்குவதற்கு கியூ வரிசையில் வெய்யிலில் நின்றுக்கொண்டிருப்பதை போட்டோ எடுத்து பத்திரிகைகளில் போட்டால் நன்றாக இருக்கும் என்று நினைக்கிறேன். அப்பொழுதுதான் கவர்னர் அவர்களுடைய உரையில் மக்களுக்கு எவ்வளவு நன்மைகள் இருக்கின்றன என்பது தெரியவரும். இன்றைக்கு அப்படி போட்டோ எடுத்துப் போடாவிட்டாலும்கூட நானியாவது போட்டோ எடுத்து பத்திரிகையாளர்கள் பத்திரிகைகளில் போடுவார்கள் என்று நினைக்கிறேன்.

அது மட்டுமல்ல, இன்றைக்கு தேர்தல் எல்லோராலும் போற்றக்கூடிய அளவில் நடைபெற்றது என்று கவர்னர் அவர்கள் தன்னுடைய உரையில் குறிப்பிட்டிருக்கிறார். தேர்தல் எப்படி நடைபெற்றது என்பது சில இடங்களில் நடைபெற்றதைப் பார்த்தால் நன்றாகத் தெரியும். இது எப்படி இருக்கிறது என்றால் முழு பூசினிக்காயை சோற்றில் அழுக்குவது போல் இருக்கிறது. சுருக்கமாகச் சொல்ல வேண்டுமென்றால் தேர்தல் எப்படி நடந்தது என்பதை அப்படித்தான் சொல்லவேண்டியதாக இருக்கிறது. அதைவிட அதிகமாக சொல்ல அவசியம் இல்லை. அதற்கு ஆதாரங்கள் பல இருக்கின்றன. எவ்வளவோ ஆதாரங்கள் காட்ட முடியும். ஆனால் கனம் தலைவர் அவர்கள் பேசுவதற்கு போதுமான அவகாசம் கொடுக்க முடியாது என்று சொல்லியிருப்பதால் அதைப்பற்றி அதிகமாகச் சொல்ல முடியாமல் இருக்கிறது. அவைகளைப்பற்றி பேச அதிகமாக அவகாசம் வேண்டும் என்று கேட்டாலும் கொடுக்கமாட்டார்கள். இது நமக்குத் தெரிந்த விஷயம். ஆகவேதான் இத்துடன் விட்டுவிடுகிறேன்.

MR. SPEAKER: கனம் அங்கத்தினருக்கு மாத்திரம் நாங்கள் அப்படிச் சொல்லவில்லை. எல்லா அங்கத்தினர்களுக்கும்தான் அப்படி சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. எல்லா அங்கத்தினர்களுக்கும் பத்து நிமிஷங்கள் தான் கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது. அதிகமாக கொடுக்கப்போவதில்லை என்பதைச் சொல்லிக் கொள்கிறேன். அதனால் சபாநாயகர் மீது குறை சொல்வதில் பிரயோசனம் இல்லை என்று மட்டும் சொல்லிக்கொள்கிறேன்.

SRI V. K. KOTHANDARAMAN: தமிழை ராஜாங்க பாஷையாக ஆக்கப் போவதாகவும் சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. ஆனால் அது எப்படி இருக்கிறது என்றால் ஏதோ மக்களை திருப்திபடுத்துவதற்கு சொல்லப்பட்டிருப்பதுபோல் இருக்கிறது. மக்களுக்கு நம்பிக்கை ஊட்டுவதாக இல்லை. திருச்சி ஜில்லாவில் தமிழிலேயே எல்லா நிர்வாகமும் நடைபெற வேண்டும் என்று சொல்லப்பட்டது. வருஷம் நான்கு ஆகியும் அந்தமுறையில் எந்தவிதமான வெற்றியும் காணப்படவில்லை. அதற்கு காரணம் என்னவென்று கேட்டால் அதற்கு வேண்டிய டைப்ரைட்டர்களும் மற்ற உபகரணங்களும் கிடைக்கவில்லை என்று கூறப்படுகிறது. ஆனால் அங்கு வெற்றிகரமாக நடைபெறவில்லை என்பது மட்டும் தான் நன்றாகத் தெரியவருகிறது. இன்னும் பல காரணங்கள் சொல்லப்படுகிறது அங்கு வெற்றி காணாமல் இருப்பதற்கு. ஆகவே அதையெல்லாம் வைத்துப் பார்க்கும்போது குறிப்பாக கவர்னர் அவர்களுடைய உரை நாளேந்து பக்கங்கள்தான் கொண்டதாக இருக்கிறது. அப்படிப்பட்ட சிறிய உரைகூட தமிழில் இல்லாமல் இருப்பது வருத்தப்படக்கூடியதாக இருக்கிறது. இந்த உரையையாவது தமிழில் கொடுத்திருக்கலாம். மற்றும் இங்கு கொடுக்கக்கூடிய எல்லா பேபர்களும் கூட ஆங்கிலத்திலேயே இருக்கின்றன. அப்படி இருந்தால் என்னைப்போன்ற ஆங்கிலத் தெரியாதவர்கள் அவைகளை எப்படிப் படித்து பேச முடியும் என்பதைக் கேட்கிறேன். எல்லா பேபர்களும் இங்கிலீஷில் இருப்பதால் எங்களால் அவைகளைப் படித்து அபிப்பிராயங்கள் கூறமுடியவில்லை. அது ஜனநாயக

[Sri V. K. Kothandaraman]

[4th May 1957]

ரீதியில் இல்லை என்றுதான் நான் சொல்லிக்கொள்ள விரும்புகிறேன். இந்த நிலைமையில் நிர்வாகம் எப்படி ஜனநாயகமுறையில் நடைபெறுகின்றது என்று சொல்ல முடியும். இது நியாயம் என்றுகூட சொல்லமுடியாது. தயவு செய்து அடுத்த சட்டமபை கூடும் நேரத்திலாவது எங்களுக்குக் கொடுக்கக்கூடிய எல்லா பேப்பர்களையும் தமிழிலேயே கொடுக்கும்படியாகக் கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

அடுத்தபடியாக உணவு பிரச்சனை. உணவு நிலை நாட்டில் திருப்திகரமான நிலைமையில் இருப்பதாக கவர்னர் அவர்கள் குறிப்பிட்டிருக்கிறார். விலைவாசிகள் குறையாத போனாலும் உணவு பொருளின் நிலைமை திருப்திகரமாக இருக்கிறது என்றும் குறிப்பிட்டிருக்கிறார். திருப்தி யாக இருக்கிறது என்பதைத்தான் பார்க்கவேண்டும். ஏழை எளியவர்கள் எப்படிப்பட்ட நிலைமையில் இருக்கிறார்கள் என்பதைப் பார்க்கவேண்டும். அவர்கள் எந்த அளவில் திருப்தி அடைந்திருக்கிறார்கள் என்பதையும் பார்க்க வேண்டும். கேட்டால் சரியானபடி மழை இல்லை என்று காரணம் சொல்லுகிறார்கள். மழையின் பேரில் காரணத்தைக் கூட்டிப் பெருமை அடைந்து விட்டால் போதாது. ஆகவே இன்றைக்கு மக்கள் திருப்திகரமாக இருக்கிறார்களா என்று பார்க்கவேண்டும். தொழிலாளர்கள் திருப்திகரமாக இருக்கிறார்களா, விவசாயிகள் திருப்திகரமாக இருக்கிறார்களா, சர்க்கார் சிப்பந்திகள், மணியக்காரர்கள், கணக்குப்பிள்ளிகள், அவர்கள் போன்ற ஊதியம் பெரும் எல்லோரும் திருப்தி அடைந்திருக்கிறார்களா என்பதையும் பார்க்க வேண்டும். அவர்கள் எல்லோரும் எதற்காக இப்பொழுது போராடுகிறார்கள் என்பதைப் பார்க்கவேண்டும். சம்பளத்தை உயர்த்த வேண்டும் என்றும், பஞ்சப்படியை உயர்த்தவேண்டும் என்கிற அளவுக்கு அவர்கள் மேலும் மேலும் இயக்கங்களை நடத்திவருகிறார்கள். அவர்கள் போராடக்கூடிய நிலைமையில் இருக்கிறார்கள் என்றால் விலைவாசிகள் அந்த அளவிற்கு உயர்ந்திருக்கிறது என்பதை அறிந்துகொள்ளவேண்டும். ஆகவே உணவுப் பொருள்களின் விலை இன்றைக்குக் குறைய வேண்டுமானால், சர்க்கார் உடனடியாகத் தீவிரமான நடவடிக்கை எடுப்பதிலே கவனம் செலுத்தியாகவேண்டும். இன்றைக்கு உணவுபொருள்களின் விலையைக் குறைப்பதற்கு சர்க்கார் கட்டாயமாக முயற்சி செய்யவேண்டும்.

உணவுப்பொருள்களின் பேரிலே போட்டிருக்கக்கூடிய விற்பனை வரினை யெல்லாம் அகற்றவேண்டும். பெரிய பெரிய நிலபிரபுக்களிடத்திலே தேங்கிக் கிடக்கும் உணவுப்பொருள்களைக் கட்டாயமாகக் கொள்முதல் செய்வதற்கு சர்க்கார் முயற்சி செய்யவேண்டும்.

பேங்குகளில் உணவுப்பொருள்களை அடகு வைத்துக்கொண்டு பணம் கொடுப்பதை உடனடியாக நிறுத்தவேண்டும்.

அடுத்தாற்போல், தொழிலாளிகள், விவசாயிகளுடைய பிரச்சனை. இன்றைக்கு எத்தனையோ சட்டங்கள் வந்திருப்பதாகச் சொல்லப்படுகிறது. இன்றைக்கு நியாயவாரச் சட்டங்களோ, அல்லது நிலவெளியேற்றத்தடுப்புச் சட்டமோ, இன்னும் இதுபோன்று தொழிலாளர்களுக்குப் பலதரப்பட்ட சட்டங்கள் வந்திருந்தாலுங்கூட, அவைகளினால் ஓரளவு—சிறிய அளவுதான் தொழிலாளிகளும் விவசாயிகளும் நன்மை அடைந்திருக்கிறார்களே யொழிய, பெரிய அளவு இன்றைக்கு அவர்கள் நன்மை அடைந்ததாகச் சொல்லிவிட முடியாது.

பத்து வருஷங்களுக்கு முன்னால் தொழிலாளர்களுக்கு ஒரு சிறிய அளவுக்கு உதவியாக கொண்டுவரப்பட்டிருந்த சட்டம்கூட, ஒரு நான்கைந்து மாதங்களுக்கு முன்னால், முதலாளிகளுக்குச் சாதகமாகத் திருத்தப்பட்டிருக்கிறது. அது விஷயம் மத்திய அரசாங்கத்தினுடையவும் மாகாண அரசாங்கத்தினுடையவும் கவனத்திற்கு கொண்டுவரப்பட்டிருக்கிறது. இது போன்ற பிரச்சனைகள் எத்தனையோ இருக்கின்றன. இதையெல்லாம் நாம் தெரிந்துகொள்ளவேண்டுமானால், இதற்கென்று தனியாக ஒரு முக்கூட்டுக் கமிட்டி ஒன்றை அமைத்தோ அல்லது தொழிற்சங்கங்களை அமைத்தோ மணிக்கணக்கில், நாள்கணக்கில் விவாதம் செய்வதன் மூலமாகத்தான் நாம் புரிந்துகொள்ளமுடியும்.

4th May 1957] [Sri V. K. Kothandaraman]

குறிப்பாகச் சொல்லவேண்டுமானால் தொழிலாளிகளுக்குப் பல சட்டங்கள் வந்திருப்பதாகச் சொல்லப்படுகிறது. ஆனால், நான் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்டிருக்கும் குடியாத்தத் தொகுதியிலே, அங்கே இருக்கக்கூடிய தீப்பெட்டித் தொழிலாளர்களுக்கு ஆரம்பத்தில் கூலி, குரோஸ் ஒன்றுக்கு, இரண்டணு முதல் இரண்டேகாலுணு வரையில் கொடுக்கப்பட்டிருந்தது. முதலாளிகள் அரையணு குறைத்தார்கள். இது விஷயம் முதலிலே ட்ரிபுனலுக்கும், பிறகு அதற்குமேல் இருக்கக்கூடிய கோர்ட்டுக்கும், மூன்றாவதாக ஹைகோர்ட்டுக்கும் எடுத்துச் செல்லப்பட்டது. மூன்று கோர்ட்டுகளிலும் விசாரணை செய்யப்பட்டு ரூ. 0-1-9 முதல் ரூ. 0-2-0 வரை கூலி கொடுக்கவேண்டுமென்று தீர்ப்பு வந்திருந்தாலும்கூட, இதுவரை அந்தத் தீர்ப்பு அமுல் நடத்தப்படவில்லை. அதற்குப் பதிலாக, ரூ. 0-1-6தான் கிடைக்கின்றது. அதற்கு அவர்கள், “சர்க்காரால் நடத்தப்படும் பெரம்பூர் தீப்பெட்டித் தொழிற்சாலையிலேயே ஒரு அணுதான் குரோஸ் ஒன்றுக்குக் கூலி கொடுக்கும்போது, நாங்கள் இரண்டேகாலுணு கூலி கொடுத்துவிட்டால் எங்களுடைய தொழிலை எப்படி நடத்த முடியும்?” என்று காரணம் சொல்லுகிறார்கள். ஆகவே, இன்றைக்கு மாகாண ரீதியில், எல்லாத் தொழிற்சாலைகளில் வேலை செய்பவர்களுக்கும் ஒரேவிதமான கூலிதான் கொடுக்கப்படவேண்டுமென்ற முறையை ஏற்படுத்தினால்தான் தொழிலாளிகளும் வாழமுடியும். இல்லையென்றால், தொழிற்சாலைகளை மூடக்கூடிய நிலைதான் ஏற்படும். உதாரணமாக, “விம்கோ” தொழிற்சாலை மூடப்பட்டிருக்கிறது என்பதை இந்த நேரத்தில் சர்க்காரின் கவனத்திற்குக் கொண்டுவர ஆசைப்படுகிறேன்.

அதேபோல், பஞ்சாலைத் தொழிலாளர் பிரச்சினையும் இருக்கிறது. எத்தனை முறை தொழிற் கோர்ட்டுக்குப் போனாலும், எத்தனை தீர்ப்புகள் வந்தாலும், ஸெட்டில்மென்ட் ஏற்பட்டாலும், அவைகள் சரியான முறையில் அமுல் நடத்தப்படவில்லை. அதுவும் இந்த சர்க்காரின் கவனத்திற்குக்கொண்டுவரப்பட்டிருந்தும், உடனடியாக, இந்தப் பிரச்சினையைத் தீர்த்து வைப்பதற்கு வேண்டிய நிலைமையைக் காணவில்லை.

நம் நாடு சுதந்திரம் அடைந்து பத்து வருஷங்கள் ஆகின்றன. ஆனால் பீடித் தொழிலாளர், ஓட்டல் தொழிலாளர் போன்றவர்களுக்கு இதுவரை, எந்தவிதமான சட்டங்களும் கொண்டுவரப்படவில்லை. அந்தக் காரணத்தால் தான் சென்ற சட்டசபைக்கூடம் நடந்தபோது, பீடித் தொழிலாளர்களுக்கு வேண்டிய ஒரு சட்டம் கொண்டுவரவேண்டுமென்ற கோரிக்கையுடன் தொழிலாளர்கள் சட்டசபைக்கு முன்னால் வந்தார்கள். அப்படி வந்ததன் காரணமாக, சுமார் 500 பேர்களுக்குமேல் கைது செய்யப்பட்டார்கள். அதற்குப் பிறகு, “புதிய சட்டசபையிலே நாங்கள் உடனடியாக சட்டம் கொண்டு வருவோம்” என்று சர்க்கார் தரப்பில் கொடுத்த வாக்குறுதியின்பேரில் தான் அந்தக் கோரிக்கை நிறுத்திவைக்கப்பட்டிருந்தது. ஆனால், இதுவரை அம்மாதிரி சட்டம் கொண்டுவரப்படாததா என்றால் இல்லை. அடுத்து வரும் சட்டசபைக்கூடத்திலாவது அம்மாதிரி சட்டத்தை சர்க்கார் கொண்டு வருவார்கள் என்று எதிர்பார்க்கிறோம்.

ஆகவே, அதுபோன்று பிரச்சனைகள் எத்தனையோ இருக்கின்றன. இன்றைக்கு விவசாயிகளுக்குப் பல சட்டங்கள் செய்யப்பட்டிருப்பதாகச் சொல்லப்படுகிறது. ஆனால் தமிழ்நாட்டிலேயே வடஆற்காடு ஜில்லாவானது மிக மிக பின்தங்கியிருக்கும் ஒரு ஜில்லா. அதிலும் குடியாத்தம் தாலுகா ரொம்பவும் பின்தங்கிய ஒரு தாலுகா. அங்கே, 1954-லே உபதேர்தல் நடந்த காலத்தில் கனம் முதல் அமைச்சரவர்கள் ஒவ்வொரு கிராமத்திற்கும் வந்து அங்குள்ள நிலைமையை பார்த்திருக்கிறார்கள். ரோடு வசதி குறைவாக இருப்பது, குடி தண்ணீர் வசதி இல்லாமல் இருப்பது, ஏதோ கிணறுகள் இருந்தாலும் அவைகளில் தண்ணீர் இல்லாத நிலை, இன்னும் இதுபோன்ற பல குறைபாடுகள் இருக்கின்றன. அந்தக் குறைகளை போக்குவதற்காக வேண்டி நீர்த்தேக்கங்கள் கட்டுவதற்காக பாலாறு நீர்த்தேக்கம், மோர்துறை நீர்த்தேக்கம் இவைகளைக் கட்டுவதற்கு முயற்சி செய்யப்பட்டது. ஆனால், எந்தக்காரணத்தினாலோ சொல்லமுடியாது, இந்த இரு இடங்களும் இப்பொழுது கைவிடப்பட்டிருக்கிறது. ஆனால், தேர்தல் நேரத்தில்

[Sri V. K. Kothandaraman] [4th May 1957]

சொல்லப்பட்டது : “எங்கள் காங்கிரசுக்கு வோட்டு போட்டால் அதை செய்வோம், இதைச் செய்வோம், கிராமங்களுக்கு வேண்டிய வசதி எல்லாம் செய்வோம்” என்று. ஆனால், அந்தத் தொகுதியில் இப்பொழுது காங்கிரஸ் அங்கத்தினர் வரவில்லை என்பதற்காக அவர்கள் மக்களுக்கு வேண்டிய வசதியையும் தேவைகளையும் செய்துகொடுக்காமல் இருந்துவிட மாட்டார்கள் என்று நான் நம்புகிறேன். என் போன்றவர்களைப் பழி வாங்கினாலும் நான் ஏற்றுக்கொள்ளத் தயார். ஆனால், அங்குள்ள மக்களைப் பழிவாங்காமல் அவர்களுக்கு ஆவன செய்யவேண்டுமென்று தாழ்மையுடன் கேட்டுக்கொள்கிறேன். மோர்தனா நீர்த்தேக்கத்தையும், பாலாறு நீர்த்தேக்கத்தையும் கட்டி முடித்து அங்கேயிருக்கும் கிராமவாசிகளுக்கு நல்லது செய்யவேண்டுமென்பதாக நான் மீண்டும் தாழ்மையுடன் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அடுத்தபடியாக, மின்சார அபிவிருத்தியைப்பற்றி, சுருக்கமாகச் சொன்னால், சென்ற பத்து வருஷ காலமாக ராஜ்யத்தில் மின்சாரக்குறைவு காரணமாக தொழிற்சாலைகள் ஸ்தம்பிக்கப்பட்டிருக்கின்றன. அதனால் தொழில் பாதிக்கப்பட்டிருக்கிறது. தொழில் பாதிக்கப்பட்டிருக்கக்கூடிய காரணத்தால் தொழிலாளர்கள் வேலையை இழந்து ரொம்பவும் கஷ்டப்பட்டகூடிய நிலைமையில் இருக்கிறார்கள். போதிய மின்சாரம் இல்லாத காரணத்தால் வாரத்தில் இரண்டு மூன்று நாட்கள் வேலையில்லாமல், அதனால் தொழிலாளர்கள் பாதிக்கப்பட்டிருக்கிறார்கள். அதற்காகவேண்டி, ஏழு எட்டு வருஷ காலமாக, பல தொழிற்சங்கங்கள் சார்பாக நாங்கள் சொல்லியிருக்கிறோம். ஒவ்வொரு ஜில்லாவுக்கும் மின்சார அபிவிருத்தி செய்வதற்காகவேண்டி, தெர்மல் ஸ்டேஷன்களை ஏற்படுத்தவேண்டுமென்று சொல்லியிருக்கிறோம். ஆனால், இதுவரை சர்க்கார் அதில் கவனம் செலுத்தியதே கிடையாது. ஆனால், ஓரளவு இன்றைக்கு இந்த ராஜ்யத்திலே நன்மைகள் செய்திருக்கலாம். அந்த நன்மைகளை இங்கு எடுத்துக் குறிப்பிடலாம். ஆனால், இருக்கின்ற நேரத்திலே நன்மைகளையே எடுத்துச்சொல்லிக்கொண்டிருந்து விட்டால், குறைப்பாடுகளைச் சொல்வதற்கு அவகாசம் இல்லாமல் போய்விடும். ஆகவேதான், என்ன என்ன குறைப்பாடுகள் இருக்கின்றன என்பதை இந்த நேரத்தில் குறிப்பிடவேண்டியிருக்கிறது. குறைங்கள் ஒரு சில அளவுக்கு இருக்கலாம். இருந்தாலும் குறைப்பாடுகளைப் போக்குவதற்காக வேண்டித்தான் நாமெல்லோரும் இந்தச் சட்டமன்றத்திலே மக்களால் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்டு வந்திருக்கிறோம். அவர்களுக்காக இங்கே பேசுகிறோம். ஆகவே, குறைப்பாடுகளை எடுத்துச்சொல்லும்போது, அதையாரும் தவறாக எடுத்துக்கொள்ளக்கூடாது. மக்களுடைய பிரச்சனைகள் என்ன என்பதை ஆராய்வதற்காகவும், அவைகளைப்போக்குவதற்கு என்ன வழிதிறைகள் இருக்கின்றன என்பதை எடுத்து சொல்வதற்காகவும்தான் நாம் இங்கே கூடியிருக்கிறோம்.

மதுவிலக்கு விஷயமாக, ஏதோ கடுமையான நடவடிக்கை எடுக்கப் போவதாகச் சொல்லப்படுவது இன்றைக்கு சமூக அபிவிருத்தி செய்வதற்கு நேர்மாறாக இருக்கமுடியும். என்னுடைய அபிப்பிராயம் என்னவென்றால், மதுவிலக்கு விஷயமாகப் புனராலோசனை செய்யவேண்டும். அதை அகற்று வதற்கு என்ன செய்யவேண்டும் என்ற முறையிலே புனராலோசனை செய்தால் நலமாக இருக்கும். அதற்குப் பதிலாக, கடுமையான நடவடிக்கை எடுத்து நாம் ஏதாவது செய்வது என்று சொன்னால், விவசாயிகளைப் பிடித்து உள்ளே தள்ளக்கூடிய அளவுக்குத்தான் போகும். அவர்கள் வாழ்க்கை நடத்தமுடியாத காரணத்தால் சாராயம் காய்ச்சுகிறார்கள், விற்கிறார்கள், இம்மாதிரி நிலைமை ஏற்படுகிறது என்றால், இதற்கு என்ன காரணம் இருக்கவேண்டும் என்பதை சமீபத்தில் வினோபாஜி குறிப்பிட்டிருக்கிறார். “திருடன் என்று யாரையும் சொல்லமுடியாது. ஒரு வன் திருடுகிறான் என்றால், அவன் வாழ்க்கை நடத்தமுடியாத காரணத்தால் திருடுகிறான், அல்லது வேறு தவறுகள் செய்கிறான். உண்மையிலேயே திருடன் யார் என்று சொன்னால், சமூகத்தின் பணத்தைப் பாதுகாத்துவைத்திருப்பவர்கள்தான்” என்ற முறையில் வினோபாஜி அபிப்பிராயம் தெரிவித்திருக்கிறார். ஆகவே, கள்ளச்சாராயம் காய்ச்சு

4th May 1957] [Sri V. K. Kothandaraman]

கிறார்கள், விற்கிறார்கள் என்றால், அவர்கள் உண்மையிலேயே வாழ்க்கை நடத்தமுடியாத நிலைதான் அதற்குக் காரணம். வாழ்க்கை நடத்தமுடியாத காரணத்தால்தான் அவர்கள் இம்மாதிரி பல காரியங்களில் ஈடுபட்டுச் செய்கிறார்கள். அதற்காக அவர்களை உள்ளே தள்ளுவது சரியல்ல. அவர்களைக் குற்றவாளிகளாகக் கருதி தண்டிப்பதும் சரியல்ல என்றும் அவர்கள் எடுத்துக்காட்டியிருக்கிறார்கள் என்பதை சபையின் கவனத்திற்குக் கொண்டு வர விரும்புகிறேன்.

விற்பனைவரி விஷயமாக சொல்லப்படுகிறது. விற்பனை வரியினால் பல தொழில்கள் பாதிக்கப்பட்டிருக்கின்றன. தோல் பதனிடும் தொழில் வட ஆற்காடு ஜில்லாவில் ஏராளமாக நடந்துவருகின்றது. இந்தியாவிலேயே வட ஆற்காடு ஜில்லா ஒரு முக்கிய இடம் பெற்றிருக்கிறது என்று சொல்லலாம். அங்கே ஏராளமான தோல் ஷாப்புகள் இருக்கின்றன. அங்கிருக்கும் ஷாப்புகள் மூடப்பட்டிருப்பதனால் அவைகளில் வேலை செய்துவந்த தொழிலாளிகள் பெரிய அளவு பாதிக்கப்பட்டிருக்கிறார்கள். ஆகவே, இது விஷயமாக ஒருமுனை விற்பனைவரி கொண்டுவரப்பட வேண்டுமென்று பலவருஷங்களாக வியாபாரிகளும், இன்னும் பெரிய தொழிற்சாலைகளை நடத்திக்கொண்டிருக்கிறவர்களும் சொல்லிவருகிறார்கள். ஆகவே, இதில் சர்க்கார் கவனம் செலுத்தவேண்டும்.

தொழில் அபிவிருத்தி விஷயமாக ஒரே ஒரு விஷயம். இன்றைக்கு நம்முடைய ராஜ்யத்திலே எத்தனையோ தொழிற்சாலைகள் மூடப்பட்டிருக்கின்றன. குறிப்பாக, குடியாத்தம் தொகுதியிலே ஸ்ளைத் இந்தியன் லிமிடெட் மில்லானது 1952-ம் வருஷத்திலிருந்து மூடப்பட்டிருக்கிறது. அதே போல, மேல்பட்டி சர்க்கரைத் தொழிற்சாலையானது நான்கு வருஷங்களாக மூடப்பட்டிருக்கிறது. இதேசமயத்தில் சுதர்சன எண்ணெய் ஆலைக்காக சர்க்கார் பத்து லட்சம் ரூபாய் கடனுதவி கொடுத்திருக்கிறது. அப்படிக்கொடுத்திருந்தாலுங்கூட, அது கட்டி முடித்து இன்றைக்கும் நடத்தக் கூடிய நிலைமை இல்லை. அதன்போல் சர்க்கார் எந்தவிதமான நடவடிக்கையும் எடுத்துக்கொள்ளவில்லை.

அந்த ஆலை நான்கு வருஷங்களாக மூடப்பட்டு இருக்கிறது. காப்பாடி 1 p.m. சுதர்சன் ஆயில் மில்லுக்கு பத்து லட்சம் ரூபாய் கடன் கொடுக்கப்பட்டு கட்டிடவேலையும் பூர்த்தியான பிறகும் அந்த ஆயில் மில் இன்னும் அனுபோகத்திற்கு வரமுடியாத நிலைமையில் இருக்கிறது. அதற்குச் சர்க்கார் என்ன நடவடிக்கை எடுக்கப்போகிறது? எத்தனையோ தொழிற்சாலைகள் சர்க்காரினுடைய கடன் உதவியைக் கொண்டு ஸ்தாபிக்கப்பட்டிருப்பதாகவும் சொல்லப்படுகிறது. ஆகவே இதில் தீவிர கவனம் செலுத்தி, எல்லாத் தொழிற்சாலைகளும் நல்லமுறையில் செயல்படுவதன்மூலம் நாட்டிலே தொழில் அபிவிருத்தியைச் செய்யவேண்டும் என்பதாகவும் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

* SRI K. VINAYAKAM : கனம் அவைத் தலைவர் அவர்களே, அண்மையில் கவர்னர் பெருமகனார் ஆற்றிய உரையைப்பற்றி ஓரிரண்டு கருத்துக்களைத் தெரிவித்துக்கொள்ள விரும்புகிறேன். கவர்னருடைய பேருரை என்பது வருகின்ற ஆட்சியாளர்கள் என்ன என்ன காரியங்களைச் செய்யப் போகிறார்கள் என்பதை எடுத்து உரைப்பதாகும். கவர்னர் பெருமான் எடுத்துரைத்துள்ள விஷயங்களில் உள்ள பல நல்ல அம்சங்களை நான் வரவேற்கிறேன்.

இதிலே குறிப்பாக குமரி மாவட்டத்திலிருந்து இப்போது நம்முடன் சேர்ந்திருக்கிற தமிழர்களை மனமுவந்து வரவேற்பு அளிக்கும் பகுதி பாராட்டத்தக்கதாகும். இதே நிலைமை வட எல்லையில் இருக்கிற தமிழர்களை வரவேற்கவும் அடுத்த ஆண்டுக்குள் ஏற்படவேண்டுமென்பது என்னுடைய அவா. “வட எல்லைத் தமிழர்களை மனமுவந்து வரவேற்கிறோம்” என்று அடுத்த ஆண்டு தம்முடைய உரையில் கவர்னர் பெருமான் சொல்லும் அளவுக்கு ஆட்சியாளர் அதற்கான வழிவகைகளைச் செய்தே தீர வேண்டும்.

[Sri K. Vinayakam]

[4th May 1957]

எதோ வடக்கு எல்லை என்று சொல்லும்போது அது விநாயகத்தின் பிரச்சை. அல்லது ஒரு சில கட்சிக்காரர்களின் பிரச்சை என்று சொன்ன காலம் மலையேறி விட்டது. அது தனிப்பட்டவர்களுடைய பிரச்சை அல்ல. தமிழர்களுடைய பிரச்சை அல்ல. ஏன் அது ஒரு முக்கியமான தேசியப் பிரச்சனையாக ஆகிவிட்டது. எப்பொழுது அகில இந்தியா முழுவதிலும் மொழி அடிப்படையில் ராஜ்யங்கள் பிரிக்கப்படவேண்டுமென்ற கிளர்ச்சி எழுந்ததோ, அதை ஆட்சியாளர்களும் ஒத்துக்கொண்டு மொழி அடிப்படையில் ராஜ்யங்களைப் பிரித்துவிட்டார்களோ, அப்போது ஆந்திர ராஜ்யத்தோடு சேர்ந்துள்ள வட எல்லைத் தமிழ்ப் பகுதிகளைத் தமிழகத்தோடு இணைப்பது தேசியப் பிரச்சை ஆகும். இந்த வட எல்லைப் பிரச்சைக்கு ஒரு தீர்வு காண இந்தத் தகராறை ஒரு மத்தியஸ்தத்துக்கு விடுவது என்ற தன்மை ஏற்பட்டதோ அப்போதே அது என்னுடைய சொந்தப் பிரச்சை என்று கூறிய பேச்சு மக்களுடைய பிரச்சனையாக மாறிவிட்டது. இந்தத் தகராறைத் தீர்த்துவைக்க ஸ்ரீ பதாஸ்கர் அவர்கள் அண்மையில் சென்னைக்கு வந்து இங்கு இருக்கிற நம்முடைய வாதத்தைக் கேட்டு, நாம் கொடுத்த புள்ளிவிவரங்களை எல்லாம் சேகரித்துக்கொண்டு, ஹைதராபாத் துக்குப் போய் இதை அவர்களோடு பேசி சமூகமாக முடித்துவிடுவதாக நம்பிடத்தில் நம்பிக்கையை ஊட்டிவிட்டுச் சென்றார்கள். அதற்கிடையே வந்துவிட்டது தேர்தல், அந்தச் சனியன் தேர்தலில் தமிழ் பிரதிநிதி தேர்ந்துவிட்டார்.

SRI N. K. PALANISAMI : தேர்தலைச் சனியன் என்று சொல்லா மா?

SRI K. VINAYAKAM : It does not affect anybody, Sir.

MR. SPEAKER : I think the hon. Member will give the Chair the opportunity of giving the ruling and not give it himself.

* **SRI K. VINAYAKAM :** அவர் மத்தியஸ்தராக இருந்து தீர்ப்புச் செய்யவேண்டிய நிலைமை எந்த விஷயத்தில் மாறுதல் அடைந்திருக்கிறதோ என்கின்ற ஐயப்பாடு அந்தப் பகுதியில் வாழ்கின்ற தமிழர்களுக்கு ஏற்படுவது இயற்கை, அதுவும் உண்மைதான். இந்தப் பகுதி மக்கள் தமிழகத்தோடு சேர்வதினால் அவர்களுடைய எதிர்காலம் நன்றாக இருக்கும் என்றோ, ஆந்திரத்தோடு சேர்ந்து இருந்தால்தான் எதிர்காலம் நன்றாக இருக்குமென்றோ நான் கருதவில்லை. ஆனால் மொழி அடிப்படையில் ராஜ்யங்களைப் பிரித்தபிற்பாடு தமிழ்பேசுகின்ற அந்தப் பகுதி மக்கள் தமிழகத்தோடு இணையவேண்டியதுதான் நியாயம். ஹோதர் பகுதியில் பலவிதமான குற்றங்களை நம்மீது ஆந்திரர்கள் சுமத்துகிறார்கள். அங்கே இருந்து தெலுங்குப் புள்ளிகூடங்களை நாம் மூடிவிட்டதாக எல்லாம் சொல்வது பொய்யான பேச்சாகும். நாம் அவ்விதம் மூடவில்லை. அதற்கு எதிராக தமிழ் பகுதியில் உள்ள புள்ளிகூடங்களைத்தான் அவர்கள் மூடிவிட்டார்கள். அதையெல்லாம் இங்கே எடுத்துச் சொல்ல நான் விரும்பவில்லை. தேசிய விஸ்தரிப்புத் திட்டமாக இருந்தாலும் சரி, சமூகாய நலத் திட்டமாக இருந்தாலும் சரி அந்தப் பகுதிகளில் எவ்விதமான அபிவிருத்தியும் செய்யப்படவில்லை. தகராறுக்குரிய பிரச்சனையாக இருக்கும் இதர பகுதிகளில் நாம் செய்துகொண்டிருக்கிறோம் என்றால் விரிந்த மனப்பான்மை உடையவர்களாக நாம் இருக்கின்ற ஒரே காரணம்தான். ஆகவே உடனடியாக திட்டவட்டமாக அந்தப் பகுதிகளின் அபிவிருத்தியைக் கருத்தில் கொண்டு சீக்கிரமாக இந்தப் பிரச்சைக்கு ஒரு முடிவு காண வேண்டும் என்பதில் ஆட்சியாளர் கவனம் செலுத்தவேண்டும். இதில் என்ன கஷ்டம் இருக்கிறதென்று எனக்குப் புரியவில்லை. நமது முதல் அமைச்சர் அவர்கள் உடனடியாக டெல்லிபோய் எங்கள் மக்களுக்கு நிம்மதி ஏற்பட வேண்டும் என்று இந்தப் பிரச்சனையில் முடிவு காண ஏற்பாடு செய்தால் அது நிச்சயமாக நடக்கும். இது அவரே ஏற்றுக்கொண்டுள்ள கொள்கை தான். பதாஸ்கர் இல்லையென்றால் வேறு ஒருவரையாவது போட்டு இந்தப் பிரச்சையைத் தீர்க்க தக்க ஏற்பாடு செய்யவேண்டும் என்பதாக கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

4th May 1957]

[Sri K. Vinayakam]

அடுத்தபடியாக இந்தப் பொது தேர்தலிதான் நான் சென்னை நகரில் போட்டியிட்டேன். முன்பெல்லாம் மாவட்டங்களிலிருந்து வந்திருக்கிறேன். பொதுவாக மாவட்டங்களில் இருந்து வருகின்றவர்கள் எல்லாம் சென்னையில் உள்ள மக்கள் எல்லாம் மிகவும் சௌக்கியமாக இருக்கிறார்கள் என நினைப்பது வழக்கம். ஆனால் இந்தத் தேர்தலின்போதுதான் அது தவறான கருத்து எனத் தெரியவந்தது. திராமங்களில் சேரிகள் என்றால் ஆதித்திராவிடர்கள் மட்டும் வாழக்கூடிய இடம் ஆக இருக்கிறது. ஆனால் சென்னையிலே ஏழை ஜனங்கள் எல்லாம் எல்லாம் என்று சொல்லப்படுகிற சேரிகளில் வசிக்கிறார்கள். குறிப்பாக தியாகராயநகரில் சேரிகள் இருக்கும் என்று யாராவது நம்புவார்களா? ஆனால் அங்கே அதிகமான சேரிகள் இருக்கின்றன. சேரிகள் என்றால் என்ன என்பதற்கு They are after all hell on earth, அது நரகம் என்று சொல்லவேண்டும். அங்கு மக்கள் வாழ்வதற்குரிய வசதி இல்லை. முதல் அமைச்சர் அவர்கள் அதை நேரில் கண்டார்கள். தண்ணீர் வசதி இல்லை. சாக்கடை இல்லை. இப்படி பல கோளாறுகள் நிரம்பியதாக சேரிகள் இருக்கின்றன. சேரி ஒழிப்புக்காக சர்க்கார் பண உதவி செய்கிறார்கள். கார்ப்பரேஷன் அவ்வேலையில் ஈடுபட்டு வருகிறது. ஆனால் சென்னையை வட சென்னை, தென் சென்னை என்பதாகப் பிரித்து வட சென்னையில் உள்ள சேரிகளை ஒழிக்கும் திட்டத்தைக் கார்ப்பரேஷனே மேற்கொண்டுள்ளது. தென் சென்னையில் அவ்வேலை வலிபு இம்முல்மெண்டு டிரஸ்ட்டும் ஒப்படைக்கப்பட்டிருக்கிறது. அவர்கள் நல்ல பல்வேலைகள் செய்துகொண்டிருக்கிறார்கள். பாசாந்தினை சிறிப சிறிப லீக்களைக் கட்டி ஏழைகளுக்கு உதவியிருக்கிறார்கள். இருந்தாலும் சேரி ஒழிப்பில் அவர்கள் ஒரு சிறிது கூட கவனம் செலுத்தவில்லை. கார்ப்பரேஷனைப் பொறுத்தவரையில் எனக்கு நல்ல அனுபவம் உண்டு. அவர்களுக்கு சேரி ஒழிப்ப வேலையில் திறமை உண்டா? மிகவும் சலபமாக நல்ல பணியாற்றி வருகிறார்கள். சமீபத்தில்கூட சேரி ஒழிப்புத் திட்டத்தை வடசென்னையில் ஸ்ரீ டி. டி. சிருஷ்ணமாச்சாரியார் அவர்களும், முதல் அமைச்சர் அவர்களும் ஆரம்பித்து வைத்திருக்கிறார்கள். வடநாடு கொழிப்பதற்கு, தென்னாடு தேய்கிறது என்று சொல்வதுபோலவே, வட சென்னை வளர்கிறது. தென் சென்னை சேரி ஒழிப்புத் திட்டத்தில் கவனம் செலுத்தப்படாமல் தேய்கிறது என்று சொல்ல விரும்புகிறேன். வலிபு இம்முல்மெண்டு டிரஸ்ட்டும் போய்க்கேட்டால் அரசாங்கத்தால் பணம் ஒதுக்கும்போது அவ்விஷயம் கவனிக்கப்படும் என்று சொல்லுகிறார்கள். அது சரியான சமாதானம் ஆகாது. சென்னையிலுள்ள சேரி ஒழிப்புத் திட்டங்கள் எல்லாவற்றையும் கார்ப்பரேஷனே எடுத்துக்கொண்டு செய்தாலும் நன்றாக இருக்கும். அதற்காக அதிகப்பணம் ஒதுக்கியாவது சேரிமக்களுக்கு வேண்டிய சௌகரியங்களைச் செய்து கொடுக்கவேண்டும்.

இன்னொரு பெரிய பிரச்சனை சென்னையில் இருக்கிறது. அதுதான் இந்தப் பிச்சைக்காரர்களின் கொல்லை. நம் நாட்டில் பிச்சைக்காரர்கள் இருக்கக்கூடாது. இருக்காத நிலைமை என்று வருமோ என்று எதிர்பார்க்கும் கூட்டத்தில் எல்லோரும் சேர்த்தவர்கள்தான். ஒருவருக்குத் தான் அக்கரை இருக்கிறது. மற்றவர்களுக்கு இல்லையென்று சொல்ல முடியாது. இந்தத் தொல்லையைத் தீர்ப்பதற்கு திட்டங்கள் வகுக்கிறார்கள். அவர்களை விடுதியில் கொண்டுபோய் அடக்கி வைக்கமுடியாது, எக்கரணம் கொண்டும். ஏன் என்று கேட்கலாம். “பெக்கர் ஹோம்ஸ்” அமைக்கப்பட்டிருக்கின்றன. அங்கு போதிய அளவுக்கு இடமில்லை. இருக்கிற இடமோ குறைவு. சென்னையில் இருக்கும் பிச்சைக்காரர்களோ அதிகம். ஆகவே அவர்களை அடக்கி வைக்கமுடியாது. இப்பிச்சைக்காரர்கள் தொல்லையைத் தீர்த்தால் அது ஒரு நல்ல காரியமாகும். அடுத்தபடியாக நான் சொல்ல விரும்புவது என்னவென்றால், நாம் பல்கலை எடுத்து நடத்துகிறோம். இது ஒரு பெருமைக்குரிய விஷயமாகும். This is the first experiment in our State இதை அப்படி தேசியமாக்குவதில் தொல்லைகள் இருக்கின்றன. நஷ்டமும் இருக்கிறது. பலகுறைபாடுகளும் இருக்கிறது. அதைப் பற்றி பொது மக்கள் குறை சொல்வார்களே தவிர அதிலே வருகிற நன்னையே இயல்பாகவே மறந்து விடுவது மனிதனுடைய பண்பாடு. ஆதலால் அந்த வகையிலீடுபட்டிருக்கிற எனக்கு அதைப்பற்றி நன்றாகத் தெரியும். பல தொல்லைகளுக்கு இடையே பல்கலை நடத்துகிறோம். அதனால் போதுமான

1-10
p.m.

[Sri K. Vinayakam]

[4th May 1957]

அளவிற்கு பொதுமக்களுக்கு அவைகள் உபயோகமாய் இருக்கமுடிகிறதா என்றால் இப்பொழுது இருக்கமுடியவில்லை. அதற்கு, நாம் உடனடியாக செவ்விஸ், புதிய பஸ்கள் வாங்கினால் மாத்திரம் இந்த குறையைத் தீர்க்கமுடியாது. எத்தனை திட்டங்கள் வேண்டுமானாலும் இட்டு, கன்டக்டர் இப்படி நடந்துகொள்ளவேண்டும், டிரைவர் இப்படி நடந்துகொள்ளவேண்டும், “பீக் அவர்ஸில்” இப்படி வரவேண்டுமென்றெல்லாம் மாற்றியமைத்தால் கூட போதிய சக்தை பொதுமக்களுக்குத் தரமுடியாது. இதற்கு வேண்டிய பணத்தை பட்ஜெட்டில் ஒதுக்கி ஓரளவிற்கு ஒதுக்கியிருந்த போதிலும் அது போதாது. The demand is more but the supply is very little. ஆதலால், மக்களின் குறைகள் தீரவேண்டுமென்றால் வருகிற பட்ஜெட்டில் நாம் அதிகமாக பணத்தை இந்த “நாஷனலைஸ்ட் டிரான்ஸ்போர்ட் காக” ஒதுக்கவேண்டுமென்று ஆட்சியாளர்களின் கவனத்திற்கு கொண்டுவருவதோடுகூட, கவர்னர் பெருமகனின் உரையில் கண்டிருக்கிற நல்ல திட்டங்களையும் நான் மனப் பூர்வமாக வரவேற்கிறேன்.

*SRI P. VEDAMANICKAM : கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, மேன்மை தங்கிய கவர்னர் அவர்களின் பேருரையில் உள்ள அநேக நல்ல திட்டங்களை வரவேற்கிறேன். அதிலே கண்ட சில குறைகளையும் எடுத்துச் சொல்ல ஆசைப்படுகிறேன். இன்று கஜெட் பதிவில்லாத உத்தியோகஸ்தர்களுடன் சம்பள விவகாரத்திலே, கிராமங்களில் மிகவும் அல்லல் பட்டு உழைக்கிற கிராம உத்தியோகஸ்தர்கள், மணியக்காரர்கள், கர்னீக்கர்கள், தலைவாரிகள் போன்றவர்கள் உண்மையிலேயே அல்லல் படுகிறார்கள். அந்த கீழ்தர உத்தியோகஸ்தர்களுக்கு அரசாங்கம் சீக்கிரம் நிவாரணம் அளிக்கவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். அத்துடன் நமது சென்னை மாகாணத்து தேசிய விஸ்தரிப்பு திட்டம், சமூக நலத் திட்டம் என்றதொரு நல்ல காரியத்தை செய்கிறதே. இதிலே, தென் ஆற்காடு மாவட்டத்தில் ஏறக் குறைய ஒன்பது பிளாக்குகள் ஏற்படுத்தப்பட்டிருக்கின்றன. குறிப்பாக, விருத்தாசலத்தில் இதுவரையில், ஒரு பிளாக் கூட ஆரம்பிக்காமல் இருப்பதற்குக் காரணம் தெரியவில்லை. ஆகவே நான் சொல்வது என்னவென்றால், அரசாங்கம் மிகவும் பிற்போக்கு நிலையிலுள்ள விருத்தாசலம் தாலுக்காவில் வருகிற அகடோபர் மாதத்திலாவது ஒரு பிளாக் ஆரம்பிக்கவேண்டுமென்று அரசாங்கத்தினிடம் கேட்டுக்கொள்கிறேன். அத்துடன் இன்று நமது தேசத்திலேயே மின்சார விஷயத்தில் மிக வேகமாக போய்கொண்டிருப்பது சென்னை மாகாணம்தான் என்று கூறப்பட்டிருக்கிறது. விருத்தாசலம் நகரைத் தவிர மற்ற பிற்பட்ட நிலையிலுள்ள பிரக்காக்களிலும் விஸ்தரிக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். அடுத்தபடியாக, நெய்வேலி திட்டினால், பாதிக்கப்பட்ட மக்கள் தங்கள் நிலங்களையும், சொத்துகளையும் இழந்து மிகவும் அல்லல்படுகிறார்கள். அதை நான் சென்ற மாதம் நேரில் சென்று பார்த்தேன். குடியிருக்க வீடற்றி தவிக்கிறார்கள். ஆக, இங்ஙனம் பாதிக்கப்பட்ட மக்களுக்கு வேண்டிய நன்மை செய்யவேண்டுமென்று அரசாங்கத்தினிடம் கேட்டுக்கொண்டு, கவர்னர் அவர்களுடைய பேருரைக்கு நான் நன்றி பாராட்டுகிறேன்.

SRIMATHI HEMALATHA DEVI : சபைத் தலைவர் அவர்களே ! இன்று மேன்மைதங்கிய கவர்னர் அவர்களுடைய பிரசங்கத்தை குறித்து எனக்கு பேசுவதற்கு வாய்ப்பு கிடைத்தது குறித்து நான் மகிழ்ச்சியடைகின்றேன். முதலாவதாக, நம்முடைய சென்னை மாகாணத்துடன் தென்னாற்காடு தென் பகுதியாகிய கன்னியாகுமரி நமது தமிழ் நாட்டின் இணைத்திருப்பது மகிழ்ச்சிக்குரிய விஷயமாகும். இரண்டாவதாக, தமிழ் மொழி ஆட்சிக்கு வரவேண்டுமென்று கருதி தமிழிலேயே எல்லா நடவடிக்கைகளும் நடத்திக்கொண்டிருக்கிற இந்த சந்தர்ப்பத்தில் சபைத் தலைவர் அவர்களும் தமிழிலேயே இப்பொழுது பேசுவதாவது மிகவும் மகிழ்ச்சிக்குரிய விஷயமாகும். யானை வரும் பின்னே மணி ஓசை வரும் முன்னே என்பதற்கு அறிஞரியாக, நம் நாடு தமிழ் நாடு, நாம் எல்லோரும் தமிழர்கள், தமிழ் நாடு என்று சொல்லிக்கொள்ள நமக்கு உரிமையிருக்கிறது, இப்படியிருக்கும் இச்சந்தர்ப்பத்தில் தமிழ் மொழி ஆட்சிமொழியாக நடக்கப்போகிறது. இப்படியிருக்கிறபோது, தமிழ் நாடு என்று பெயர்

4th May 1957] [Srimathi Hemalatha Devi]

வைக்கவேண்டுமென்று கிளர்ச்சி செய்வதில் அர்த்தமேயில்லை என்று தான் நான் கருதுகிறேன். மேலும், தமிழ் நாடு எல்லைப் பிரச்சினையே கூடிய சீக்கிரத்தில் தீர்த்துவிட்டு தமிழ் நாடு என்று பெயர் இடுவதை அரசாங்கமே முற்படுமென்று நான் நம்புகிறேன். அடுத்தபடியாக, நம்முடைய சட்டசபையில் இதுவரையில் பெண்மணிகள் அதிகம் அங்கம் வகித்ததாக இல்லை. ஆனால், கடந்த தேர்தலின்போது நம்முடைய காங்கிரஸ் அரசாங்கம், நம்முடைய முதலமைச்சவர்களின் காலத்தில், சகோதரிகளுக்கு பெருவாரியாக பிரதிநிதித்துவம் கொடுத்து இச்சட்டசபையில் அங்கம் வகிக்க ஏற்படுத்தியது மிகவும் போற்றக்கூடியதாகும். அதிலும் குறிப்பாக, பிற்பட்ட இனத்தைச் சார்ந்த பெண்மணிகள் ஆறு பேர்களுக்கும் இரண்டு குழைகள் என்பதை நான் எடுத்துக்கூறும் இரக்கமுடியாது. அது மிகவும் மகிழ்ச்சிக்கூரிய விஷயமாகும். அதிலும் புதிதாக இணைக்கப்பட்ட கன்னியாகுமாரியைச் சேர்ந்த சிறுபான்மை இனத்தைச் சார்ந்த கிறிஸ்துவ சகோதரியவர்களுக்கு, அதிலும் பிற்பட்ட இனத்தைச் சேர்ந்த சகோதரியவர்களுக்கு அமைச்சர் பதவி அளித்திருப்பதை நான் மகிழ்ச்சியுடன் வரவேற்கிறேன். சிறுபான்மை இனத்தவரான ஆங்கிலே இந்தியப் பெண்மணி ஒருவரை நியமனம் செய்திருப்பதையும் போற்றக் கூடிய விஷயமாகும். அடுத்தபடியாக, தேசத்தின் நலனுக்காக பல திட்டங்களைத் தயாரித்து நடத்தி வருவதை நான் முழு மனதுடன் ஆதரிக்கிறேன். குறிப்பாக, வைத்திய வசதியை எடுத்துக்கொண்டால் சேலம் ஜில்லாவில் சமூக நல விஸ்தரிப்புத் திட்டத்தின் கீழ் பல பிரசவ விடுதிகளை ஏற்படுத்தியிருக்கின்றார்கள். ஆனால் அது போதாது. சேலம் ஜில்லாவில் பெண்ணகரம் தொகுதியில் வைத்திய வசதியே கிடையாது என்பதை மிகவும் வருத்தத்துடன் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். ஆகவே, அங்கு பல பிரசவ விடுதிகளை ஏற்படுத்தி வைத்திய வசதிகளை அதிகரிக்கவேண்டுகிறேன்.

இந்த சந்தர்ப்பத்தில் சமீபத்தில் பத்திரிகையில் வெளிவந்த ஒரு செய்தியை நீங்கள் பார்த்திருப்பீர்கள். அதாவது நீலகிரி ஊட்டியில் இருக்கும் ஒரு ஆஸ்பத்திரியில் ஒரு குழந்தை பிறந்தது, அந்த குழந்தையை ஒரு நாய் கவலிக்கொண்டு சென்றது. பின் அதை மீட்டு சேயை தாயிடம் சேர்ப்பதற்கு பெரிய கஷ்டமாக இருந்தது என்று செய்திகளை பாரக்கும் போது மிகவும் வருத்தமாய் இருக்கிறது. இனிமேலாவது இதுமாதிரியான காரியங்கள் நடக்காதபடி அரசாங்கத்தின் கண்காணிப்பு இருக்கவேண்டும் என்று இந்த சந்தர்ப்பத்தில் எடுத்துக் கூற விரும்புகிறேன். மேலும், வேலை இல்லாதவர்களுக்கு வேலை தேடி தரும் அலுவலர்கள் ஆங்காங்கு அமைக்கப்பட்டிருப்பது வேலையில்லாதவர்களுக்கு உத்தியோகம் பெறுவதற்கு நல்ல வாய்ப்பு ஏற்படுத்துவதாகும். அது மிகவும் வரவேற்கத்தகுந்த விஷயமாகும். அதில் குறிப்பாக படித்த பெண்களும் பெருவாரியாக வேலை செய்ய வேண்டுமென்று காத்திருக்கிறார்கள். அன்னவர்களுக்கெல்லாம் வேலை தேடி தரும்படியான நடவடிக்கைகளை நமது அரசாங்கம் மேற்கொள்ளவேண்டும் என்பதை நான் தெரிவித்துக் கொள்ளுகிறேன். அதோடு கூட ஹரிஜனங்களையும் முன்னேற்றத்திற்கு பலவும் இதர பிற்பட்ட இனத்தவர்களுக்காகவும் நம்முடைய அரசாங்கம் பல திட்டங்களையும் வகுத்து வேலை செய்துவருகின்ற காலத்திலே பலர் தங்க இட வசதி, குடி தண்ணீர் வசதி, ரோடு வசதி இல்லாது மிகவும் கஷ்டப்படுகிறார்கள். இம்மாதிரியான கஷ்டங்களை தீர்த்து வைக்க வேண்டியது ஒரு சதந்திர நாட்டின் கடமையாகும் என்பதை தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். மது விலக்கை எடுத்துக் கொள்வோமானால் இந்த அரசாங்கம் மதுவிலக்கு பிரசாரத்தை நல்ல முறையில் செய்து வருகிறார்கள். சென்னைப் பொறுத்த மட்டில் கமிஷனர் அவர்கள் நல்ல முறையில் திட்டம் வகுத்து மதுவிலக்கை அமல் நடத்த தகுந்த நடவடிக்கைகள் எடுத்து வேலை செய்து வருகிறார்கள். அது மிகவும் போற்றத்தக்க விஷயம். அதே மாதிரியாக எல்லா ஜில்லாக்களிலும் மதுவிலக்கை அமல் நடத்துவதற்கு நல்ல திட்டம் வகுத்து காரியங்களை நடத்தி வருவார்களே யானால் எல்லா இடத்திலும் மதுவிலக்கு வெற்றிகரமாக நடக்கும் என்பதை தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். இதனால் பெருவாரியாக பெண்களுக்குத்தான் நன்மை உண்டு. ஆகவே இதை நல்ல முறையில் நடத்த வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். கடைசியாக மின்சாரம்

1-20
p.m.

[Srimathi Hemalatha Devi] [4th May 1957]

என்பது குறித்து சில வார்த்தைகள் பேச விரும்புகிறேன். அதிக மின்சார வசதிகள் சம்பந்தமாக பல இடங்களிலும் மின்சார விஸ்தரிப்புக்காக காரியங்கள் நடந்துகொண்டிருந்த போதிலும்கூட சேலத்திலே என்னுடைய தொகுதியில் அதாவது மிகவும் பிற்பட்ட பாலக்கோடு பிரிக்காவுக்கு மின்சார வசதி இதுவரை கிடைக்கவில்லை. அந்த இடத்திற்கு மின்சார வசதி கூடிய சீக்கிரம் கிடைக்கும் என்று மேட்டூரிலிருந்து தகவல் கிடைத்திருக்கிறது. மேற்கொண்டு வேறு நடவடிக்கை எதுவும் எடுத்திருப்பதாக தெரியவில்லை. இவ்விதம் மின்சார வசதி கிடைக்காத இடங்களுக்கு மின்சார வசதி கிடைப்பதற்கு உடனடியாக நடவடிக்கைகளை எடுக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். இம்மாதிரியே பல இடங்களிலும் ரோடு வசதிகள் இல்லாமல் மிகவும் மோசமாக இருக்கிறது, குடி தண்ணீர் வசதியில்லாமலும் இருக்கிறது. இவைகளை நிவர்த்தி செய்வதற்கு ரோடு வசதி இல்லாத இடங்களுக்கு ரோடு போடுவதற்கும் குடி தண்ணீர் வசதியற்ற இடங்களில் குடி தண்ணீர் வசதியை ஏற்படுத்துவதற்கும் வேண்டிய நடவடிக்கைகள் எடுக்கவேண்டும். இவ்விதமான குறைகள் ஒன்றுமில்லாத நாடாக சென்னை ராஜ்யம் விளங்கவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொண்டு இந்த சந்தர்ப்பத்தில் மேன்மை தங்கிய கவர்னர் அவர்களின் உரையை ஆதரித்து பேசுவதற்கு சந்தர்ப்பமளித்த சபைத் தலைவர் அவர்களுக்கு எனது நன்றி பரிதீலையும் வணக்கத்தையும் தெரிவித்துக் கொள்ளுகிறேன்.

* SRI M. SELVARAJ : மதிப்பிற்குரிய மன்ற தலைவர் அவர்களே, கவர்னர் அவர்களது பேருரையில் உணவு பற்றாக்குறை இருக்கிறது என்றும் அதற்கு தகுதியான முறையில் நடவடிக்கைகள் எடுத்துக் கொண்டிருப்பதாகவும் குறிப்பிடப்பட்டிருக்கிறது. ஆனால் அதற்குரிய அறிவுறிகள் ஒன்றும் உண்மையில் காணப்படவில்லை. மேலும் இன்று காலையில் சபை கூடியபோது காங்கிரஸ் மந்திரிகள் ஆட்சியில் இருந்தும் ஆளும் கட்சியை சேர்ந்த ஒரு காங்கிரஸ் மெம்பர் அவர்கள் இந்த உணவு பற்றாக்குறை பிரச்சனை சம்பந்தமாக ஒரு தீர்மானம் கொண்டு வந்தார்கள். ஆனால் துரதிருஷ்டவசமாக மெம்பர் அவர்கள் இங்கு இல்லாமல் போனதினால் அந்த தீர்மானத்தின்மீது விவாதம் நடைபெறவில்லை. அந்த அளவுக்கு உணவு பற்றாக்குறையாக இருந்தும் அரசாங்கம் தக்க நடவடிக்கை எடுக்காமல் இருப்பது வருந்த தக்க விஷயம். இதற்கு தக்க நடவடிக்கைகள் எடுத்து பற்றாக்குறை உள்ள தாலுக்காக்களுக்கு அதிகமாக தானியங்கள் கிடைக்கிற இடத்திலிருந்து தானியங்களை அனுப்பி தகுந்த ஏற்பாடுகளை செய்யவேண்டுமென்றுக் கேட்டுக்கொள்கிறேன். அடுத்தப்படியாக விவசாயின் நன்மைக்காக தானியங்களின் விலைகளை கட்டுப்படுத்தவும் ஒவ்வொரு ஜில்லாவிலும் மார்க்கெட்டிங் கமிட்டி ஏற்படுத்தப்பட்டிருக்கிறது. இந்த தானியங்களில் கமர்ஷியல் கிராப்ஸ் என்ற முறையில் புஞ்சை தானியங்களை அதிகமாக சேர்த்திருக்கிறார்கள். எக்ஸ்பர்ட் நெல், கேழ்வரகு போன்ற தானியங்களையும் இந்த கமிட்டி அதிகாரத்தின்கீழ் கொண்டுவரவேண்டும். இந்த கமிட்டி ஒன்று இப்போது பல இடங்களிலும் சற்றி வருகிறது. இன்னும் இதில் விவசாயிகளுடைய நலன்கருதி பல இன தானியங்களை சேர்த்தால் விவசாய மக்களுக்கு இன்னும் கூடுதல் பலன் ஏற்படும் என்று கருதுகிறேன். இந்த மாதிரியான கமிட்டி தென்னாற்காடு ஜில்லாவிலும் கோயம்புத்தூர் ஜில்லாவிலும் முறையாக செயலாற்றி வருகிறது. இந்த மாதிரியாக எல்லா ஜில்லாக்களிலும் ஏற்படுத்துவதற்கு அரசாங்கம் தக்க நடவடிக்கைகள் எடுக்குமென்று தம்புகிறேன்.

அடுத்தப்படியாக டெவலப்மெண்ட் பிளாக்குகள் பல இடங்களிலும் ஸ்தாபித்து வருகிறார்கள். இந்த மாதிரியான பிளாக்குகள் எங்கெல்லாம் ஆரம்பிக்கப்படுகிறது என்று பார்த்தால் காங்கிரஸ் செல்வாக்குள்ள இடங்களில்தான் இந்த பிளாக்குகள் சரியான முறையில் நடைபெற்று வருகிறதாக தெரிகிறது. என்னுடைய தொகுதியாகிய விருத்தாசலத்தை எடுத்துக்கொண்டால் சுமார் பத்து வருட காலமாக அந்த தாலுகாவில் காங்கிரஸ் கட்சி வராத காரணத்தால் அந்த தாலுகாவில் இந்த நேஷனல் டெவலப்மெண்ட் ஸ்கீம் பிளாக் ஏற்படுத்தப்படவில்லை. ஜில்லா

4th May 1957]

[Sri M. Selvaraj]

அதிகாரிகளிடம் இதை எடுத்து கூறிப்போது வருகிற அக்டோபர் மாதத்தில் சேர்க்கிறோம் என்று சொல்லுகிறார்கள். இனி எப்போது அது ஏற்படுத்தப்படும் என்று தெரியவில்லை. இது சம்பந்தமாக எல்லா இடங்களிலும் இம்மாதிரியான பிளாக்குகள் ஏற்படுத்த வேண்டிய நடவடிக்கைகள் எடுக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். அதே மாதிரி நெய்வேலி சரங்கத்திலுள்ள தொழிலாளர்களுக்கு எந்த விதமான முன்னேற்றகரமான ஏற்பாடுகளும் செய்து கொடுக்கப்படவில்லை. அங்குள்ள விவசாய மக்களுக்கு வேண்டிய வசதிகள் செய்து கொடுத்திருப்பதாக தெரியவில்லை. அதையும் செய்து கொடுக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். நெய்வேலி பக்கத்திலிருந்து வெளியேற்றப்பட்ட மக்களுக்கு குடியிருப்பு வசதிகள் இதுவரை செய்து கொடுக்கப்படவில்லை. இதைப் பற்றி கழிந்த சட்ட சபையில் விவாதிக்கப்பட்ட பொழுது ரெவினியூ மந்திரி அவர்கள் அவர்களுக்கு வேண்டிய வசதிகள் செய்து கொடுக்கப் போவதாக உறுதிமொழி அளித்தார்கள். ஆனால் இது வரையிலும் எந்த விதமான நடவடிக்கைகளும் எடுக்கப்படவில்லை என்பதை தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். சம்பந்தப்பட்ட அதிகாரிகளை அனுசி இதைப்பற்றி கேட்கும்போது உடனே எங்களால் ஒன்றும் செய்யமுடியாது. இதைப்பற்றி உங்கள் மந்திரிகளிடம் அல்லது உங்கள் எம்.எல்.ஏ. க்களிடம் போய் பார்த்துக்கொள்ளுங்கள் என்று கூறுகிறார்கள். ஆகவே இந்த நிலைமையை மாற்றி அதற்கு வேண்டிய நடவடிக்கையை உடனடியாக செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். இது தவிர ஹரிஜனங்கள், பிற்பட்ட மக்கள் ரொம்பவும் பாதிக்கப்பட்டு வருகின்றனர். அவர்களுடைய நிலைமை இன்னும் சரியான முறையிலே முன்னேற்றம் அடையவில்லை. ஊமங்கலம் பிரக்காவில் சில ஊர்களில் ஹரிஜனங்கள் செருப்பு போட்டுக் கொண்டு நடக்கக் கூடாது. நல்ல துணி கட்டிக்கொள்ளக்கூடாது என்று நிர்ப்பந்தம் இருந்து வருகிறது. இது சம்பந்தமாக அரசாங்கம் தக்க நடவடிக்கை எடுத்து கூடிய விரைவிலே தகுந்த ஏற்பாடுகள் செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொண்டு என்னுடைய உரையை முடித்துக் கொள்கிறேன்.

MR. SPEAKER : இப்போது 1-30 மணி ஆகிவிட்டது. சபை இடைவேளைக்காகக் கலைந்து திரும்பவும் 2-30 மணிக்கு ஆரம்பமாகும்.

The House then rose.

(After lunch—2-35 p.m.)

SRI A. P. C. VEERABAHU : கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, சுருங்கச் சொல்லி விளங்க வைத்தல் என்ற மேற்கோளுக்கு இணங்க மேன்மைதங்கிய கவர்னர் உரையை பாராட்டு முகத்தில் நான் இந்த விவாதத்தில் கலந்து கொள்கிறேன். தமிழ் நாட்டிலே தமிழ் மொழியிலே ஆட்சி என்று குறிப்பிட்ட அம்சம் வரவேற்கத் தக்கது. கல்வித் துறையிலும் தமிழ் மொழிதான் இருக்கவேண்டும் என்று எல்லோராலும் பேசப்படுகிறது. அதை யாரும் மறுக்கவுமில்லை. ஏற்றுக்கொண்டதாகவும் அறிவிக்கப் பட்டிருக்கிறது. எந்த முறையில் தமிழ் மொழி இன்று இருக்கிறது என்று கவனித்துப்பார்த்தால், நடை முறையில் அதி சீக்கிரமாக நிறைவேற்ற வேண்டிய நடவடிக்கைகள் அதி சீக்கிரமாக எடுத்துக் கொள்ள வேண்டிய அம்சத்தை குறிப்பிடாமல் இருக்கமுடியாது. தமிழ் சொல்லாக்கம் நிறைந்த பாஷை, சொற் செல்வம் நிறைந்த பாஷை என்று சொல்லப்படுகிறது. தமிழ் மொழியிலே 15,000 வார்த்தைகள் இருக்கின்றன என்றும் சொல்லப்படுகிறது. ஆனால் மருத்துவ நூல்களிலோ, பொறி இயல் நூல்களிலோ எந்த “டெக்னிகல்” பதங்களை எடுத்துக் கொண்டாலும், பிற பாஷையை நம்பித்தான் நாம் அறிவை தேடிச் செல்ல வேண்டியிருக்கிறது. இந்நிலையில் தமிழ் மொழி இருக்கிறது என்பதை யாரும் மறுக்கமுடியாது. அரசாங்க அலுவல்கள் தமிழ் மொழியிலே நடக்க வேண்டுமென்று வற்புறுத்தப்படுகிறது. அரசாங்கமும் அதை ஒத்துக்கொள்கிறது. ஆனால் அது எவ்வளவு சீக்கிரம் நடைமுறையில் வரும் என்று எண்ணிப்பார்க்கும்பொழுது, சொல்லாக்கத்தை எவ்வளவு துரிதமாக அதிகப்படுத்துகிறோமோ, அதாவது “modern ideas” களை

[Sri A. P. C. Veerabahu]

[4th May 1957]

விஞ்ஞானப் பதங்களை எவ்வளவு தூரம் தமிழ் மொழியில் சீக்கிரம் உண்டாக்கி பாஷை அபிவிருத்தி அடைகிறோமோ, அதை பொறுத்துத் தான் இருக்கிறது. தமிழ் ஆட்சி தமிழ் மொழியிலே நடப்பது என்பதைக் குறிப்பிட விரும்புகிறேன். அதிர்ஷ்டவசமாக நம் மத்தியில் ஆங்கிலத்தில் அதிகமாக அனுபவம் வாய்ந்தவர்கள் தமிழ் மொழியிலும் சிறந்த அனுபவமுள்ள பல பெரியார்கள் இருக்கிறார்கள். தமிழில் மாத்திரம் பாண்டித்தியம் பெற்றவர்கள் இருந்தால் போதாது. அறிவுச் சொற்களை நமக்கு நல்குவதற்கு தமிழில் மாத்திரம் பாண்டியத்தியம் பெற்றவர்கள் போதாது. ஆங்கிலத்திலும் பாண்டித்தியம் பெற்றவர்கள்தான் சொற்செல்வங்களை நமக்கு எடுத்துக் காட்ட முடியும். இம்மாதிரி சொல் ஆக்கத்தை தமிழ் மொழியில் அதிகரிக்க நடவடிக்கைகள் அதி சீக்கிரமாக எடுத்துக்கொள்ளவேண்டும். இதில் சர்க்காருக்கு மாத்திரம் பெரும் பங்கு உண்டு என்று நான் குறிப்பிட வில்லை. சர்க்காருக்குரிய பங்கை அவர்கள் எடுத்துக்கொண்டாலும், பெரிய பண்டிதர்கள், புலவர்கள், தமிழ் அபிமானிகள் போன்றவர்கள் இதில் அதிக பங்கு எடுத்துக் கொண்டால் சொல் ஆக்கத்தை எவ்வளவு சீக்கிரம் விரிவு படுத்துகிறோமோ அதைப் பொறுத்து இருக்கிறது அரசாங்கம் தமிழ் பாஷையில் நடப்பது என்று குறிப்பிட ஆசைப்படுகிறேன்.

திருநெல்வேலி ஜில்லா, கன்யாகுமாரி ஜில்லாக்களில் நியாய விலை கடைகள் திறப்பதன் மூலம் நிலைமையை சமாளிக்க நடவடிக்கைகள் எடுத்திருப்பதாக கவர்னர் உரையில் குறிப்பிடப்பட்டிருப்பதுபற்றி, சந்தோஷம். இதுவரையில் திருநெல்வேலியில் சுமார் 30 நியாய விலை கடைகள் திறக்கப்பட்டிருக்கின்றன. சென்ற வருஷத்தில் இதே மாதிரி நிலைமையில் 110 நியாய விலை கடைகள் திறக்கப்பட்டிருந்தன. ஆனால் இப்பொழுது 30 கடைகள்தான் திறக்கப்பட்டுள்ளன.

தாமிரவரணி தீர்த்திலுள்ள தாலுக்காக்கள் விசேஷ நிலைமையில் இருப்பதாக குறிப்பிடப்பட்டிருக்கிறது. திருநெல்வேலி ஜில்லாவில் தாமிரவரணி நதி தீர்த்தில் வரண்ட பிரதேசங்கள் கரிசல் நிலங்கள் நிறைந்த கிராமங்கள் பல இருக்கின்றன. அந்த இடங்களிலும் நியாய விலை கடைகளை உடனடியாக திறந்து நிவாரணம் அளிக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

அடுத்தபடியாக, நமது கவர்னர் பெருமான் பேரூரையில் முதலாவது ஐந்தாண்டுத் திட்டம் வெற்றிகரமாக நிறைவேற்றப்பட்டிருப்பதாக குறிப்பிடப்பட்டிருப்பது மகிழ்ச்சிக் குரிய விஷயம். அதில் மக்கள் பங்கு எடுத்துக் கொண்டு மணிமுத்தாறு திட்டம் நிறைவேற்றப்பட்டிருக்கிறது. அதில் தண்ணீர் இப்பொழுது தேக்கி வைக்க ஆரம்பித்திருக்கிறார்கள். தாமிரவரணி நீர்பாசனத்தினால் இப்பொழுது 80,000 ஏக்கர் நிலங்களில் இருபேரகம் விளையக்கூடும் என்று மக்களாலும் சர்க்காராலும் நம்பப் படுகிறது. அங்கு தண்ட தீர்வையுள்ள பிரதேசம் நிறைந்திருக்கிறது. கனம் ரெவினயூ மந்திரி அவர்கள் தண்ட தீர்வையை நிறுத்தி வைக்கும் படி இப்பொழுது உத்தரவு போட்டிருக்கிறார்கள். இப்பொழுது மணி முத்தாறு நீர் தேக்கத்தின் மூலம் பாசன வசதி அதிகரித்திருப்பதால், இந்தப் பிரதேசங்களில் தண்ட தீர்வையிலிருந்து மக்களுக்கு நிரந்தரமான விடுதலை கொடுக்க வேண்டும். தண்ட தீர்வையை நிறுத்தி விட்டு சாதாரண வரியை நிர்ணயம் செய்து அமுலுக்கு கொண்டு வரவேண்டுமென்று இந்த சந்தர்ப்பத்தில் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

சமீபத்தில் இந்த மாதத்திலே நெய்வேலி திட்டத்தை 60 கோடி ரூபாய் செலவிலே நமது ஒப்பற்ற தலைவர் பண்டித நேரு அவர்கள் ஆரம்பித்து வைக்கப் போகிறார்கள். ஆனால் இந்த நாட்டில் தொழில் பெருக்கத்திற்கு தடையாக இருப்பது போக்கு வரத்தின் சாதனங்களில் குறைவு தான். "Lack of adequate transport facilities is the main bottleneck for all our progress" என்று உலக பாங்கர்கள் குறிப்பிட்டிருக்கிறார்கள். போக்குவரத்து சாதனங்களை விஸ்தரிப்பதற்காக இரண்டாவது ஐந்தாண்டு திட்டத்திலே ரூபாய் 1,440 கோடி ஒதுக்கப்பட்டிருக்கிறது.

4th May 1957]

[Sri A. P. C. Veerabahu]

கிறது. ஒரு நாள் ஒன்றுக்கு போக்கு வரத்து சீரமைப்புக்காக ஒரு கோடி ரூபாய் செலவழிப்பதற்கு மத்தியசர்க்கார் திட்டமிட்டிருக்கிறார்கள். கடலோர போக்கு வரத்து சாதனங்கள் விஸ்தரிக்கப்பட வேண்டும். போக்கு வரத்து சாதனங்களை விஸ்தரித்தால்தான் உண்மையிலேயே நம் நாடு தொழில் ஆக்கம் பெற முடியும். போக்குவரத்துத்தான் தொழில் ஆக்கம் கொடுக்கக்கூடிய சாதனம் என்பதை நமது சர்க்கார் நன்கு உணர்ந்து, இன்றைக்கு நாள் ஒன்றுக்கு ஒரு கோடி ரூபாய் செலவழிக்கத் திட்டமிட்டிருக்கிறார்கள். ஆனால் கடலோர வர்த்தகத்துக்கு எந்த விதமான இடமும் அளிக்கவில்லை என்பதை நாள் சட்டிக்காட்ட விரும்புகிறேன். நமது மாகாணம் சம்பந்தப்பட்டவரை, மதுரஸ் துறை முகத்தை விருத்தி செய்வது எவ்வளவு அவசியமோ, அவ்வாறே தூத்துக்குடித் துறைமுகத்தையும் விஸ்தரிக்கவேண்டுமென்று கூற விரும்புகிறேன்.

2 40
p.m.

சேது சமுத்திரம் திட்டத்தைப் பரிசீலிக்க ஏற்கெனவே ஸர். ஏ. ராமஸ்வாமி முதலியாரைக்கொண்ட ஒரு கமிட்டியை சர்க்கார் நியமித்தார்கள். அந்தக் கமிட்டியும் ஒரு அறிக்கையை சமர்ப்பித்திருக்கிறது. மீண்டும் நிதி நிலைமையைப் பரிசீலனை செய்வதற்காக சர்க்கார் திட்டமிட்டிருக்கிறார்கள் என்று கேள்விப்படுகிறேன். சென்னை சர்க்கார் இந்த சேது சமுத்திரம் திட்டத்தைக் கண்டிப்பாக வற்புறுத்தவேண்டும். இந்தப் பிராந்தியத்தில் தொழில் வளம் பெருக்க வேண்டுமானால் போக்குவரத்து அபிவிருத்தி அவசியமென்பதை உணர்ந்து சர்க்கார் இதை வற்புறுத்த வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

நமது மாகாணத்தில் அநேகம் கிராமங்கள் மின்சார வசதி பெற்றுள்ளன. ஆனால், அதே நேரத்தில் நிரந்தரமாக 25 சத விதிக் வெட்டையும் நாம் அனுபவித்துக்கொண்டு வருகிறோம். தெர்மல் ஸ்டேஷன்கள் மூலம் மின்சார விசையை அதிகரிக்க முயற்சி ஆரம்பிக்கப்பட்டிருப்பது பாராட்டிற்குரிய விஷயம். இன்னும் மின்சார உற்பத்தியை அதிகரிக்க வழி வகை செய்யவேண்டும் என்று குறிப்பிட விரும்புகிறேன்.

இப்பொழுது நமது நாட்டிலே சமுதாய நல அபிவிருத்தித் திட்டங்கள் நிறைவேற்றப்பட்டு வருகின்றன. காங்கிரஸ்காரர்கள் செல்வாக்கு உள்ள இடங்களில்தான் இத் திட்டங்கள் நடைபெருகின்றன என்று சொல்லக்கூடிய நிலைமையில்தான், காங்கிரஸ்காரர் ஆதிக்கம் இல்லாத பிரதேசங்களிலும் இத்திட்டங்களை கொண்டு வந்திருக்கிறார்கள். அப்படியிருக்கையில் யாரும் குறைகூற வேண்டிய அவசியமில்லை. நாள் சர்க்கார் கட்சியைச் சேர்ந்த போதிலும்கூட, மூன்று வருட காலத்தில் நிறைவேற்றக்கூடிய திட்டங்களை இரண்டு வருட காலத்திற்குள் துரிதமாக நிறைவேற்றவேண்டுமென்று வற்புறுத்த விரும்புகிறேன். சமுதாய நல அபிவிருத்தித் திட்டத்தை ஏற்கெனவே 100 பிரிக்காக்களில் அமலுக்கு கொண்டுவந்திருக்கிறார்கள். இன்னும் 200 பிரிக்காக்களுக்கு விஸ்தரிக்கப் போகிறார்கள். இரண்டு வருட காலத்திற்குள் இவைகளைப் பூர்த்தி செய்தால் நலமாக யிருக்கும். தவிர, மாகாணம் பூராவையும் தேசிய விஸ்தரிப்புத் திட்டத்தில் இணைக்கவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

நாம் இப்பொழுது 1957-ம் ஆண்டிலிருக்கிறோம். 100 வருடங்களுக்கு முன்னால் இந்த நாட்டில் பெரும் புரட்சி ஏற்பட்டது. வீர பரம்பரையைச் சேர்ந்த கட்டபொம்மன் தோன்றிய பாஞ்சாலம் குறிச்சிப் பிரதேசம், வரண்டதோர் பிரதேசமாக்கப்பட்டது. நம் நாட்டிற்கு விடுதலை வாங்கிக் கொடுத்த பிரதேசம் அது. சமீபத்தில் விடுதலை புரட்சி ஞாற்றினால் விமாக்க கொண்டாடப் போகிறோம் என்பதையும் ஞாபகப்படுத்த விரும்புகிறேன். அந்தப் பிரதேசத்தின் முன்னேற்றத்திற்கு ஆவன செய்யவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொண்டு, எனக்கு இங்கே பேச சந்தர்ப்பம் அளித்ததற்கு நன்றி தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

MR. SPEAKER : இன்று காலை கனம் அங்கத்தினர் ராமஸ்வாமி அவர்கள், கவர்னர் உரைமீது நடக்கும் விவாதத்தின்போது என்னென்ன பேசலாம் என்று கேட்டார். அதற்கு அத்தாட்சியாக இப்பொழுது ஒரு புத்தகத்திலிருந்து எடுத்துச் சொல்லுகிறேன்.

[Mr. Speaker]

[4th May 1957]

“In Canada, in the debate on the Address, Members are allowed much freedom to express their views and talk about anything under the sun and yet be in order.”

SRI K. VINAYAKAM : Sir, I rise on a point of information. May I know the procedure followed in the Mother of Parliaments in England on this subject?

MR. SPEAKER : Usually, unless restricted by time, the talk is confined to the subject under discussion, that is, the Governor's Address which gives the policy of the Government and the subject-matter of the amendments which have been given notice of by Members. This means discussion can take place on those subjects which the Members would like to discuss. Within these two boundaries, anything under the sun can be talked about, as the authority which I just now quoted says.

SRI M. D. RAMASAMI : மதிப்பிற்குரிய சபாநாயகர் அவர்களே, கவர்னர் உரைமீது நடக்கும் இந்த விவாதத்தில் சில விஷயங்களைக் குறிப்பிட விரும்புகிறேன். மேன்மை தங்கிய கவர்னர் அவர்களுடைய உரையில் சில முக்கிய கருத்துக்களைச் சொல்லாமல் விட்டு விட்டது மிகவும் வருந்தத்தக்கதாகும். அவைகளில் சிலவற்றை நான் குறிப்பிட ஆசைப்படுகிறேன்.

முக்கியமாக ஜனநாயக முறையின் தத்துவத்தை மக்களுக்கு விளக்கி அவர்களுக்கு அறிவுட்டவேண்டும். ஜனநாயகத்தின் பெயரால் இப்பொழுது அரசியல் அமைப்பு இருந்து வருகிறது. ஜனநாயகமுறையின் தத்துவத்தை மக்கள் நன்கு புரிந்துகொள்ளவில்லை. நல்ல முறையில் அவர்களுக்கு அதை உணர்த்த ஆளும் கட்சியினர் பொறுப்பு எடுத்துக் கொள்ளவேண்டுமென்று வற்புறுத்தியிருந்தால் நன்றாக இருக்கும். ஜனநாயக அடிப்படையில் நல்லதோர் பலமான எதிர்க்கட்சி வேண்டுமென்று அறிவாளிகள் கருதுகிறார்கள். உண்மையிலே அதுதான் ஜனநாயகத்தின் அடிப்படையும் கூட. ஆளும் கட்சியில் அகில இந்திய அந்தஸ்து, மாகாண அந்தஸ்துள்ள தலைவர்களும் கூட பலமான எதிர்க்கட்சிவேண்டுமென்ற ஜனநாயகத்தின் தத்துவத்தைப் பின்பற்றுவதாக நான் கருதவில்லை. ஒரு பலமான எதிர்க்கட்சி அவசியமென்று அவர்கள் பேச்சிலிருந்து தோன்றவில்லை.

ஆனால், அதற்கு மாறாக, எதிர்க்கட்சியிலுள்ளவர்களை எதிரிகளாகவே கருதும் மனப்பான்மைதான் இருந்து வருகிறது. எதிர் கட்சியினருக்கும் இந்த நாட்டின் நலத்தில் பங்கு உண்டு, கவலை உண்டு, அவர்களுக்கும் பேச்சுரிமை உண்டு என்பதை ஆளும் கட்சியினர் உணரவில்லையென்பது கண்கூட. எதிர் கட்சியினர் எந்த நல்ல கருத்தைச் சொன்னாலும் அதைச் சந்தேகத்தின் கண்ணோட்டத்துடன்தான் ஆளும் கட்சியினர் பார்க்கிறார்கள். அம்மாதிரி மனப்பான்மையை விட்டு விட்டு, நாட்டில் நல்ல ஆட்சி அமையவேண்டுமானால் அதற்கு நல்லதொரு எதிர்க்கட்சி செயலாற்றவேண்டும் என்ற நல்லெண்ணத்தை ஆளும் கட்சியினர் மேற்கொள்ள வேண்டும். அப்பொழுதுதான் ஒரு நல்ல எதிர்க்கட்சி ஏற்படவேண்டுமென்ற கருத்துக்கு ஆதரவு ஏற்படும்.

இன்று ஆளும் கட்சியினர் பேச்சுக்களைக் கவனித்தால் மக்களுக்கு ஜனநாயகத்தின் தத்துவத்தை உணர்த்தவேண்டுமென்று கவலைப்படுவதாகத் தெரியவில்லை. ஜனநாயகத்தின் தத்துவத்தை மக்கள் நன்றாகப் புரிந்து கொண்டால், ஆளும் கட்சியினருக்கு இடைஞ்சல் ஏற்படுமோ என்ற நினைப்பில்தான் அவர்கள் பேசுகிறார்கள் என்பதற்கு பல சான்றுகள் இருக்கின்றன. தேர்தல் சமயத்தில் கிராமங்களுக்குச் சென்றால் என்ன நடக்கிறது என்பதை நான் சொல்லத்தேவையில்லை. “இன்னென்ன காரியம் செய்திருக்கிறோம், இனி இதையெல்லாம் செய்யப்போகிறோம்” என்று

4th May 1957]

[Sri M. D. Ramasami]

சொல்லி ஓட்டுக் கேட்பது சர்வ சாதாரணமாகிவிட்டது. கிராம மக்கள் என்ன சொல்லுகிறார்கள் என்றால், “அந்தக் கட்சியினர் வருகிறார்கள்; இந்தக் கட்சியினர் வருகிறார்கள்; நாங்கள் என்ன செய்வது? போன தேர்தலின்போது ஒரு செட்டியார் அபேட்சகர் கோவில் கட்டிக்கொடுக்கிறேன் என்று சொன்னார். அவர் கட்டிக்கொடுக்கவில்லை. நீங்கள் கட்டிக் கொடுக்கிறீர்களா?” என்று கேட்கிறார்கள்.

அந்த அளவில் அவர்கள் சொல்லுகிறார்கள் என்றால் அதற்குக் காரணம் என்ன? ஜனநாயக உண்மையையும், ஜனநாயக தத்துவத்தையும் அவர்கள் இன்னும் தெரிந்து கொள்ளவில்லை. அப்படி அவர்கள் தெரிந்துகொள்ளவேண்டும் என்றும் ஆட்சியிலுள்ளவர்கள் கவலைப்படவில்லை. அப்படித் தெரிந்துகொள்வதற்கு ஆட்சியாளர்கள் வேலை செய்யவில்லை. ஜனங்கள் ஜனநாயகத்தைத் தெரிந்துகொண்டு அதன்படி செயல்பட்டால்தான் அதை நடைமுறையில் கொண்டுவந்தால்தான் நாட்டிற்கு நல்லதோர் ஆட்சி வந்ததாக ஆகும். அப்படிப்பட்ட நல்ல ஆட்சி வந்ததாகச் சொல்லமுடியும். ஜனநாயக தத்துவத்தை விளக்கக்கூடிய முறைப்படி ஆட்சியெய்யும் கட்சி நடந்துகொண்டு மக்களும் ஜனநாயக தத்துவத்தை நன்றாக உணர்ந்து அதன் பலனை அடைந்து செயலாற்ற முன்வர வேண்டும். அந்த நிர்ணயத்தோடு செய்தால்தான் அப்படி செயல்பட்டால் தான் ஆளும் கட்சிக்கு பொறுப்பு இருக்கிறது என்று சொல்ல முடியும். இப்படிப்பட்ட பொறுப்பு ஆளும் கட்சிக்கு அதிகமாக இருக்கிறது. இதன்பற்றி கவர்னர் அவர்களுடைய உரையில் குறிப்பிட்டிருந்தால் மிகவும் நன்றாக இருந்திருக்கும் என்று சொல்லிக்கொள்ள ஆசைப்படுகிறேன்.

2-50
p.m.

அடுத்தபடியாக நம்முடைய நாட்டில் சோஷலிச சமுதாய திட்டத்தை அமைக்கவேண்டும் என்று சொல்லிக்கொண்டிருக்கிறார்கள். அதற்கான காரியங்களையும் செய்துகொண்டும் வருகிறதாகவும் அரசியலார் சொல்கிறார். ஆனால் நடைமுறையில் பார்த்தால் அப்படிப்பட்ட திட்டத்தை எந்த முறையிலும் ஆளும் கட்சி கொண்டுவந்ததாகச் சொல்லமுடியாது. அப்படிப்பட்ட காரியம் ஒன்றும் செய்யவில்லை என்றுதான் சொல்லும் நிலைமையில் நாம் இருக்கிறோம். செல்வம் சிலரிடத்தில் சிக்கிக்கொண்டிருப்பதால் அவர்கள் பல மில்களை வைத்துக்கொள்ளக்கூடிய நிலைமையில் அதிகப்படியான வசதிகள் தங்களுக்கு செய்துகொள்கிறார்கள். மில்களிலுள்ள பெரிய வேலைகளுக்கு அவரவர்களுடைய சொந்தக்காரர்களையே நியமித்துக்கொண்டு அவர்களுக்கே பெரும் பணத்தை சம்பளமாகக் கொடுத்துக்கொண்டு செளகரியம் பெறுகிறார்கள். அதேசமயத்தில் அதே மில்களில் வேலை செய்யக்கூடிய தொழிலாளர்களை எடுத்துக்கொண்டால் அவர்களிடமிருந்து அதிகப்படியான வேலைகளை வாங்கிக்கொண்டு அவர்களுக்குத் தக்க சம்பளம் கொடுக்கப்படாமல் இருக்கிறது. அவர்களுடைய குடும்பம் அதிகமாகப் பெருக்கிக்கொண்டிருப்பதால் அவர்களுக்கு குடும்பத்தை நடத்தக்கூட முடியாமல் கஷ்டப்பட்டுக்கொண்டிருக்கிறார்கள். அரை வயிறு சோற்றுக்கு கூட அவர்களுக்கு வழி இல்லை. ஆயிரக் கணக்கான மக்கள் பட்டினியால் வாடி மடிந்து கொண்டிருக்கிறார்கள். ஆயிரக் கணக்கான மக்கள் பிச்சை எடுத்துக்கொண்டு பட்டினியால் சாகிறதையும் நாம் ரோடுகளில் நடந்து போகும்போது பார்க்கிறோம். ஆயினும் இவையாவும் நமக்கு ஒரு அதிர்ச்சியை கொடுப்பதில்லை. சமீப காலத்தில் சுதந்திரம் கிடைத்த வேறு பல நாடுகளில் கூட புரட்சிகரமான காரியங்களை ஆரம்பத்திலேயே செய்து முடித்திருக்கிறார்கள். அது நடைமுறையில் அவர்களுக்கு சாத்தியமாக இருந்தது. ஆனால் நம் நாட்டில் அப்படி ஒன்றும் நடைபெறவில்லை. ஆகவே மக்கள் நல்ல முறையில் சோஷலிச வாழ்வு வாழ்வதற்கு வேண்டிய காரியங்களை நல்ல முறையில் துணிச்சலாகச் செய்யவேண்டும். அப்படிப்பட்ட காரியங்களைச் செய்யாமல் மாறான முறையில் இப்பொழுது காரியங்கள் செயல்பட்டு வருகின்றன என்பதை எடுத்துக்காட்ட ஆசைப்படுகிறேன்.

அடுத்தபடியாக நெசவாளர்கள் சம்பந்தமாக சில வார்த்தைகளைச் சொல்ல ஆசைப்படுகிறேன். அவர்களுடைய பிரச்சனையைத் தீர்க்க சென்ற சட்டசபையில் அந்தத் தொழிலுக்கு என்று ஒரு குறிப்பிட்ட ரகத் துணிகளை, அதாவது சேலைகளையும் கரைபோட்ட வேஷ்டிகளையும் ஒதுக்கவேண்டும்

[Sri M. D. Ramasami]

[4th May 1957]

என்று ஏகமனதாக தீர்மானம்செய்து அதையும் மத்திய அரசாங்கத்திற்கு அனுப்பிவைத்தார்கள். அதைத் தொடர்ந்து அந்தக் காரியத்தைச் செய்தார்களா என்று கேட்டால் அதுதான் இல்லை. சர்க்கார் அப்பொழுது எடுத்துக்கொண்ட நடவடிக்கையை ஏன் தொடர்ந்து எடுத்துக்கொள்ளவில்லை? இப்பொழுது நாட்டின் முக்கியமான குடிசைத்தொழிலான கைத்தறி நெசவுத்தொழில் மிகவும் பாதிக்கப்பட்டிருக்கிறது. அளவில் போய்க்கொண்டிருக்கிறது. இதன் உண்மையை சர்க்கார் ஆராய்ந்து அதற்கு வேண்டிய நடவடிக்கைகளை எடுத்துக்கொண்டு வேலை செய்ய வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். வேலைகளை தொடர்ந்து செய்யவில்லை என்பதை இந்த சந்தர்ப்பத்தில் சொல்லிக்கொள்ள ஆசைப்படுகிறேன்.

சமுதாய நல திட்டத்தைப்பற்றி பேசும்போது பல நண்பர்கள் இரண்டு இடங்களில் இந்த திட்டங்கள் பாராபட்சமற்ற முறையில் சர்க்கார் செய்திருப்பதாகச் சொன்னார்கள். அவர் குறிப்பிட்ட ஒரு இடத்தைத் தவிர மற்ற இடங்களில் அப்படி பாராபட்சமற்ற முறையில் சர்க்கார் நடந்திருப்பதாகத் தெரியவில்லை. அதிருஷ்டவசமாக அவருடைய தொகுதியாகிய கிருஷ்ணகிரியில் மட்டும் நடந்திருக்கலாம். ஆனால் நான் மாறுபட்ட அபிப்பிராயத்தைத் தெரிவிக்கவேண்டியதாக இருக்கிறது. எங்கள் தொகுதியில் ஒரு சமுதாய நல திட்டம் நடைபெறவில்லை. சர்க்கார் பாராபட்சம் காட்டவில்லை என்று கூறும் அதிருஷ்டம் அவருக்குத்தான் கிருஷ்ணகிரி அங்கத்தினருக்குமட்டும் கிடைத்திருக்கிறது. மற்றவர்களுக்கு அப்படிப்பட்ட அதிருஷ்டம் கிடைக்கவில்லை என்று உறுதியாய்ச் சொல்ல முடியும். குறிப்பாக காங்கிரஸ் சர்க்கார் ஆட்சியில் அருப்புக்கோட்டை, முதுகுளத்தூர் தொகுதிகளுக்கு அப்படிப்பட்ட திட்டம் ஒன்றும் இன்றும் வரவில்லை. சர்க்கார் செய்யும் காரியங்களைப் பார்த்தால் எந்த எந்த இடங்களுக்கு அவைகள் தேவையாக இருக்கின்றனவோ அந்த இடங்களைத் தேர்ந்தெடுத்து அந்த இடங்களுக்கு அவைகளைக் கொடுக்கவேண்டுமென்ற கவலை இருந்ததாகத் தெரியவில்லை. ராமநாதபுரம் ஜில்லா மிகவும் பிற்போக்கான ஜில்லா என்று அரசாங்கமே கருதி அதை கவனிக்க ஒரு ஸ்பெஷல் ஆபீசரையும் நியமித்தார்கள். அந்த ஸ்பெஷல் ஆபீஸர்கூட தன்னுடைய ரிப்போர்ட்டில் அந்த ஜில்லா ஒரு பிற்போக்கான பிரதேசம் என்றும், அதற்கு உடனடியாக நிவாரணம் தேவை என்றும், அதற்கு என்ன என்ன வேலைகளைச் செய்யவேண்டும் என்றும் தன்னுடைய ரிப்போர்ட்டில் குறிப்பிட்டிருக்கிறார். ஆனால் அதன்பேரில் எந்த நடவடிக்கையும் எடுத்துக் கொண்டதாகத் தெரியவில்லை. அந்தப் பிரதேசத்திற்குத்தான் முதல் இடம் கொடுக்கப்பட்டிருக்கவேண்டும். இப்படி திட்டங்களை தேவையான இடங்களுக்குக் கொடுக்காமல் இருந்தால் அரசாங்கம் பாராபட்சமற்ற முறையில் நடைபெற்று வருகிறது என்று எப்படிச் சொல்ல முடியும். ஆகவே இப்படிப்பட்ட திட்டங்களை அமைக்கும்போது பாராபட்சமற்ற நிலைமையில் திட்டங்களை அமைக்கவேண்டும் என்று வற்புறுத்திக் கேட்டுக்கொண்டு அதுதான் முறை என்று தெரிந்துகொள்ளவேண்டும் என்றும் சொல்லிக் கொள்ள ஆசைப்படுகிறேன்.

* SRI J. MATHA GOWDER : கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, கவர்னர் உரைமீது பல அங்கத்தினர்கள் பலவிதமாக பேசிக்கொள்கிறார்கள். ஆளும் கட்சியினர் எவ்விதமாக நடந்து கொண்டாலும்கூட மாற்றுக் கட்சி தோழர்கள் வீட்டிலிருந்து புறப்படும்போதே ஆளும் கட்சியை குறை கூற வேண்டும் என்ற நோக்கத்துடன் வந்து இங்கே பேசுகிறார்கள். ஆளும் கட்சியினர் எந்த எந்த காரியங்களைச் சாதித்திருக்கிறார்கள் என்பது குறிப்பிடுவது இல்லை. அப்படி குறிப்பிட்டால் பொதுமக்கள் அதை புரிந்துகொண்டு ஆளும் கட்சிக்கு மேலும் மேலும் பலத்தைக் கொடுத்து விரிவார்கள் என்று நினைத்துக்கொண்டு இந்த சபையில் வந்து ஆளும் கட்சியைப்பற்றி குறை கூறிக்கொண்டு இருக்கிறார்கள். ஆக்க வேலைகூட முற்பட்டு சட்ட சபையில் என்ன என்ன காரியங்களைச் செய்யவேண்டும்; என்ன என்ன செளகரியத்தை நாட்டிற்கு செய்யவேண்டும்; எப்படிப்பட்ட திட்டம் செய்யவேண்டும் என்ற கொள்கையோடு மாற்றுக் கட்சி தோழர்கள் இங்கு வரவில்லை என்று நினைக்கிறேன். பொதுத் தேர்தலில் ஆளும்

4th May 1957]

[Sri J. Matha Gowder]

கட்சியினர் தங்களுடைய செல்வாக்கை உபயோகித்து வோட்டு வாங்கி விட்டார்கள் என்று குறை கூறுகிறார்கள். ஆனால் எங்களுடைய தொகுதியைப் பொருத்தவரையில் சாதாரணமாகச் சொல்லுகிறேன். ஆளும் கட்சி நினைத்திருக்குமேயானால் எங்கள் ஜில்லாவை பொறுத்தவரைக்கும் ஆளும் கட்சியைச் சேர்ந்தவர்களேதான் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்டு வந்திருப்பார்கள். ஆனால் மாற்றுக் கட்சியைச் சேர்ந்த அங்கத்தினர்தான் இதுவரையிலும் சட்டசபைக்கு தேர்ந்து எடுக்கப்பட்டு வந்திருக்கிறார் என்பதை இந்த சந்தர்ப்பத்தில் தெரிவித்துக்கொள்ள ஆசைப்படுகிறேன். சென்ற 25 வருஷமாக மாற்றுக் கட்சியைச் சேர்ந்தவர்தான் இங்கு வந்திருக்கிறார். இந்த நிலைமையில் தேர்தலில் ஆளும் கட்சி தங்களுடைய சலுகையை காட்டி வந்திருக்கிறது என்று எப்படிச் சொல்லமுடியும். தேர்தலில் அங்கத்தினர்களைத் தேர்ந்தெடுப்பது எப்படி என்றால் அவர்கள் செய்யும் பொது மக்களின் சேவையைப் பொறுத்துத்தான் இருக்கிறது என்பதை இதிலிருந்து தெரிந்துகொள்ளவேண்டும். மக்கள் கட்சிக்கு பயந்து கொண்டோ அல்லது ஆளும் கட்சிக்கு பயந்துகொண்டோ வோட்டுகளைப் போடுவது இல்லை. பொதுமக்களுக்கு யார் வேலை செய்கிறார்களோ அவர்களுக்குத்தான் அவர்கள் தங்களுடைய வாக்குகளை அளிக்கிறார்கள் என்பதைத் தெரிந்துகொள்ளவேண்டும். ஆகவே இப்படிச் கூறை கூறிக் கொண்டிருப்பதில் அர்த்தம் இல்லை.

எங்கள் ஜில்லாவைப் பொறுத்தவரைக்கும் விவசாயத் துறையில் எவ்வளவோ முன்னேற்றம் அடைந்திருக்கிறது. சாதாரணமாக முன் பெல்லாம் விவசாய விலத்தரிப்பு திட்டம் இல்லாத நாட்களில் முக்கியமாக உருளைக்கிழங்கு சாகுபடி செய்வார்கள். அப்படி சாகுபடி செய்யப் பட்ட உருளைக்கிழங்கை விற்பதற்கு ரோடுகளுக்கு கொண்டுவருவதற்கு வண்டிப்பாதை கிடையாது. சுமைகளை தலையில் தாக்கி வரவேண்டியதாக இருந்தது. ஆனால் இப்பொழுது சுமார் பத்து மைல்கள் தூரத்திற்கு வண்டிப்பாதை போட்டுக் கொடுத்திருக்கிறார்கள் இந்த திட்டத்தின் பயனாக. அங்குள்ள கிராமங்களுக்கு ரோடு வசதிகள் செய்து கொடுக்கப்பட்டிருக்கின்றன. இந்த சர்க்கார் மாற்று எவ்வளவோ காரியங்களை கிராமங்களுக்கு செளக்கியமாக செய்து கொடுத்திருக்கிறார்கள். கிராமங்கள் பல துறையில் முன்னேற்றம் அடைந்திருக்கின்றன. எங்கள் ஜில்லாவைப் பொறுத்தவரையில் ஐந்து வருஷங்களுக்கு முன்னதாக ஐந்து சத விக்கிதம் கூட கல்வி இல்லாமல் இருந்தது. ஆனால் இப்பொழுது அங்கு பதினாறு சத விக்கிதம் கல்வி படித்தவர்கள் இருக்கின்றார்கள். எவ்வளவு பேர்கள் படித்திருக்கிறார்கள் என்றால் ஒவ்வொரு கிராமத்திலும் 500 ஜனத்தொகைக்கு மேற்கொண்ட இடங்களில் எல்லாம் இப்பொழுது பள்ளிக்கூடம் நிறுவப் பட்டிருக்கின்றன. கல்வி அதிகாரிகளைப் பொறுத்தவரையிலும் எந்த எந்த இடங்களில் பள்ளிக்கூடங்கள் தேவைப்படுகின்றன என்று கேட்டால் அவ்வப்போது அந்த அந்த இடங்களில் பள்ளிக்கூடங்களை அமைத்துக் கொடுத்துக்கொண்டு வருகிறார்கள்.

பள்ளிக்கூடத்தைப் பொறுத்தவரை, கல்வி அதிகாரிகளிடத்தில் எந்தக் கிராமத்தார் போய்க் கேட்டாலும் சரி, ஒரு விண்ணப்பம் செய்தாலுங்கூட, “எந்த இடத்தில் உங்களுக்கு பள்ளிக்கூடம் தேவைப்படுகிறது?” என்று கேட்டு அவ்வப்போது நிறைவேற்றி வருகிறார்கள். எந்த இடத்திற்கும் மறுப்பதே கிடையாது. அவ்வளவு முன்னேற்றம் ஏற்பட்டிருக்கிறது.

நிலகிரி ஜில்லாவைப் பொறுத்தவரையில், அங்கு தொழிற்சாலை எதுவும் கிடையாது. அண்மையிலே அங்கு ஒரு film தொழிற்சாலை ஏற்படுத்துவதாக சர்க்கார் ஏற்பாடு செய்திருந்தார்கள். ஆனால், எவ்வளவு தூரம் அந்த வேலையைச் செய்திருக்கிறார்கள் என்று தெரியவில்லை. அதை உடனடியாக சர்க்கார் ஏற்படுத்திக் தரவேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன்.

கோட்கிரி பக்கத்தில், ரிச்மண்ட் பார்க் என்னும் இடத்தில் பதினெட்டாம் நூற்றாண்டில் தங்கம் எடுக்கப்பட்டிருக்கிறது. இப்பொழுது, எந்தக் காரணத்திற்காகவோ தெரியவில்லை அது மூடப்பட்டிருக்கிறது.

[Sri J. Matha Gowder]

[4th May 1957]

அதை சர்க்கார் ஆராய்ச்சி செய்து, அது பலன் தருமானால் அந்தத் தங்கச் சுரங்கத்தை எடுத்து நடத்தித் தரவேண்டுமென்று சர்க்காருடைய கவனத்திற்கு கொண்டுவர விரும்புகிறேன்.

கூடலூர் பகுதியிலே அதிகமாக மைகா சுரங்கங்கள் இருக்கின்றன. அதைத் தனிப்பட்டவர்கள் நடத்திக்கொண்டு வருகிறார்கள். தனிப்பட்டவர்கள் நடத்துவதால் அதிகத் தொழிலாளர்கள் வசதியில்லாமல் இருக்கிறார்கள். அதைச் சர்க்காரே நேரடியாக எடுத்து நடத்தினால் அநேக தொழிலாளிகளுக்கு வாழ்வு கொடுத்ததாகும். சர்க்காருக்கு நல்லவிதமாக லாபம் கிடைக்குமென்று சர்க்காருடைய கவனத்திற்கு கொண்டுவர ஆசைப்படுகிறேன்.

கூனூர் பக்கத்தில் இரும்புச் சத்து இருப்பதாகச் சொல்லப்படுகிறது. நிலக்கரிமட்டுமல்ல. இரும்பே இருக்கிறது என்று ஒரு அங்கத்தினர் குறிப்பிட்டார். இரும்புச் சத்து அங்கு இருக்கின்றது என்று ஆராய்ச்சி செய்து கண்டுபிடித்திருக்கிறார்கள் என்று நான் கேள்விப்படுகிறேன். அதைச் சர்க்கார் உடனடியாகக் கவனித்து ஆவன செய்யவேண்டுமென்று சர்க்காருடைய கவனத்திற்கு கொண்டுவர விரும்புகின்றேன்.

நீலகிரி ஜில்லாவைப் பொறுத்தவரையில் வேறு சில குறைகளும் இருக்கத்தான் செய்கின்றது. அதாவது, மூன்று லட்சம் ஜனங்கள் உள்ள இடத்தில் ஒரு லட்சம் பேர்கள் விவசாயிகளாக இருக்கிறார்கள். வெள்ளைக் காரர்கள் இருந்தபோது அதிகமானபேர்கள் நீலகிரி ஜில்லாவிற்கு வந்து வாசம் செய்தார்கள். அந்த வெள்ளைக்காரர்கள் வெளியேறிய பிறகு, அவர்களிடம் வீட்டு வேலை செய்துவந்த “டொமெஸ்டிக் ஸெர்வண்டுகள்” ஜீவனம் செய்வதற்கே முடியாமல் மிகவும் கஷ்டப்படுகிறார்கள். உதாரணமாக, அவர்கள் பயிரிட்டுப் பிழைக்க வேண்டுமானால் அதற்கு வேண்டிய பூமி கிடைப்பாது. வேறு வேலை செய்யவும் சரியாக லாயக்கு இல்லாமலிருக்கிறார்கள். படிப்பற்றவர்களாகிய அவர்கள் டொமெஸ்டிக் ஸெர்வெண்டுகளாக வெள்ளைக்காரர்களிடம் வேலை செய்து வந்த காரணத்தால் வெள்ளைக்காரர்கள் வெளியேறிய பிறகு இவர்களுக்குச் சரியான வேலை கிடைக்கவில்லை. அவர்களுக்காக சர்க்கார் ஏதாவது ஒரு திட்டத்தை வகுத்து அவர்களுக்கு வாழ்வு அளிக்கவேண்டுமாய்ச் சர்க்காரைக் கேட்டுக் கொள்கின்றேன்.

கிழங்கு சாகுபடி செய்பவர்களுக்கு சர்க்காரிடமிருந்து கடன் தரப்படுகிறது, ரசாயன உரம் தரப்படுகிறது. ஆனால், சில அசம்பாவிதமான காரணத்தால் விவசாயம் செய்யும் நாளில் மாத்திரம் கிடைக்காமல், தாமதமாகக் கிடைப்பதால், விவசாயிகள் அதிக கஷ்டப்படுகிறார்கள். அதைப் பரிசீலனை செய்து விவசாயிகளுக்கு எவ்வெப்போது கடன் தேவைப்படுகிறதோ, உரம் தேவைப்படுகிறதோ அதை அவ்வப்போது கொடுக்கும்படியாக அதிகாரிகளுக்குத் தெரிவித்து, விவசாயிகளை முன்வைத்துக்கொண்டுவர வேண்டுமென்று சர்க்காரைக் கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

கூனூரிலே வெள்ளைக்காரர்கள் இருந்த நாளிலே, மதராஸ் ரெஜிமென்டைச் சேர்ந்த பட்டாளங்களின் கன்டோன்மென்டுக்காக 2,100 ஏக்கரா பூமிகளை 99 வருஷ Lease-க்கு வாங்கியிருந்தார்கள். 2,100 ஏக்கரா பூமியில் ஆயிரம் ஏக்கரா நிலத்தில் பாரக்குகள் கட்டப்பட்டிருக்கின்றன. மீதமுள்ள 1,100 ஏக்கரா பூமியிலே ஒன்றும் செய்யவில்லை. அந்த 1,100 ஏக்கரா நிலமும் தரிசாகக் கிடைக்கிறது. 99 வருஷ “லீஸ்” காலம் 1947-வது வருஷத்திலேயே முடிந்துவிட்டதால், மீதமுள்ள 1,100 ஏக்கரா பூமியையாவது குடியானவர்களுக்குத் திருப்பித் தரவேண்டுமென்று கேட்டும், சர்க்கார் இன்னும் திருப்பித் தரவில்லையென்று கேள்விப்படுகிறேன். மத்திய சர்க்காரோடு சென்னை சர்க்கார் அதைப்பற்றி கடித போக்குவரத்து நடத்தியிருப்பதாக நம்புகிறேன். ஆயிரம் ஏக்கரா மதராஸ் ரெஜிமென்டுக்காக கட்டிடம் கட்டியிருந்தாலும், பாக்கியுள்ள 1,100 ஏக்கரா நிலத்தையாவது வாங்கினவர்களுக்குத் திருப்பித் தரவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்ளுகின்றேன். வருஷத்திற்கு இத்தனை என்று சர்க்கார் அந்த லீலை குடியானவர்களுக்குக் கொடுத்துவிட்டார்கள். ஒரு

4th May 1957]

[Sri J. Matha Gowder]

சில வருஷ காலத்தில் பூமியினுடைய குத்தகைப் பணத்தை வாங்க மறுத்திருக்கிறார்கள். ஆகவே, லீசுக்குக் கொடுத்த மீதியுள்ள பூமிகளை அவர்களுக்குத் திருப்பிக் கொடுக்கவேண்டும். இல்லாவிட்டால், அவர்களுக்கு 2,100 ஏக்கரா நிலத்திற்கும் நஷ்ட ஈடு கொடுத்து அவர்களைச் சமாதானப்படுத்தவேண்டும். இல்லையென்றால் அவர்களுக்கு வேறு இடத்தில் பூமி ஒதுக்கப்படவேண்டுமென்று சர்க்காருக்குத் தெரிவித்து, கவர்னருடைய உரைக்காக நன்றி செலுத்தி என்னுடைய பேச்சை முடித்துக் கொள்ளுகின்றேன்.

SRIMATHI (DR.) SATHIYAVANIMUTHU : மதிப்பிற்குரிய மன்றத் தலைவர் அவர்களே, மேன்மை தங்கிய கவர்னரது சொற்பொழிவில் நானும் சில குறைகளைக் காணுவதாகக் கூறுவதற்கு மிகவும் வருந்துகிறேன். இந்த மன்றத்திலே எங்களுது கட்சியின் சார்பாக, நாங்கள் நினைக்கின்ற நல்ல திட்டங்களை எடுத்துச் சொல்ல எங்களுக்கு உரிமை இருக்கிறது. சட்ட மன்றத்திலே பங்கெடுத்தவுடனே ஆளுகிற கட்சிக்கு “ஆமாம்” போடும் நிலையிலே நாங்கள் வரவில்லை என்று நான் கூற முற்படுகிறேன். எங்களது நோக்கம் சரியோ, தவறோ, அதைச் சொல்ல எங்களுக்கு முழு உரிமை இருக்கிறது. எதிர்க்கட்சியிலே இருந்து நாங்கள் செய்யவேண்டிய பணி மகத்தானது என்பதையும், அப்படிப்பட்ட ஒரு நல்ல எதிர்க்கட்சி தேவை என்பதை ஆளுகின்றோரும் மற்றோரும் நன்கு உணர்ந்திருக்கும் இந்த நேரத்திலே, சட்டமன்றத்திலே நாங்கள் வந்திருக்கும்போது, எதிர்க்கத்தானே வருகிறார்கள் என்று அங்கலாய்ப்பது எனக்கு உண்மையிலேயே விசித்திரமாகத்தான் இருக்கிறது. எதிர்க்கட்சியாக வருகின்ற, எங்களுக்குப் பேச வாய்ப்பு இருக்கிறது. ஆளும் கட்சியிலே சேர்ந்திருக்கிற அவர்கள், நாம் எதை வேண்டுமானாலும் பேசலாம். நமது மந்திரிகள் தானே, நமது சபாநாயகர் தானே, என்று உள் உரிமையில் தாங்கள் பேசுவதாக நினைக்கின்றார்களே தவிர, அதே உரிமை எங்களுக்கும் உண்டு, என்று நினைக்கவில்லை. பேச ஆரம்பித்தால் நாங்களும் அதைவிட அதிகமாகவே பேசுவோம் என்பதைக் கூறிக்கொள்ள விரும்புகிறேன். பொது மேடையிலே அதிகம் பேசிப் பழக்கப்பட்ட நாங்கள், சட்டமன்றத்திலே ஒரு வரம்புக்கு உட்படவேண்டுமென்று சற்று அடங்கிய இருக்கிறோம். இந்த ஒழுங்கைக் கடைசி வரையில் காப்பற்றுவோம் என்று உறுதி கூறுகின்றேன்.

கவர்னருடைய பேருரையிலே காணுகிற குற்றத்தை நான் சீக்கிரமே கூறிவிட விரும்புகிறேன். பொதுத் தேர்தல் நடந்தது முறையானது அல்ல என்பதையும், அதன் காரணமாக எழுப்பப்பட்டிருக்கிற சந்தேகங்களுக்குச் சீக்கிரத்திலே விளக்கம் தெரிய இருக்கிறபோது, பொதுத் தேர்தல் நல்ல முறையில் நடந்ததா, நடக்கவில்லையா என்பதைத் தெரிந்துகொள்வோம் என்பதை மட்டும் குறிப்பிட்டுவிட்டு அத்துடன் விட்டுவிடுகிறேன்.

மொழிவழியாக மாகாணங்கள் பிரிக்கப்பட்ட பிறகு, கோளம் தனியாகப் பிரிக்கப்பட்டு, நம்மிடம் கன்னியாகுமரி ஜில்லா சேர்ந்ததற்காக பேருரையிலே அவர்களுக்கு நன்றி செலுத்தி, வணக்கம் செலுத்தி, வரவேற்ற நமது கவர்னர் அவர்கள் தமிழ் மக்களாகிய நாம் விரும்பிய தேவிகுளம், பீர்மேடு, செங்கோட்டை, கொச்சின் சித்தூர், நெய்யாற்றங்கரை முதலிய தாலுகாக்கள் பறிபோனதற்காக வருத்தம் தெரிவிக்கவில்லை, தமிழ்நாடு கவர்னர் என்ற முறையில். அதற்காக நான் மிகவும் வருந்துகிறேன். தமிழ் ஆட்சிமொழியாகிவிட்டது. தமிழ் ஆட்சி மொழியாகிவிட்ட பிற்பாடு நமக்கு கவர்னராக வந்திருக்கிற பெருமான் தமிழிலேயே தம்முடைய சொற்பொழிவை நிகழ்த்தாமல் ஆங்கிலத்தில் நிகழ்த்தியிருப்பது வருந்தத்தக்கது. அதிலும் குறிப்பாக வடநாட்டுக்குச் செல்ல விரும்பாத எங்களுடைய குழந்தைகளுக்கு இந்தி வேண்டாமென்று திராவிட மக்கள் சொன்னாலும் கூட இந்தி கட்டாயமாகப் புகுத்தப்படுகிற காலத்தில், தமிழகத்திற்கு வருகின்ற கவர்னர் பெருமக்களும் கட்டாயமாகத் தமிழைக் கற்றுக்கொள்ளவேண்டுமென்று ஏன் செய்யக் கூடாது என்று கேட்கிறேன். தங்களுக்கு நன்றாகத் தமிழ் பேசவாவிடலை என்றாலும், ஆர்வத்தோடு சபை நடவடிக்கைகளை தமிழிலேயே நடத்த வேண்டும்.

[Srimathi (Dr.) Sathiyavanimuthu] [4th May 1957]

என எண்ணி கொச்சைத் தமிழிலாவது பேச முயல்வதை நான் வர வேற்கிறேன். அந்தமாதிரியாக கவர்னர் பெருமகனும் தமிழில் பேச முற்பட்டிருக்கவேண்டும் என்பதே என்னுடைய கருத்து. அவர் ஆங்கிலத்தில் உரை ஆற்றியதற்காக நான் வருந்துகிறேன்.

அதுமாதிரம் அல்ல. இந்தியை விரும்பாத மக்களிடத்திலே தமிழைத் துரத்துகின்ற முறையில் நயாபைசா என்கிற இந்தப் பெயரில் புதுக் காசுக்கள் திணிக்கப்பட்டிருக்கின்றன. நயாபைசா என்பதற்குப்பதிலாக புதுக்காசுகள் என்று சொல்வதற்கு ஏன் வெட்கப்படவேண்டுமென்று கேட்கிறேன். தமிழர்களின் பண்பாடு, தமிழர்களின் மேன்மை, தமிழர்களின் கலாசாரம் என்பதாகவெல்லாம் பிறருக்கு நாங்கள் ஏதோ உபதேசம் செய்வது போல உபதேசம் செய்கின்றவர்கள் ஏன் புதிய காசுகள் என்று அழைக்க வெட்கப்படவேண்டுமென்று கேட்கிறேன்.

மின்சாரம் அதிகமான முறையில் நல்ல அபிவிருத்தி அடைந்து விட்டதாக போலீஸ் பந்தோபஸ்களுடன்கூடச் சென்று பற்பல இடங்களில் பறைசாற்றி வருகின்ற ஆட்சியாளரின் கவனத்திற்கு ஒரு விஷயத்தைக் கொண்டுவர விரும்புகிறேன். போலீஸ்காரர்கள் பொதுமக்கள் எல்லோருக்கும் பொதுவாகச் செயல்படவேண்டியவர்கள் என்பதை போலீஸ் காரர்களே உணர்ந்து நல்லமுறையில் நம் ராஜ்யத்தில் பணியாற்றி வருகிறார்கள். தம்முடைய அண்ணனாக இருந்தாலும் தம்பியாக இருந்தாலும், தாயாக இருந்தாலும் தந்தையாக இருந்தாலும் கடமைக்கும், கடனீக்கும் உட்பட்டு உறவுமுறையைப் பற்றி சிந்தியாமல் அவர்கள் பணியாற்றிவருகிறார்கள். கடமையுணர்ச்சியோடு நன்கு செயல்பட்டு வருகின்ற அந்தப் போலீஸ்காரர்கள் வாழ்கின்ற வீடுகளுக்கு இன்றை தினம் மின்சாரம் கிடைப்பது. அவர்கள் அவ்விஷயத்தை ஆட்சியாளரின் கவனத்திற்குக் கொண்டுவரவும் பயப்படுகிறார்கள். நேர்மையோடு ஆட்சிக்கு அஞ்சி நடக்கிற அவர்கள் வாழ்கின்ற இடங்களுக்கு மின்சார வசதியை உடனடியாக விஸ்தரிக்க வேண்டியது ஆட்சியாளரின் கடமை அல்லவா என்பதையும் இந்தச் சந்தர்ப்பத்தில் சொல்லிக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

அடுத்தபடியாக உணவு நிலைமையை எடுத்துக்கொள்ளுங்கள். கவர்னர் பெருமகனார் ஐந்தாண்டு வாழ்க்கை முடிந்தது பற்றியும், ஐந்தாண்டு வாழ்க்கையின் முடிவில் விளைச்சல் பெருகியிருப்பதாகவும் சுட்டிக் காட்டியிருப்பது பொதுவாக மகிழ்ச்சியை அளிக்கலாம். ஆனால் விளைச்சல் அதிகமாக இருந்தும் கூட விலை வாசிகள் இன்னும் இறங்காததற்குக் காரணம் சிந்திக்கப்பட வேண்டிய விஷயமாகும். விளைச்சல் அதிகப்பட்டிருந்தால் நாட்டில் உணவு தானியங்கள் அதிகப்பட்டிருக்கவேண்டும். அதன் காரணமாக விலைவாசிகளும் இறங்கியிருக்கவேண்டும். ஆனால் இன்றைய தினம் மதிப்பிற்குரிய அமைச்சர்களே எல்லாம் கேட்டுக் கொள்கிறேன். வண்டி, வாகனங்களில் ஏறிக்கொண்டு கனியாட்டங்களுக்குச் செல்வதை கொஞ்சம் நிறுத்திக்கொண்டு நான் அழைக்கின்ற இடங்களுக்கு எல்லாம் வந்து பார்த்தால் என்னால் காண்பிக்க முடியும், எழைத் தாய்மார்கள் அரிசிக் கடைகளின் வாசலில் சூடைகளை வைத்துக் கொண்டு எவ்வளவு பெரிய வரிசையில் நின்றுகொண்டிருக்கிறார்கள் என்பதைப் பார்த்துத் தெரிந்து கொள்ள முடியும். விளைச்சல் அதிகமாகியிருக்கிறது என்று சொன்னால் இந்தக் காட்சியைப் பார்க முடியுமா? விளைச்சல் அதிகமாயிருப்பது உண்மையானால் உணவுப் பொருளுக்குத் தட்டும், விலைவாசி இறங்காததற்குக் காரணமுமான விசித்திர நிலைமை எப்படி ஏற்பட்டது என்பதை ஆட்சியாளர்கள் எடுத்துரைக்கவேண்டும் என்பதும் என்னுடைய கருத்து. “நல்ல முறையில் முன்னேறி இருக்கிறோம்” என்று ஐந்தாண்டுத் திட்டத்தின் சாதனையைப் பற்றி கவர்னர் அவர்கள் பாராட்டுவதாய் இருந்தால் நாட்டில் இன்னும் குறைகளே காணப்படக் காரணம் என்ன? எந்தஎந்த வகைகளில் எல்லாம் நாட்டில் முன்னேற்றம் காணவேண்டும் என்பதற்காக நிதி அமைச்சர் அவர்கள் மத்திய சர்க்காரிடம் ஐந்தாண்டுத் திட்டத்திற்காக நமது ராஜ்யத்திற்கு எவ்வளவு பணம் ஒதுக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொண்டாரோ அவ்வளவு பணம் மத்திய சர்க்காரால்

4th May 1957] [Srimathi (Dr.) Sathiyavanimuthu]

நமக்குக் கொடுக்கப்படவில்லை. திராவிடம் புறக்கணிக்கப்படுகிறது. ஆகவே தான் திராவிடம் வளம் பெற்று வாழ, இனிதாக வாழ தனித்தியங்க வேண்டும் என நாங்கள் வற்புறுத்தித்திருக்கும் என்பதையும் சுட்டிக் காட்டி விரும்புகிறேன்.

சமுதாய நல அபிவிருத்தித் திட்டங்கள் காங்கிரஸ் கட்சிக்காரர்களுக்குப் பயன் அளிக்கக் கூடியதாய் இருக்கிறதே ஒழிய சாதாரணமாக மாற்றுக் கட்சியார் யாருக்கும் பயன் அளிப்பதாக இல்லை. அந்தத் திட்டத்தை நிறைவேற்றுகின்ற முறையில் காங்கிரஸ்காரர்களுக்குப் பல விதமான சலுகையும், வேலைகளும் தரப்படுகிறது. மற்றவர்களுக்குக் கொடுக்கப்படவில்லை என்ற வதந்திகள் கிளம்பியிருக்கின்றன. அந்த வதந்திகள் கிளம்பாத முறையில் எல்லாக் கட்சிக்காரர்களுக்கும் அவ் வேலைத் திட்டங்களில் பங்கு கொள்ள சந்தர்ப்பம் அளிக்கப்படவேண்டும் என்பதாகக் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

தாழ்த்தப்பட்ட மக்களுக்காக, திராவிடத்தில் பழங்குடி மக்களுக்காக சேரி அபிவிருத்தி செய்கிறோம் என்று நண்ட ஒரு திட்டத்தைப் போட்டு அதன் மூலமாக 1½ கோடி ரூபாய் இரண்டாவது ஐந்தாண்டுத் திட்டத்தில் ஒதுக்கி வைத்திருக்கிறோம் என்றும், சொல்கிறார்கள். உண்மையில் சேரி ஒழிப்பு வேலை நடைபெற்றுக்கொண்டு வந்தால் நாளுக்கு நாள் நாட்டிலே சேரிகள் குறைய வேண்டும். அதற்கு எதிராக இன்னும் சேரிகள் அதிகமாகியிருக்கின்றதே தவிர உள்ளபடி ஒழியவில்லை.

உதாரணமாக 1951-ல் சென்னையில் 30 லட்ச ரூபாய் செலவு செய்து 31 சேரிகளை அபிவிருத்தி செய்வதாக செய்ததில் முன்பு இருந்ததைவிட இப்போது 80 சேரிகள் அதிகமாகியிருக்கின்றன. முன்பு 231 சேரிகள் இருந்தன என்றால் இப்போது 311 சேரிகள் இருக்கின்றன. அவர்கள் தருகிற புள்ளி விவரங்களையே பார்த்துக் கொள்ளலாம். பெரம்பூர் தொகுதியை எடுத்துக்கொண்டால் இப்போதுள்ள திட்டப்படி வாழைமாநகர் சேரிகளில் வாழுகின்ற மக்களுக்கு 108 வீடுகளை கட்டி வைத்துவிட்டு, மிகுதியாக இருக்கின்ற 83 குடும்பங்களை கிருஷ்ணதாஸ் ரோட பக்கத்தில் அழைத்துச் செல்ல திட்டம் போடப்பட்டிருக்கிறது. அதனால் அங்கு ஒரு சேரியும் ஏற்பட்டுவிடுகிறது. கிரே நகர் பள்ளத்தில் வாழ்கிறவர்கள் மாக்ளின் புரம், கிருஷ்ணதாஸ் ரோட பக்கத்தில் விடப்படுகின்றனர். நாளுக்கு நாள் சேரிகள் குறைவதற்கு பதிலாக அதிகமாகக் கொண்டு தான் இருக்கின்றன. தவிர ஆட்சியாளர்கள் நினைப்பது போல சேரிகள் ஒழிக்கப்படுகிற வகையில் இந்தத் திட்டம் அமையவில்லை என்பதை நான் கண்கூடாகக் காண்பிக்க முடியும். பொருளாதாரத்தில் தாழ்ந்திருப்பதினால் சுகமாக வாழ்வதற்கும் முடியவில்லை.

அடுத்தபடியாக தொழிலாளர்களுக்கு யாதொருவிதமான நன்மையையும் செய்து கொடுக்க அரசாங்கத்தார் முன்வரவில்லை. கவர்னர் பெருமானின் உரையிலும் கூட தொழிலாளர்களைப் பற்றிக் குறிப்பிடாதது இன்னும் அதிகமாக வருத்தத்தை உண்டு பண்ணுகிறது. குறிப்பாகவும் சிறப்பாகவும் மீன் பிடிப்புத் தொழில் அபிவிருத்தி நாட்டின் பொருளாதார வளத்தைப் பெருகச் செய்யும் என்பதை எல்லோரும் ஒப்புக்கொள்கிறோம். ஆனால் இந்தத் தொழில் அபிவிருத்தியைப் பற்றியோ அந்தத் தொழிலில் ஈடுபட்டிருக்கிற மக்களைப் பற்றியோ சர்க்கார் தம் கவனரூபை உரை மூலமாக வெளிப்படுத்தாதது கண்டு சந்தோஷப்படமுடியாது.

சமுதாய நலத்திட்டத்திலே பெண்கள் முன்னேற்றம் அடையவேண்டும் என்பதாகச் சொல்லப்படுகிறது. பெண்கள் முன்னேற்றம் என்பது சட்ட சபைகளில் அலங்காரப் பொம்மைகளாக பெண்கள் வந்து உட்காரும்படியாகச் செய்துவிட்டால் ஏற்பட்டுவிடாது. ஆண்களோடு பெண்களும் சரிநிகர் சமமானமாக வாழ்வோம் என்று படித்துவிட்டுச் சொல்லிக் கொள்வதால் மட்டும் வந்துவிடாது. சமுதாய நல உரிமைகளில் எல்லாம் அவர்களுக்குப் பங்கு இருக்கவேண்டும். கல்வி அறிவும் பொது அறிவும் அவர்களுக்குப் பெருகினால்தான் உண்மையிலேயே தாய் குலம் அபிவிருத்தி அடையும் என்று சொல்லிக் கொள்ள விரும்புகிறேன்.

[Srimathi (Dr.) Sathiyavanimuthu]

[4th May 1957]

இறுதியாக ஒரு விஷயம். நாட்டிலே ஆயிரம்-ஆயிரம் பேர்கள் சீர்திருத்தத் திருமணங்கள் செய்து கொண்டிருக்கிறார்கள். இன்னும் லட்சம் லட்சம் சீர்திருத்தத் திருமணங்கள் நடக்க இருக்கின்றன. இந்தச் சீர்திருத்தத் திருமணங்களை எல்லாம் செல்லுபடியானதாகச் செய்யவேண்டும் என்பதற்காகக் கொண்டுவரப்பட்ட சட்டத்தை ஆட்சியாளர் அமுலுக்குக் கொண்டு வராமல் இருக்கின்ற நிலைமை ஒரு பக்கத்தில் வருத்தத்தை அளிக்க, கவர்னர் பெருமானும் அதைப்பற்றி ஒரு வார்த்தை கூடக் குறிப்பிட்டுச் சொல்லாதது மிகவும் வருத்தத்தை அளிக்கிறது. அவற்றை எல்லாம் செல்லுபடியானதாகச் செய்யும் சட்டம் உடனடியாகக் கொண்டுவரப்படவேண்டும். உண்மையிலே சர்க்கார் நல்லமுறையில் கொண்டு வருகின்ற திட்டங்களை எல்லாம் நாங்கள் ஆதரிப்போம். எதிர்க்கத்தகாதவற்றை எதிர்க்கியில் இருக்கிறோம் என்பதற்காக எதிர்க்கமாட்டோம். எங்கள் கடமையை நன்றாக மக்களுக்குச் செய்வோம் என்ற உறுதிப்பாட்டோடு நிச்சயமாக யாருக்கும் அஞ்சாமல் பணியாற்றுவோம் என்று கூறி முடித்துக்கொள்கிறேன்.

3-20
P.m

* SRI T. KARIA GOUNDER : கனம் சபைத் தலைவர் அவர்களே,

இந்த கவர்னர் பெருமான் அவர்களின் பிரசங்கத்தின் மேல் பேசவேண்டிய சந்தர்ப்பத்தை அளித்த கனம் சபாநாயகர் அவர்களுக்கு என் நன்றி கலந்த வணக்கத்தை தெரிவித்துக்கொள்ளுகிறேன். மேன்மைமங்கிய கவர்னர் அவர்களுடைய உரையின்மேல் இந்த மன்றத்தில் பல அங்கத்தினர்கள், அதை வரவேற்றும், குறை கூறியும் பேசினதைக் கண்டு நான் ஆச்சரியப்படுகிறேன். காரணம் என்னவென்றால் சென்ற ஐந்தாண்டு திட்டத்தில் பல பெரிய காரியங்கள் சர்க்கார் செய்துவந்திருக்கிறார்கள். அப்படி இருந்தும் ஒன்றுமே செய்யவில்லை என்று சிலர் குறிப்பிட்டார்கள். நீலகிரி ஜில்லாவில் கிராமங்களில் பாதைகள் சரியாக அமைத்துத்தாப் பட்டுள்ளது என்று ஒரு அங்கத்தினர் சொன்னார். குடியாத்தம் தொகுதியில் பேசிய நண்பர் ஒருவர் குடியாத்தம் மிகவும் பிற்போக்கான நிலையிலே இருக்கிறது என்று குறிப்பிட்டார். கடந்த உப கேரளலில் நமது கனம் முதல் அமைச்சர் அவர்கள் அத்தொகுதியிலிருந்து வெற்றி பெற்றிருக்கிறார்கள் அத்தொகுதியிலிருக்கும் ஒவ்வொரு கிராமங்களைப் பற்றியும் அவர்களுக்கு நன்றாகத் தெரியும். அங்கு பல நல்ல காரியங்கள் செய்திருக்கிறார்கள். எந்தொரு தீர்வும், வட ஆற்காடு ஜில்லாக்களை இணைக்கும் பகுதியிலுள்ளது. இந்த ஐந்தாண்டு திட்டத்தில் பல கிராமங்கள் வந்திருந்த போதிலும், என்னுடைய தொகுதியைப் பற்றி கனம் மந்திரி அவர்களுக்கு நன்றாகத் தெரியும். இப்பொழுது எதிர்க்கட்சித் தலைவராக இருக்கும் ஸ்ரீ வி. க. ராமசாமி முதலியார் அவர்களுக்கு நன்றாகத் தெரியும். இங்கே பாலாற்று பிரச்சனை இருந்தகொண்டதான் இருக்கிறது காலையும், மாலையும் எல்லோராலும் பேசப்பட்டு வருகிறது. இந்த பாலாற்றில் 50 வருஷங்களுக்கு ஒரு முறை வெள்ளம் வருகிறது. கனம் ஸ்ரீ வி. ராஜகோபாலாச்சாரியார் முதல் மந்திரியாக இருந்தபோது இந்த பிரச்சனை எடுத்துக்கொள்ளப் பட்டது. இதனால் பல்லாயிரக்கணக்கான ஏக்கர் நிலங்களுக்கு பாசன வசதி செய்து கொடுக்கலாம். 1903-ம் வருஷம் பாலாற்றில் ஒரு பெரிய வெள்ளம் வந்தது. இந்த ஆற்றில் 50 வருஷங்களுக்கு ஒரு முறைதான் வெள்ளம் வருகிறது. பிறகு அங்கே தண்ணீர் என்பதே கிடையாது. ஒரே மணல் தான் இருக்கிறது. இந்த ஜில்லாவில் நடக்கும் தேர்தலில் நிற்கும் நபர் ஒவ்வொருவரும் நான் வெற்றி பெற்று வந்தால் பாலாற்று பிரச்சனையை எடுத்துக்கொள்வேன், பாலாற்றில் தண்ணீர் ஓடச்செய்வேன் என்று சொல்வார்கள்.

வெள்ளைக்காரர்கள் இருந்தகாலத்தில் பொதுமக்களுக்கு இதைப்பற்றி ஒன்றும் தெரியாது. இந்த விஷயம் மத்திய சர்க்காரைப் பொருத்தது. சென்னை சர்க்காருக்கும், மைசூர் சர்க்காருக்கும் சம்பந்தப்பட்ட விஷயம் என்று சொல்லி விடுவார்கள். ஆனால் இப்போது இந்த பிரச்சனையைப்பற்றி எல்லே ரூட்டம் தெரியும். இந்த பிரச்சனையைத் தீர்ப்பதற்காக ஒரு கமிட்டி நியமித்திருந்தார்கள். அந்தக் கமிட்டியில் நமது சர்க்கார் என்ஜினியரும் மைசூர் என்ஜினியரும், மத்திய சர்க்கார் என்ஜினியரும் அங்கத்தினர்கள் ஆவார்கள். அவர்கள் சேர்ந்து ஆலோசனை நடத்தி

4th May 1957]

[Sri T. Karia Gounder]

வருகிறார்கள். இந்த பாலாற்று பிரச்னை எப்படி இருக்கிறதென்றால் “தலையில் ஓர் மயிர் இல்லையாம் ஆனால் அவன் பெயர் கூந்தலமதி” என்பதுபோல இருக்கிறது. ஆற்றில் எங்குபார்த்தாலும் மணல்தான், தண்ணீர் கிடையாது. இந்த பிரச்னை திட்டத்தை எடுத்துக்கொண்டு நடத்தினால் பாலாற்று தண்ணீர் எங்கள் ஜில்லாவுக்கு மட்டும் அல்லாமல், செங்கற்பட்டு ஜில்லாவிற்கும் அதிக பிரயோஜனம் ஏற்படும் என்று சொல்ல விரும்புகிறேன். மத்திய சர்க்கார் இம்மாதிரி திட்டங்களை யெல்லாம் பரிசீலனை செய்வதற்காக மத்திய சர்க்கார் மந்திரி ஸ்ரீ எஸ். கெ. பட்டீலை நியமித்திருக்கிறார்கள். அவர் இதை எடுத்துக்கொண்டு ஆவன செய்வார்கள் என்று நம்புகிறோம். நமது சர்க்காரும் இதற்கு வேண்டிய நடவடிக்கை எடுத்துக்கொள்ளவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

இப்போது கிராமங்களில் மின்சாரம் கொடுக்கப்படுகிறது, ஆனால் அதில் 25 சதம், 50 சதம் வெட்டு குறைத்து விடுகிறார்கள். இதனால் விவசாயத்திற்கு தண்ணீர் கிடைப்பது மிகவும் கஷ்டமாக இருக்கிறது. இந்தத் தண்ணீர் பிரச்சனையானது எல்லோருக்கும் சம்பந்தப்பட்ட ஒரு பிரச்னை. நம் மாகாண முதல் மந்திரி அவர்களும், ஆந்திர மாகாண முதல் மந்திரி அவர்களும் இருவரும் நதியையும், கோதாவரி நதியையும் சேர்த்து சென்னைக்குக் கொண்டு வரப்போகிறோம் என்று சொன்னார்கள். டாக்டர் ஸி. பி. அவர்களும் சங்ஸயை கன்னியாகுமரிக்குக் கொண்டுவருவதாக பேசியதாக நாம் பத்திரிகையில் படித்தோம். இந்த மாதிரி பிரச்சனையை நமது மாகாண சர்க்கார் எடுத்துக் கொண்டு செய்யவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

எல்லோரும் முதலாளிகள், தொழிலாளிகள் பிரச்னைப்பற்றி பேசுகிறார்கள். ஆனால் நாம் எல்லோரும் விவசாயப் பிரச்னைப்பற்றி பேசுவோம் ஏனென்றால் இந்த நாட்டில் பெரும்பாலானவர்கள் விவசாயிகளாக இருக்கிறோம். நம் நாட்டில் விவசாயிகள் 85 சதம் இருக்கிறார்கள். அவர்கள் வாழ்க்கை ரொம்ப கீழாக போய்க்கொண்டிருக்கிறது. ஏனென்றால் உற்பத்தி பெருக்கத்திலும் செலவு அதிகம் இருக்கிறது. விளைபொருள் உற்பத்திக்காக உரம், விதை முதலியவைகளை சர்க்கார் வாங்கி தருகிறார்கள் என்பதை பணிவுடன் தெரிவித்துக்கொள்ளுகிறேன். எல்லாக்கட்சியில் உள்ளவர்களும் இந்தப் பாலாற்று பிரச்னைப்பற்றி பேசுகிறார்கள். ஆதலால் இங்கே பாலாற்று திட்டத்தை எடுத்துக்கொண்டு பாசன வசதி ஏற்படும்படி செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன். மேன்மை தங்கிய கவர்னர் அவர்கள் உரையை வரவேற்று ஆமோதிக்கிறேன்.

* SRI A. R. MARIMUTHU : சபாநாயகர் அவர்களே, கவர்னர் அவர்களுடைய பேருரையில், நம் நாட்டில் உள்ள, பெரும்பான்மையாக உள்ள விவசாயிகளில், கிட்டத்தட்ட 40 சத விசிகத்தினர் ஆகிய விவசாயத் தொழிலாளர்களைப் பற்றி ஒன்றுமே குறிப்பிடப்படவில்லை என்பதைப் பற்றி நான் மிகவும் வருந்துகிறேன். இந்த சந்தர்ப்பத்திலே, பல சட்டங்கள் நாட்டிலே இயற்றப் பட்டாலும்கூட கூலி வேலை செய்து பிழைக்கும் விவசாய தொழிலாளர்களுக்கு, அவர்களுடைய வருவாயை அதிகரிப்பதற்கு அவைகள் உதவும்படியாக இல்லை. ஆகவே இச்சந்தர்ப்பத்தில் நான் சொல்ல விரும்புவது என்னவென்றால், விவசாய தொழிலாளர்களுக்கு குறைந்தபட்ச கூலி நிர்ணயம் செய்யவேண்டுமென்று நான் கேட்டுக் கொள்வதில் தவறு இருக்கமுடியாது. நாட்டிலே மொத்த வருவாயில் 50 சத விசிகம் நாட்டிலே உள்ள விவசாயிகள் உற்பத்தி செய்கிறார்கள். அதிலே பெரும் பங்கு, இந்த நாட்டிலுள்ள விவசாயத் தொழிலாளர்களின் பங்கு என்பதை நாம் மறந்துவிட முடியாது. அவர்களுடைய நிலை மிக பரிதாபகரமாக இருக்கிறது என்பதை யாராலும் மறுக்க முடியாது. ஆகவே, அவர்களுடைய நிலைமையை அபிவிருத்தி செய்ய வேண்டியது மிகமிக அவசியமாகும். மேலும் அவர்களின் குடியிருப்பு நிலத்தை எடுத்துக் கொண்டால் குடியிருப்புக்குக் கூட மனைக்கட்டுகள் இல்லாமல் அந்நியர் நிலத்தில் வசித்துக் கொண்டு எந்த சொத்தும இல்லாமல் அவர்களுக்கு அடிமைபோல் வாழும் நிலைமையிருக்கிறது. அவர்களுக்கு உடனடியாக குடியிருப்புக்கு மனைக்கட்டுகள் கொடுக்கவேண்டும்

3-30
p.m.

[Sri A. R. Marimuthu]

[4th May 1957]

டியது அவசியமாகும். சமீபத்தில் ஹரிஜன் வெல்பேர் டைரக்டர் அவர்கள் கூட்டத்தில் பேசியதை வைத்துப்பார்த்தால் அவர்கள் எல்லோருக்கும் மனைக்கட்டு வசதி செய்து கொடுக்க குறைந்தது 25 ஆண்டுகள் ஆகும் என்று கருதுகிறேன். இப்பொழுதே மிகவும் கஷ்டப்பட்டுக் கொண்டிருக்கும் அந்த விவசாயிகள் இன்னும் 25 வருட காலம் பொறுத்துக் கொண்டிருக்க வேண்டுமா என்பதை புனர் பரிசீலனை செய்து உடனடியாக அவர்களுக்கு மனைக்கட்டு வசதிகள் செய்து கொடுக்கவேண்டும். உடனடி செய்ய இயலாமல் இருந்தால் மனைக்கட்டை விட்டு அப்புறப்படுத்துவதையாவது சட்டரீதியாக தடுக்க வேண்டுமென்று இச்சந்தர்ப்பத்தில் கேட்டுக் கொள்கிறேன். கவர்னரது பேச்சில் உற்பத்தி நன்றாகயிருக்கிறது விலை வாசி இறங்கவில்லை யென்று கூறியிருக்கிறார்கள். Law of demand and supply என்ற பொருளாதார தத்துவப்படிப்பார்த்தால் உற்பத்தி இந்த நாட்டில் கணிசமாக இருந்தால் விலைவாசி ஏற சந்தர்ப்பமே இருக்கமுடியாது. ஆனால் நடைமுறையில் பார்க்கும்போது, விலைவாசிகள் அதிகரித்துக்கொண்டிருக்கிறதே தவிர இறங்குவதில்லை. இப்போதைய விலைவாசியை வைத்துக்கொண்டு பார்ப்போமேயானால் இந்த நாட்டில் இன்று உற்பத்தி குறைவாய்தான் இருக்கவேண்டும், அல்லது உற்பத்தி செய்யப்பட்ட பொருள்கள் எல்லாம் பதுக்கப் பட்டிருக்கவேண்டும். இதில் ஏதாவது ஒரு காரணம்தான் இருக்க வேண்டும். ஆகவே சர்க்கார் இதை பரிசீலனையில் எடுத்துக்கொள்ள வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். உணவு தானியம் பதுக்கப்பட்டிருப்பது ஒரு புறம் இருக்கத்தான் இருக்கும். ஆனால் உற்பத்தி நாட்டில் கணிசமாக குறைந்திருக்கிறது என்றே நான் கருதுகிறேன். சர்க்காரின் புள்ளி விவரங்கள் தவறையிருக்கும் என்று நான் கருதுகிறேன். கெமிக்ஸ் மான்யூர்ர்கள் சப்ளை செய்வதை வைத்துக்கொண்டு, ஒரு மடங்கு அதைக் கொடுத்தால் இரண்டு மடங்கு விளைச்சலை அதிகரிக்கலாம் என்று இந்த மாதிரியான முறையில் புள்ளி விவரங்கள் எடுப்பதால் தான் உணவு உற்பத்தி, போதிய அளவு உற்பத்தி செய்யப்பட்டிருக்கிறது என்று கருதுகிறார்கள். உணவு உற்பத்தியை அதிகரிக்கவேண்டிய இந்தப் பிரச்சனை சர்க்கார் மேற்கொள்ளவேண்டியது தீவிரமாக கடைமையாகும். கவர்னரது உரையில், உணவு தானிய விலைவாசி ஏற்றத்தை, மத்திய அரசாங்கத்தினிடமிருந்து உணவுப்பொருள்களை வாங்கி அதன்மூலம் விலையைக் குறைத்து விடலாம் என்று சொல்லியிருக்கிறார். அது தாற்காலிகமாகத்தான் இருக்க முடியுமே தவிர நிரந்தரமாக விலைவாசியை தடை செய்ய முடியுமா? முடியாது. ஆகவே உற்பத்தியை அதிகரிப்பதில் சர்க்கார் அதிக கவனம் எடுத்துக் கொள்ளவேண்டும். இந்த நாட்டிலுள்ள விவசாயிகளுக்கு வேண்டிய சளகரியங்கள் செய்து கொடுக்கப்படாவிட்டால் உற்பத்தியை பெருக்க முடியாது. சர்க்காரின் புள்ளி விவரக் கணக்குகளை பார்க்கும்போது விவசாயத் தொழிலில் ஈடுபட்ட ஒருவனின் உற்பத்தி வருடம் ஒன்றுக்கு 500 ரூபாய் என்று கணக்கிடப்பட்டிருக்கிறது. அதே சமயத்தில் தொழிற்சாலையில் வேலைசெய்யக்கூடிய ஒரு தொழிலாளியின் உற்பத்தி ரூ. 1,700 என்று கணக்கிடப்பட்டிருக்கிறது. இதிலிருந்தே தெரியும், இந்நாட்டில் மிக குறைந்த வருவாய் உள்ளவர்கள் விவசாயிகள் என்று. அவர்களின் பொருளாதார நிலைமையை, அவர்களது வாழ்க்கை தரத்தை உயர்த்த வேண்டுமானால், நாட்டிலே விளைச்சலை அதிகப்படுத்தவேண்டியது மிகமிக அவசியமாகும். விளைச்சலை அதிகப்படுத்தாவிட்டால் நாட்டில் அவர்களது நிலைமை வளர முடியாது. உற்பத்தியை பெருக்குவதற்கு மிக முக்கியமானது, செய்யவேண்டியது நில உடமைக்கு வரம்பு கட்டுவேண்டியது என்று குறிப்பிட்ட தேவையிலலை. நில உடமைக்கு வரம்பு கட்டவேண்டுமென்று பல ஆண்டுகளாகச் சொல்லப்பட்டு வருகிறது. ஆனால் நடைமுறையில் ஒன்றுமே செய்யப்படுவதில்லை. நில உடமைக்கு வரம்பு கட்டி நிலமில்லாதவர்களுக்கு நிலத்தை பகிர்ந்து கொடுத்தால் உற்பத்தியைப் பெருக்கலாம். சிறு நில விவசாயிகள் என்றுமே சிறு நில விவசாயிகளாகத்தான் இருக்கப் போகிறார்கள். நில உடமைக்கு வரம்பு கட்டி மீதி நிலங்களை நிலமில்லாதவர்களுக்கு பகிர்ந்து கொடுத்தாலும் இந்நாட்டில் நிலமில்லாதவர்கள் ஒரு பகுதி இருக்கத்தான் போகிறார்கள். சிறு நிலக் காரர்களுக்கும் எல்லா வசதிகளும் செய்து கொடுக்கப்பட்டு வேண்டும். இரண்டாவது ஐந்தாண்டுத் திட்டத்தில் விவசாயிகளுக்கு பல நன்மைகள் செய்யப் போவதாக கூறுகிறார்கள். அந்த நன்மைகள், விவசாயிகளுக்கு உடனடி

4th May 1957]

[Sri A. R. Marimuthu]

யாக காலத்தோடு கிடைக்கக் கூடிய விதத்தில் சர்க்கார் ஏற்பாடுகள் செய்ய வேண்டும். விவசாயிகளுக்கு என்று ஒரு தொகை மாத்திரம் ஒதுக்கினால் போதாது. அது அவர்களுக்கு காலத்தோடு கிடைக்க வழிவகை செய்ய வேண்டும். விதை, உரம், விவசாயக் கருவிகள் இவைகளெல்லாம் வாங்குவதற்காக தக்காவிக் கடன் கொடுப்பதற்கு தொகை ஒதுக்கப்பட்டிருக்கிறது. ஒரு விவசாயி சாகுபடிக்கு விதை வாங்க தக்காவை கடன் வேண்டுமென்றால் கதிர் அறுவடை காலத்தில்தான் அது கொங்ஷணிகிவருகிறது. மாடு வாங்கவேண்டுமென்று ஒரு விவசாயி மனு கொடுத்தானேயானால் விவசாய காலம் முடிந்த பிறகுதான் அது ஸாங்ஷணிகி வருகிறது. இம்மாதிரி காரியங்கள் நடந்தால் உணவு உற்பத்தியைப் பெருக்க சந்தர்ப்பம் கிடைக்காமல் போகிறது. ஆகவே, நான் சொல்வது என்னவென்றால் இம்மாதிரி சிறு சீர்திருத்தங்களை கண்காணிப்போடு கவனித்து, விவசாயிகளுக்கு வேண்டிய சௌகரியங்கள் அவ்வப்போது கிடைக்கும்படியான நிலையில் சர்க்கார் நடவடிக்கை எடுக்கவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். அடுத்தப் படியாக, பாசன வசதி கிட்டாமல் பல நிலங்கள் இருக்கின்றன. அந்த தாங்கி, பட்டுக்கோட்டை தாலுக்காக்களில் இந்த இரண்டாவது ஐந்தாண்டுத் திட்டத்தின் கீழ் குளங்கள், ஏரிகள், எல்லாம் நல்ல முறையில் மராமத்து செய்யப் பட்டிருக்கிறது. ஆனால் அந்த ஏரி குளங்கள் இவைகளில் தண்ணீர் பாய்வதற்கான வசதிகளைப்பற்றி சர்க்கார் இதுவரையில் சரியான முறையில் கவனம் எடுத்துக் கொள்ளவில்லை. அங்கு பல காட்டாறுகளின் தண்ணீர் சமுத்திரத்தில் போய் விழுகிறது. அதற்கு குறுக்கே அணைக்கட்டி அதை ஏரிகளுக்குப் பாய்ச்சி அதன் மூலம் அபிவிருத்தி செய்ய தக்க நடவடிக்கைகள் எடுத்துக்கொள்ள வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். அதோடு நிலத்தில் ஈடுபட்டிருக்கக்கூடிய விவசாயிகளுடைய நிலை உயர வேண்டுமானால் அவர்களுக்கு காலாகாலத்தில் வேண்டிய சௌகரியங்கள் செய்து கொடுக்கப்படவேண்டும். அவர்களை உத்சமான வகைத்தொழில் களில் ஈடுபடுத்த வேண்டும். கிராமங்களில் கைத்தொழில்களை நல்ல முறையில் அபிவிருத்தி செய்யவேண்டும். இன்னும், சர்க்காரின் ரெவன்யூ டிபார்ட்மென்ட் மூலம் இந்தக் கடன் தொகைகள் எல்லாம் விநியோகிக்க ஏற்பாடு செய்யப்பட்டிருக்கிறது. இதனால், விவசாயிகளுக்கு பெரிய நஷ்டம் உடையது, கஷ்டமும் ஏற்படுகிறதேயொழிய காலத்தோடு கடன் பெற்றுக்கொள்ள வசதியில்லாமல் போகிறது. ஆகவே, சர்க்காரால் வழங்கப்படும் கடன்களை கூட்டுறவு சொசைட்டிகள் மூலம் வழங்கவேண்டுமென்று ஒரு சீர்திருத்தம் செய்யப்பட்டால் ரெவன்யூ, டிபார்ட்மென்ட்டுக்கு கொடுக்கப்பட்ட பாரமும் குறைந்து மக்களுக்குத் தேவையான முறையில் நல்ல முறையில் கடன் கிடைக்க வழியும் ஏற்படும் என்று இந்த சந்தர்ப்பத்தில் சொல்லிக் கொள்கிறேன். ஆகவே, சர்க்கார் இதையெல்லாம் கவனத்தில் வைத்துக் கொண்டு விவசாய அபிவிருத்திக்கு, விவசாயிகளுக்கு வேண்டிய அத்தனை நலன்களையும் செய்து கொடுக்க முன் வரும் என்று எதிர்பார்க்கிறேன். வணக்கம்.

SRIMATHI T. N. ANANDANAYAKI : கனம் சபாநாயகர் அவர்களே அண்மையிலே கவர்னர் பெருமான் ஆற்றிய பேரூரையைப் போற்றியவர் பலர், தூற்றியவர் சிலர், போற்றியவர் பலர்! நானும் ஒருத்தியாக இருக்க ஆசைப்படுகிறேன். கவர்னர் பெருமான் அவர்களது உரையில் கழிந்த தேர்தல் மிக சிறந்த முறையில் நடந்ததாகவும் அதற்காக எதிரி கட்சிகளையும் அரசாங்க ஊழியர்களையும் பாராட்டி தனது வந்தனத்தை தெரிவித்திருக்கிறார்கள். இந்த தேர்தல் ஒழங்கான முறையிலும் நடத்தப் படவில்லை என்று ஒரு சிலர் குறை கூறிலும்கூட பல கோடி மக்கள் தங்களின் விருப்பத்திற்கேற்ப ஜனநாயக முறைப்படி வோட்டு சாவடிகளில் சென்று தங்கள் வோட்டுக்களை யாதொரு பயமும் இல்லாமல் அளித்தார்கள். இந்த அளவில் ஒழங்கான வகையிலும் சிறந்த முறையிலும் தேர்தலை நடத்திய பெருமை இந்த நாட்டைத் தவிர உலகத்தில் வேறு எந்த நாட்டுக்கும் கிடையாது. இவ்வளவு சிறந்த முறையில் தேர்தலை நடத்தியிருக்கிறார்கள். அதிலும் ஒரு சில குறைகள் இருக்கத்தான் செய்யும். இவ்வளவு சிறந்த முறையில் நடந்ததை பாராட்டினால்தான் மேலும் குறைகள் நடக்காதவாறு பாத்துக்கொள்ள முடியும். அதல்லாமல் எதையும் குறை கூறுவது என்பது அவ்வளவு நல்லதல்ல. நல்லதை நல்லது

3-40
p.m.

[Srimathi T. N. Anandanayaki] [4th May 1957]

என்று பாராட்டக்கூடிய பண்பாடு எதிர்க் கட்சிக்கு வரவேண்டுமென்று விரும்புகிறேன். உணவுப் பிரச்சினையைப் பற்றி கவர்னர் பெருமான் அவர்கள் குறிப்பிட்டிருப்பதில் கோடை மழை தவறி விட்டது, இருந்தாலும் உணவு நிலை திருப்திகரமாகவே இருக்கிறது என்று சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. ஒரு சிலருக்கு சந்தேகம் இருக்கலாம். உணவு உற்பத்தி அதிகமாக இருக்கிறது என்றால் ஏன் உணவுப் பொருள்களின் விலையில் குறைவு ஏற்படவில்லை என்று முன்பு எல்லாம் கடைகளில் சென்று கையில் காச வைத்துக்கொண்டு பண்டங்கள் வேண்டுமென்றால் கிடைப்பதில்லை. ஆனால் இப்பொது கையில் காச இருந்தால் எவ்வளவு வேண்டுமானாலும் அரிசி கிச்சிலி சம்பாவோ, மற்ற எந்த அரிசியும் வேண்டிய அளவு கிடைக்கிறது. இதிலிருந்து உணவு உற்பத்தி அதிகமாகியிருக்கிறது என்பது புலனாகிறது. ஆனால் விலை குறையவில்லை என்பது உண்மைதான். இதற்கு அரசாங்கம் தக்க நடவடிக்கை எடுக்கும் என்று நம்புகிறேன். இதைப் பற்றியும் கவர்னர் பெருமான் தங்களுடைய உரையில் குறிப்பிட்டிருக்கிறார். அதாவது மத்திய அரசாங்கத்திலிருந்து உதவிகளைப் பெற்று கூடுதலாக நியாயவிலை கடைகளை அதிகப்படுத்த வேண்டும் என்று குறிப்பிட்டிருக்கிறார். அதை அரசாங்கம் சீக்கிரம் நிறைவேற்றிவைக்கும் என்று எதிர் பார்க்கிறேன். அடுத்தப்பட்டியாக ஷேம் நில திட்டங்களைப் பற்றி குறிப்பிடு கையில் மாகாணம் பூராவுக்கும் இதைக்கொண்டு வரவேண்டுமென்றும் குறிப்பிடப்பட்டிருக்கிறது. ஆண்டு ஒன்றுக்கு 23 பிளாக்குகள் வீதம் ஆரம் பிக்கப்படும் என்று சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. இவை கூடுதலாக கொண்டு வரவேண்டுமென்று அரசாங்கத்திடம் கேட்டுக்கொள்கிறேன். தேசிய நல அபிவிருத்தி திட்டங்களில் பணம் பாழாக்கப்பட்டு வருகிறது என்று குறை கூறப்படுகிறது. இனிமேல் அவ்விதம் பணம் பாழாக்காமல் பார்க்குது கொள்ள வேண்டியது எதிர் கட்சிகளுடைய கடமையாகும். அவர்கள் இனிமேல் தங்கள் கண்களில் விளக்கெண்ணை விட்டுக்கொண்டு இதை சரியாக பார்த்துக்கொண்டிருக்க வேண்டும். அதை தவிர அவர்களுக்கு வேறு வேலையில்லை. எதிர்க்கட்சிகள் விழிப்போடு இருக்கும்போது ஒரு நயா பைசா கூட அரசாங்கத்தால் பாழாக்கவிடாமல் பார்த்துக் கொள்ளமுடியும். இவ்விதம் இத்திட்டங்கள் நிறைவேற்றப்பட்டு விடுமானால் இந்த நாட்டிலுள்ள எல்லா கிராமங்களும் வளம்பெற்று விளங்க முடியும். அப்போதுதான் உண்மையான ஜனநாயக நாடாக திகழ முடியும். அதுதான் மகாத்மா காந்தி அவர்களின் லட்சியமுமாகும்.

மின்சார வசதியை எடுத்துக்கொண்டால் இன்று எல்லா கிராமங் களுக்கும் மின்சார வசதி கிடைத்திருக்கிறது. சுமார் 1,250 கிராமங்களுக்கு நமது மின்சார இலாகாவிலை மின்சார வசதி செய்து கொடுக்கப் பட்டிருப்பதை நாம் பாராட்ட கடமைப்பட்டிருக்கிறோம். இன்னும் சில தாலுகாளுக்கு மின்சார வசதி கிடைக்காமல் இருக்கிறது. சில இடங்களில் சில தனிப்பட்ட நபர்கள் மின்சார சப்ளைவை வைத்துக்கொண்டிருக்கிறார்கள்; இகனால்தான் இந்த நிலைமை ஏற்படுகிறது. இனிமேலாவது அரசாங்கம் இதை கவனித்து மின்சார வசதி கிடைக்காத இடங்களுக்கு துரிதமாக மின்சார வசதி செய்து கொடுப்பதற்கு அரசாங்கம் வேண்டிய நடவடிக்கை கள் எடுக்க வேண்டும். அடுத்தபடியாக இண்டஸ்ட்ரியல் ஹௌசிங் (Industrial Housing) என்கிற தலைப்பின் கீழ் மத்திய மாகா ணத்தில் எல்லாம் செலவு செய்யப்படுகிறது. இதே போன்று பம்பாய், உத்திர பிரதேசம் போன்ற இடங்களிலும் மத்திய சர்க்காரின் உதவி பெற்று பெரும் பயன் பெற்று வருகிறார்கள். நாம் அவ்விதம் இதுவரை மத்திய அரசாங்கத்திலிருந்து பயன்பெற வில்லை என்பது வருந்தத்தக்கது. இனிமேல் சென்னை மாகாணமும் இந்த உதவியை மத்திய அரசாங்கத் திலிருந்து பெறுவதற்கு வேண்டிய முயற்சிகள் செய்யும் என்று எதிர் பார்க்கிறேன்.

அடுத்ததாக சேரி ஒழிப்பைப்பற்றி எடுத்துக் கொண்டால் சேரிகளுடைய சீர்திருத்தம் அதிகம் ஆக ஆக சேரிகளுடைய எண்ணிக்கையும் அதிகமாகிக் கொண்டு வருகிறது என்று குறிப்பிட்டிருக்கிறார்கள். உண்மைதான், அதற்காக சேரிகளுடைய சீர்திருத்தத்தை கைவிட்டுவிட முடியாது. அதை யாரும் ஒப்புக்கொள்ளமாட்டார்கள். அதே போல் ஹரிஜனங்கள் வசிக்கிற

4th May 1957] [Srimathi T. N. Anandanayaki]

இடங்களை காட்டிலும் சில பிற்பட்ட வகுப்பினர் வசிக்கும் இடங்கள் மேசமாக இருக்கிறது. அந்த இடங்களையும் சீர்திருத்தம் செய்தால் சால சிறந்ததாக இருக்கும். அபசாங்கம் இதை உடனே கவனிக்கும் என்று நம்புகிறேன். இது தவிர அரசாங்கம் பிற்பட்ட வகுப்பிலுள்ள மாணவர்களுக்கு கொடுக்கும் ஸ்காலர்ஷிப் தொகையை ஆண்டு முடிவிலோ, ஆண்டு பாதியிலோ கொடுத்து வருகிறது. இவ்விதம் கொடுக்கப்பட்டு வருவதால் மாணவர்களுக்கு பலவிதமான தொல்லைகள் ஏற்படுகிறது. ஆகவே இந்த ஸ்காலர்ஷிப் தொகையை ஆண்டு துவக்கத்திலேயே கொடுத்தால் மாணவர்களுக்கு ஏற்பட்டு இருக்கும் தொல்லைகளை மிச்சப்படுத்தலாம். இது மாணவர்களுக்கு மாபெரும் உதவியாக இருக்கும். இவை தவிர பல திட்டங்களுமே வருகிற இரண்டாவது ஐந்தாண்டு திட்டத்தில் சேர்க்கப்பட்டிருக்கிறது. இவைகளை நிறைவேற்றுவதில் ஆளும் கட்சியோடு எதிர்க்கட்சியினரும் தோரோடு தோரூ நின்ற உதவி செய்வார்கள் என்று நம்புகிறேன். அவ்விதம் எதிர்க்கட்சியின் ஒத்துழைப்பு கிடைத்தால் இந்நாடு முன்னேற்ற மடைவதற்கு உதவிகரமாக இருக்கும் என்று கூறி எதிர்க்கட்சிகள் தங்களுடைய ஒத்துழைப்பு அளிக்கவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொண்டு முடித்துக் கொள்கிறேன். வணக்கம்.

* SRI M. MUNI REDDI : Mr. Speaker; Sir, for the last two days hon. Members of this House have been expressing their views on the Governor's Address. So many Members expressed their satisfaction at the progress made by the Government in the matter of Development Works. In the last Assembly I represented the Hosur Constituency and in this Assembly I represent the Uddanapalli Constituency. I come from Telugu disputed area. On the floor of this House we have been pleading that the border issue should be settled once for all so that the people in the disputed area may be able to adjust themselves and plead for the development of that area. For the last five years, I have been representing on the floor of this House the needs of the Hosur taluk but nothing has been done so far to satisfy those needs. I was surprised to hear our Friend Mr. Vinayakam say that some of the schools in the Hosur taluk have not been closed and he says that Andhra State Tamils have been given very bad treatment. Perhaps this is the first time I am making some allegations, if our Friends consider them as allegations. But the facts must be known to our Ministers and the hon. Members of this House to show how we are treated here also. Whenever I have had a chance to meet the Hon. Ministers, I have been impressing upon them the needs and difficulties of my taluk. For the first time a Block Development Office has been opened in Hosur. On the 22nd April, there was a meeting in the Block Development office at which there were more than forty to fifty Panchayat Board Presidents. I was surprised to see the Block Development Officer calling a gentleman in the town and asking him to translate his speech and the proceedings of Board in Telugu for the information of the Presidents present at the meeting. At 2 o'clock the Head Clerk of the Block Development office came to our office and requested some of the Panchayat Board Presidents not to leave the place and go away to their respective places. As the Officers cannot understand the language of the people, they want to apply for long leave and go away. Yet our Government want the retention of the area in this State. That is the pitiable condition existing there. If some of my

[Sri M. Muni Reddi]

[4th May 1957]

Friends visit the Krishnagiri Munsif's Court and watch the proceedings, they will find that the clients are not able to understand what the Court says. So many suits are decreed *ex parte* because the names of the clients are called wrongly on account of the language difficulty. Unless the people understand the language of the Government and the Government understand the language of the people, very little can be done to the people by any Government. Hence the necessity to talk on the area to the Andhra State.

3-50
p.m.

Sir, Hosur taluk is a big area extending over 1,200 square miles. For such an area we have no Government hospital. We have no Civil Court at all. In this connection, I would like to point out what the District Munsif was pleased to say in this matter in a demi-official letter. In D.O. No. 139, dated the 16th December 1955, it has been pointed out as follows: 'The longest distance is 90 miles odd from Hosur taluk corners. Some of the places are not easily accessible by road as they are situated in forest area. Hence we are recommending for a circuit court sitting once in a month for a week or so at Hosur to dispose of cases arising out of Hosur and nearby areas and villages'.

That is the situation there. Even to file a small cause suit people have to spend Rs. 10 covering a distance of 90 miles and spending two or three days for the purpose. For instance in O.S. No. 129 of 1955 more than thirty-five people had to come and stay at Krishnagiri for five days spending a lot of money to the tune of Rs. 150. Justice has become so costly for the people in that area. Hence the need for a civil court.

Then what about roads? We have no roads at all. During the recent elections I had to cover my constituency Uddanapalli which is divided into islands by rivers and brooks, by foot walking from morning to night. There are no roads at all. My constituency is a fertile area. People there even raise a second tobacco crop. But to market their crop they have no roads at all. The distance between Vepanapalli and Kuppam is about ten miles. The Andhra Government have put up a road up to its border. But for only 2½ miles our Government have not put up a road. Cudipalli Railway Station is only five miles from Vepanapalli but our Government have not put up a road to that station. That is the way how we have been looked after by our Government in this Telugu disputed area. If the Government are not willing to give what we want or at least give us some conveniences I feel we need not be retained here. What I want to impress upon the Hon. the Chief Minister and the hon. Members here is, if they want us to be here they must attend to our needs.

With regard to irrigation, whenever we pass from Hosur to Krishnagiri, we find in Krishnagiri taluk tanks with 2 to 3 feet deep are being repaired all round. In our area tanks have not been repaired and mostly they are silted up in spite of repeated representations made by me on the floor of this House and also through representations made by the people. There are more than

4th May 1957]

[Sri M. Muni Reddi]

four hundred tanks in my taluk and they are in a very dilapidated condition. We had 11,000 acres of wet lands and that has been reduced to 8,000 acres for want of repairs and improvements. But in Krishnagiri taluk the wet land area has gone up to 23,000 acres from 12,000 acres. This has been achieved by those people utilising our waters under the Krishnagiri project, the costliest project which has been executed at a cost of Rs. 2 crores.

In my representations I had suggested many schemes. Even estimates have been prepared for many of them. But no work has been undertaken so far. About this the people of that area have also made representations to the Government. In spite of that nothing has been done. There is one Thimmama cheruvu and Pedda cheruvu with an ayacut of about thousand acres each in Vepanapally area. They are in a very dilapidated condition and no repairs have been carried out. Again I represented many times for the repair of one Dhalavai cheruvu near Athimukam and for letting in water from river Ponnaiyar just like Badaithalab which has been repaired and river water let into it in Krishnagiri taluk. If the Dhalavai cheruvu were to be repaired and water from Ponnaiyar were let into it, that would irrigate more than 3,000 acres. But Government have not done anything in the matter though they have executed the Krishnagiri project at a cost of Rs. 2 crores, at the expense of the Hosur people and its needs. Therefore I have to say that Government have neglected the people and the area for the good of Tamil Nad.

Now, Sir, the Hosur forest has been bringing in a revenue of more than Rupees 8 lakhs every year to the Government for the past so many years. If even a little were taken out of this and spent over that area, Government could have improved that area very much. But they are not interested in the place.

With regard to schools, we cannot open more schools because we have no trained teachers. We cannot send our boys to the training schools for we have no Telugu training school. Last year one training school was opened at Egmore and I was told that only nine students were admitted into it. Now the school is closed. There is no Secondary Grade Training School in our area to which we could send our boys for training. In the composite State 23 seats were earmarked for students from our area in the Training School in Chittoor district. Now that the State has been divided, they are not prepared to admit our students. That is our present fate. In these circumstances I humbly request the Hon. the Chief Minister—who is not new to us, who has seen our place, who knows us, who knows our needs and mind and who is interested in the welfare of our people—to see that the border issue is settled amicably because he knows we will not go out of India whatever the decision may be. In this connection I may draw the attention of the House to this fact. When the Hon. the Chief Minister happened to visit our place some months back, he assured the public that he was prepared to consider all their representations and needs

[Sri M. Muni Reddi]

[4th May 1957]

and do everything possible and wanted the people not to agitate to go to Andhra. I do not know when the Government are going to consider our needs and implement them.

Now I would request the Government at least to open a Government hospital for the three lakhs of people there. We want our roads to be repaired. When I represented to Sri Kaliyannan, President of the District Board, that we have no roads and that Junior Engineers should be made available to attend to laying of roads and repairing existing roads, he complained that the Junior Engineer had been taken over by the Block Development Officer. He is not in a position to make available the services of Junior Engineers for every division. They are taken away for block development work, where work worth only Rs. 20 or 30 thousands is entrusted to them and that small work is spread for two to three years. To complete the work they take two to three years. Under the district board for 8 or 9 divisions there is only one Junior Engineer. He has got to look after provincial roads, highway roads, school buildings, repair of culverts, dispensaries, etc. In the absence of these Junior Engineers, the contractors are not able to execute the work, because once they lay the roads, there must be some one to inspect it. A Junior Engineer who is in charge of 8 divisions is entrusted with 3 to 5 lakhs rupees for the above work. If such an officer is taken away by the Block Development department and entrusted with Rs. 20,000 work spread over 2 to 3 years it is a great handicap. I would request the Hon. the Chief Minister to remedy this defect.

Sir, finally I want to make this suggestion. I feel that trivial matters should not be brought on the floor of the House. To do so is not in keeping with either the dignity of the House or of the Members. We should not bring in such matters and make a general remark on the administration. Again I would suggest that the Government may constitute a Committee to make a note of the suggestions made by hon. Members both on the Government side and on the Opposition side and bring those suggestions to the notice of the concerned Ministers. During the last five years I have been making many suggestions on the day to day administration. It is not possible for all the Ministers to be present in the House all the time. Only one or two of them will be present when these suggestions are made. Hon. Ministers might find it difficult to go through the official reports and note down those points. Therefore the concerned Minister may not know what were the suggestions made on the floor of the House. If a Committee were to be constituted, that Committee would go through the proceedings of the House and bring the salient points and suggestions to the notice of the concerned Hon. Ministers or the Secretaries of the concerned departments and we would have the assurance that these would be looked into and this would enable the Government to set right many defects in the Government.

With these words I thank you, Mr. Speaker, for the opportunity given me to speak on the Governor's Address.

4th May 1957]

SRIMATHI SAVITHRI SHANMUGHAM: கனம் சபாநாயகர் அவர்களே கவர்னர் பெருமான் ஆற்றிய பேருரையின் விவாதத்தில் பேசுவதற்குச் சந்தர்ப்பம் அளித்தது குறித்து நான் மிகவும் மகிழ்ச்சி அடைகிறேன். அவர் ஆற்றிய உரையில் நமது ராஜ்யத்தில் முக்கியமாக கிராம அபிவிருத்திக்கான திட்டங்கள் வகுத்திருப்பதைப் பற்றி குறிப்பிடப்பட்டிருப்பது நமக்கு மிகவும் மகிழ்ச்சியை கொடுக்கிறது. நமது கிராமங்கள் முன்னேற இருக்கும் இந்த நேரத்தில் நமது நாடு முன்னேறிவருவதைப் பற்றியும் அந்தப் பேருரையில் குறிப்பிடப்பட்டிருப்பதைப் கண்டு நாம் மிகவும் மகிழ்ச்சி அடைகிறோம். 4 p.m.

அடுத்து வரும் ஐந்தாண்டுகளில் கிராமங்கள் முன்னேற்றம் அடைய வேண்டுமென்பதையே தனது முக்கிய லட்சியமாகக் கருதி நமது முதலமைச்சரவர்கள் தானே அந்தப் பொறுப்பை ஏற்றுக்கொண்டு கிராமங்கள் முன்னேறுவதற்காகப் பாடுபடுவதாகக் கூறியிருக்கிறார். நமது கனம் முதல் அமைச்சர் அவர்கள் சொல்லில் சொல்லிவிட்டால் செயலில் அதைக் கண்டிப்பாக நிறைவேற்றி விடுவார்கள் என்பதில் சந்தேகமில்லை.

கிராமப்பகுதிகளின் முன்னேற்றத்தை மட்டும் கவனித்தால் போதாது. அதுபோலவே நகரங்களின் அபிவிருத்தியிலும் நாம் கவனம் செலுத்த வேண்டுமென்று சொல்லிக்கொள்ள விரும்புகிறேன். இப்பொழுது பல நகரங்களில் தொழில் வளம் பெருகி ஜனத்தொகை அதிகரித்துக் கொண்டு வருகிறது. அதோடு அல்லாமல் கிராமங்களிலிருந்து மக்கள் நகரங்களுக்கு குடிபுகுவதால் நகரத்திலுள்ள மக்களின் தேவைகளைப் பூர்த்தி செய்வதற்கு ஸ்தல ஸ்தாபனங்கள் போதிய அளவு நிதி வசதி பெற்றவையாக இல்லை என்பதை நான் இங்கே சுட்டிக் காட்ட விரும்புகிறேன். ஆகவே, நமது ராஜ்ய சர்க்கார் நகர சபைகளுக்கு பூரண அதிகாரத்தை அளித்து அவைகள் நல்ல முறையில் மக்களுக்குச் சேவை செய்யும் வகையில் நிதி உதவியை அளிக்கவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அடுத்தபடியாக சேரி ஒழிப்புத் திட்டத்தைப் பற்றி பல நண்பர்கள் பேசினார்கள். நான் அதைக் குறித்துச் சில வார்த்தைகள் சொல்ல விரும்புகிறேன். இப்பொழுது கோவை நகரத்தை எடுத்துக் கொண்டால் பெரிய தொழில் வளம் பெற்ற நகரமாய் இருந்தபோதிலும், சில இடங்களுக்குச் சென்று பார்த்தால் எவ்வளவு சேரிகள் அந்த நகரத்திலிருக்கின்றன, எவ்வளவு மக்கள் அங்கே குடியேறி இருக்கிறார்கள் என்பதை உணரலாம். சமீபத்தில் நடந்த தேர்தலின் போது அத்தகைய சேரிகளுக்குச் சென்று அங்கே வசிக்கும் மக்களுடைய குறைகளை நேரில் பார்க்கும் சந்தர்ப்பம் எனக்கு கிடைத்தது. அதுபற்றி நான் மகிழ்ச்சி அடைகிறேன். அங்கு வசிக்கும் மக்களை நேரில் பார்த்ததால்தான் சேரி மக்களுடைய கஷ்டங்களைத் தீர்ப்பதற்கு உடனடியாக நாம் ஏதாவது செய்யவேண்டுமென்ற பொறுப்பு எனக்கு ஏற்பட்டிருக்கிறது. சேரி மக்கள் மிருகங்கள் கூட இருக்கக்கூடாத குடிசைகளில் சுகாதார வசதி எதுவுமில்லை, குழந்தைகளுடன் வசிக்கிறார்கள். அதைப் பார்க்கும்போது மிகவும் வருத்தமாகத் தானிருக்கிறது. சமூக சேவிகைகளாகிய நாங்கள் சேரி மக்களிடம் போய் “நீங்கள் சுகாதார முறையில் வசிக்கவேண்டும்” என்று சொன்னால், அவர்கள் அதை நல்ல முறையில் எடுத்துக் கொள்வதில்லை. அதற்குக் காரணம் அவர்கள் குடியிருக்குமிடம் மிகவும் மோசமாக இருப்பதுதான். கூடியசேக்கிரத்தில் இந்த சேரி ஒழிப்புத் திட்டத்தை அமலுக்குக் கொண்டுவந்து சிறிய வீடுகளை அவர்களுக்குக் கட்டிக் கொடுத்து நல்ல சுகாதார முறையில் அவர்கள் வாழ வழிவகை செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

அடுத்தபடியாக, குடிதண்ணீர் வசதியை எடுத்துக்கொண்டால், கோவை நகரில் மட்டுமல்ல, இன்னும் பல நகரங்களிலும் இந்தப் பிரச்சனை மிகவும் மோசமாவே யிருக்கிறது. கோவை நகரத்தை எடுத்துக் கொண்டால், இருபது வருஷங்களுக்கு முன்பு, ஒரு லட்சம் மக்களின் தேவைக்காக, சிறுவாணித் திட்டத்தை நிறைவேற்றினார்கள். ஆனால், இப்பொழுது ஜனத்தொகை மூன்று லட்சமாக ஏறிவிட்டது. மூன்று லட்சம் மக்களும் அந்தத் தண்ணீரையேதான் நம்பிக் கஷ்டப்பட வேண்டிய நிலைமையில் இருக்கிறார்கள். ஆகவே, குடிதண்ணீர் வசதியை அதிகரிக்க ஆவன செய்யவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

[Srimathi Savithri Shanmugham] [4th May 1957]

கடைசியாக, மாதர் முன்னேற்றத்தைப் பற்றி ஒருசில வார்த்தைகள் சொல்ல ஆசைப்படுகிறேன். இன்று மாதர்கள் முன்னேவிட அதிகமாக முன்னேறி யிருப்பதற்கு இந்த சபையில் நாங்கள் பன்னிரண்டு பெண்கள் அங்கம் வகிப்பதற்கு ஒரு எடுத்துக்காட்டாக இருக்கிறது என்பதை மகிழ்ச்சியுடன் சொல்லிக்கொள்ள ஆசைப்படுகிறேன். ஆயிரக்கணக்கான பெண்கள் நமது நாட்டிற்குச் சேவை செய்யவேண்டுமென்ற நோக்கத்தோடு, பல சங்கங்களில் அங்கத்தினர்களாகச் சேர்ந்து, நல்லமுறையில் சேவை செய்து வருகிறார்கள். அதேசமயத்தில் மற்றொரு விஷயத்தையும் ஞாபகப்படுத்த விரும்புகிறேன். இளம் வயதிலே கணவனை இழந்த பெண்மணிகளுக்கும், கணவனால் கைவிடப்பட்ட பெண்களுக்கும் நம்மைப் போல அவர்கள் வாழ்வதற்கு அவர்களுக்கு நல்ல தொழில்களை கற்றுக் கொடுக்கவேண்டுமென்று சர்க்காரை கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

அனாதைக் குழந்தைகளுக்கு ஏற்கெனவே பல விடுதிகள் இருக்கின்றன. அந்த விடுதிகள் போதாது என்று நான் கருதுகிறேன். அனாதைக் குழந்தைகள் கவனிப்பார் இல்லாமல் தெருக்களில் திரிந்து கொண்டிருக்கிறார்கள். இன்னும் பல அனாதை விடுதிகளை ஏற்படுத்தி அவர்களை பராமரிக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொண்டு, இங்கு பேச சந்தர்ப்பம் அளித்ததற்காக, எனது நன்றி கலந்த வணக்கத்தைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

4 p.m.

* SRI M. KARUNANITHI : அவைத் தலைவர் அவர்களே, இன்று மேன்மை தங்கிய கவர்னர் அவர்களுடைய உரையைப் பற்றி நான் போற்றவும் வரவில்லை, தூற்றவும் வரவில்லை; என்னுடைய கருத்துரையை ஆற்றவே வந்திருக்கிறேன். கவர்னர் அவர்களுடைய உரையைப் பற்றி இங்கு நண்பர்கள் அபிப்பிராயம் தெரிவித்த நேரத்தில், எதிர்க் கட்சியினரைப் பற்றி இங்கு பேசப்பட்ட நேரத்தில், குறை கூறுவதையே எதிர்க் கட்சியினர் தொழிலாகக் கொண்டு பேசுகிறார்கள் என்றெல்லாம் குற்றம் சாட்டப்பட்டது. குறைகளை எடுத்துச் சொல்லி நிறைபெறுவதற்காகத் தான் சட்டமன்றத்திற்கு வந்திருக்கிறோமே தவிர, செய்திருக்கிற காரியங்களைப் பன்னிச் சொல்லி, அவைகளைப் பாராட்டுவதற்காக நாம் இங்கு வரவில்லை. அத்தகைய காரியங்களுக்காக நடத்தப்படுகின்ற பாராட்டு விழாக்கள் எல்லாம், வெளியிலே அந்தக் காரியங்களால் பயன் பெறுகிறவர்களால் நடத்தப்படுவது மிகப்பொருத்தமுடையது என்பதை நான் இங்கே குறிப்பிடாமல் இருக்க முடியவில்லை. குறைகளை எடுத்துச் சொல்லி சரி செய்து கொள்வதற்காகவே சட்டமன்றத்திற்கு வந்திருக்கிறோம்.

அந்தக் காலத்தில் மன்னர்கள், மக்களின் குறைகளைத் தெரிந்து அவர்களுக்கு நல்லாழிவு நல்குவதற்கு இரவு நேரங்களில் “நகர்சோதனை” என்ற பெயரால் மாறுவேடம் தாங்கி, மக்களைச் சந்தித்து, அவர்களுடைய குறைகளை எல்லாம் தெரிந்து, கொலுமண்டபத்தில் உட்கார்ந்து அந்தக் குறைகளைப் போக்கிறார்கள் என்று பழைய கால சரித்திரத்திலிருந்து படித்திருக்கிறோம். இது மன்னர்கள் ஆளும் காலம் அல்ல; மக்கள் ஆளுகின்ற காலம். இந்தக் காலத்திலும், அதேபோல் மந்திரிகள் மாறுவேடம் தாங்கி மக்களின் குறைகளைத் கண்டிரவேண்டுமென்று நான் நிகராவில்லே. நாடகத்திலே அனுபவம் பெற்ற நாங்கள் ஒருவேளை ஆளும் கட்சியினராக வந்தால் அந்த வேடங்களைப் போட்டு, மக்களின் குறைகளை கண்டுபிடிக்க முடியும். அந்த அனுபவம் இல்லாத மந்திரிகளை அதைச் செய்யவேண்டுமென்று நான் கோரமாட்டேன் என்பதை இங்கே குறிப்பிட விரும்புகிறேன்.

எதிர்க் கட்சி ஒன்று தேவையென்பது, எதை எடுத்தாலும் எதிர்த்துப் பேசுவதற்காக அல்ல என்பதை இங்கு பேசிய பலர் சுட்டிக்காட்டினார்கள். ஆளுகின்றவர்கள் யாரைத் துணைக் கொள்ளல் வேண்டுமென்பதைப் பற்றி, வள்ளுவர் பெருமான், தன்னுடைய திருக்குறளில், “பெரியாரைத் துணைக் கோடல்” என்ற அதிகாரத்தில், ஆளுகின்றவர்கள் பெரியாரை தங்களுடைய துணைவராகக் கொள்ளவேண்டுமென்று கூறியிருக்கிறார். எந்தப்

4th May 1957]

[Sri M. Karunanithi]

பெரியாரைத் துணைக்கொள்ள வேண்டுமென்று கூறினார் என்றால், எதையும் “சரி, சரி” என்று சொல்லி கண்டிக்காமல் இருக்கின்ற பெரியாரை அல்ல;

“இடிப்பாரை இல்லாத ஏமரா மன்னன்
கெடுப்பாரி லானும் கெடும்”

என்று வள்ளுவர் குறள் வகுத்திருக்கிறார். சபையிலே ஆளுகின்ற தம்மை இடித்துச் சொல்லுகின்ற பெரியாரைத் துணைவராகக் கொள்ளாத மன்னன் பகைவர்கள் இல்லையாயினும் தன்னைத்தானே கெடுத்துக் கொள்வான், கெட்டுவிடுவான் என்று சொல்லியிருக்கிறார். அந்த முறையிலே இடித்துச் சொல்வதற்காகவே வந்திருக்கிற பெரியார்களுடைய துணையை ஆளுகின்றவர்கள் பெறவேண்டுமென்று வள்ளுவர் அந்தக் காலத்திலேயே உணர்ந்து சொன்னார் போலும்! கவர்னருடைய உரையைப் பற்றி இங்கு பேசிய பல நண்பர்கள் “கன்னியாகுமரியை வரவேற்கிறோம்” என்று கூறியிருக்கிறார்கள். அந்தக் கன்னியாகுமரியை நாம் தேவிசுவாமி கரையிலோ அல்லது பீரமேட்டின் மீதோ நின்று கொண்டு வரவேற்காமல், சிதைந்து போன செங்கோட்டையின் மேல் நின்றுகொண்டு வரவேற்கிறோம் என்று எண்ணும்போது, தேவிசுவாமி பீரமேட்டைப் பெறுவதற்கு வழிவகை காணப்படவில்லை; கவர்னர் உரையில்—என்பதை சுட்டிக் காட்ட விரும்புகிறேன்.

அடுத்து நில சீர்திருத்த சட்டங்களின் பேரால், நியாய வாரச் சட்டங்களின் பேரால் விவசாயிகள் திருப்தியடைந்து சமூகமான நிலைமையில் இருக்கிறார்கள் என்று கவர்னர் அவர்களுடைய உரையில் குறிப்பிட்டிருக்கிறார். என்னுடைய குறித்தலைத் தொகுதியைப் பொறுத்தவரையிலும் திருச்சி மாவட்டத்திலும் இன்றையதினம் இந்த நியாய வாரச் சட்டத்தின் காரணமாகவும் சீர்திருத்தச் சட்டத்தின் காரணமாகவும் எழுந்த வழக்கு உயர் நீதி மன்றம் சென்ற அங்கு அளிக்கப்பட்ட தீர்ப்பின் காரணமாக மக்களுக்கு வேதனையை உண்டாக்கக்கூடிய நிலைமை ஏற்பட்டுள்ளதை யாரும் மறந்து விட வில்லை. மறுத்து விடவும் முடியாது. விவசாயிகள் வீடுகளில் தங்களுடைய மனைவி மக்களுடன் வேதனை அடைந்து புழுங்கிக்கொண்டிருக்கிறார்கள், குழறிக்கொண்டிருக்கிறார்கள் என்பதை நான் இங்கே எடுத்துச் சொல்ல ஆசைப்படுகிறேன். இந்த நியாய வாரச் சட்டம் காரணமாக குறித்தலைத் தொகுதி நங்கவரம் பகுதியிலும் திம்மாச்சிபுரம் பகுதியிலும் விவசாயிகள் எந்த அளவிற்கு கஷ்டப்பட்டுக்கொண்டிருக்கிறார்கள் என்பதை தினம் தினம் பத்திரிகைகளில் வரும் செய்திகளைக் கண்டும் விவசாயிகள் பகுதியில் எழுப்பப்படும் கூக்குரலைக் கண்டும் எந்த முறையில் அங்கு நிலைமை இருக்கிறது என்பதை அறிந்துகொள்ளலாம். திருச்சி மாவட்டத்தைப் பொறுத்தவரையில் அங்கு கையேரு வாரம் என்றும் மாட்டு வாரம் என்றும் இரண்டு வித வாரம் இருக்கின்றன. இப்படி இரண்டு விதமான வாரம் இருப்பதன் காரணமாக அவர்களுக்கு இந்த நியாய வாரச் சட்டம் பயன்படக்கூடாது என்று கருதி அதை விவசாயிகள் பயன் அடையாத முறையில் உயர் நீதி மன்றத்திற்குச் சென்று அங்கு தீர்ப்பு வாங்கி வந்திருக்கிறார்கள். அந்த தீர்ப்பின் காரணமாக விவசாயிகள் நியாய வாரச் சட்டத்தின் பயனை அடைய முடியாமலும், வெளியேற்றத் தடுப்புச் சட்டத்தின் பயனை அடைய முடியாமலும் இருக்கிறார்கள். இன்றையதினம் உயர் நீதி மன்றத்தின் தீர்ப்பு அந்த ரீதியில் வழங்கி இருக்கிறது. அதன் காரணமாக மாட்டு வார ஏருக்காரர்கள் என்றால் யார், கையேருக்காரர்கள் என்றால் யார் என்ற பிரச்சனை எழும்பி அதைப்பற்றி விளக்கத்தை கவனிக்கும்போது தான் நிலைமை தெரிய வருகிறது. மாடும் தந்து அவர்களுடைய சொந்த உழைப்பை சிந்தி நிலம் உடையவர்களிடத்தில் விதை, உரம், ஏரு இவை களைப்பெற்று அப்படிப் பெருகிற அந்தப் பொருள்களுக்காக விளைச்சலில் அவர்கள் தனியாக தானியமாகவோ அல்லது பொருளாகவோ எடுத்துக் கொண்ட பிறகு 60 : 40 என்று பெறவேண்டும் என்று சொல்லப்பட்டாலும் இன்றையதினம் மாட்டு ஏருக்காரர்கள் விவசாயிகள் அல்ல என்று உயர் நீதி மன்றம் தீர்ப்பு வழங்கியிருக்கிறது. அதைப்போலவே கையேருக்காரர்கள் யார் என்றால் அவர்கள் பெரும்பாலும் ஆதிதிராவிடவர்க்கத்தைச்

4-10
p.m.

[Sri M. Karunanithi]

[4th May 1957]

சேர்ந்தவர்கள், பழங்குடி மக்கள் என்கின்ற பிற்பட்ட மக்கள் பாட்டாளி மக்கள் அப்படிப்பட்ட வர்க்கத்தினருக்காகத்தான் இந்த நியாய வாரச் சட்டம் செய்யப்பட்டது. அந்த அடிப்படையில் அவர்களுக்குகென்று இந்த நியாய வாரச் சட்டத்தையும் நில வெளியேற்றத் தடுப்புச் சட்டத்தையும் கொண்டுவந்தாலும் அவர்கள் அவைகளின் பயனை அடைய முடியாமல் நீதி மன்றம் தீர்ப்பு அளித்து விட்டது. அந்த அடிப்படையிலாவது எந்த அனலிலாவது இந்த நியாய வாரச் சட்டம் அவர்களுக்கு நன்மை வழங்கி இருக்கிறதா என்று பார்த்தால் இல்லை என்றுதான் சொல்லவேண்டும். இப்படிப்பட்ட மாட்டு எருக்காரர்களும் கையேருக்காரர்களும் சாகுபடியாளர்கள் அல்ல என்கின்ற தீர்ப்புக்கு இன்று ஆளாக இருக்கிறார்கள். அதன் மேல் அப்பீல் செய்யப்பட்டு மீண்டும் வழக்கு வரும் ஜூலை மாதம் மூன்றாவது வாரத்தில் எடுத்துக்கொள்ளப்போவதாக இருக்கிறது. அதற்குள் விவசாயிகளுடைய நிலைமை என்னவென்றால் முத்தா முத்தாக வியர்வை சிந்தி மணி மணியாக நெற்குவியலைத் தந்தவர்கள் களத்துமேட்டிலே காவலர் புடை சூழ அதைக்கொட்டி விட்டு வீட்டிலே வறுமையைத் தள்ளிகொட்டி வாடிக்கிடுகிறார்கள். குளித்தலைத்தொகுதியில் இப்பொழுது நிலவி வருகிற, இப்படிப்பட்ட நிலைமையைப் பற்றி கவர்னர் அவர்கள் தன்னுடைய உரையில் குறிப்பிட மறந்தது வருந்தத்தக்க ஒன்று.

நெருக்கடிக்கு ஆளாக இருக்கக்கூடிய விவசாயிகளுக்கு என்ன செய்யப்படவேண்டும் என்பதை நான் இங்கே குறிப்பிட விரும்புகிறேன். உயர் நீதி மன்றம் ஜூலை மாதம் மூன்றாவது வாரத்தில் வழக்கை விசாரணைக்கு எடுத்துக்கொள்வதற்கு முன்னதாக புதிய ஒரு திருத்த சட்டத்தைக் கொண்டு வந்து நிறைவேற்ற வேண்டும். அதையும் துரிதமாகக் கொண்டு வரவேண்டும். ஏழைத் தொழிலாளர்களுடைய, ஏழை விவசாயிகளுடைய அவல நிலைமையை நீக்குவதற்கு இந்த அரசாங்கம் என்ன நடவடிக்கை எடுத்துக்கொள்ளப் போகிறது என்பதைப் பற்றி கவர்னர் அவர்களுடைய உரையில் ஒன்றுமே இல்லை என்பதை மிகவும் கவலை கொண்டு தெரிவித்துக்கொள்ளுகிறேன்.

அடுத்து உணவு பற்றாக்குறை நிலையைப் பற்றியது! கவர்னர் அவர்களுடைய உரையில் உணவு விலை குறையவில்லை என்று குறிப்பிட்டாலும் உணவு விலை அதிகமாகிக் கொண்டிருக்கிறது என்பதை மறுக்க இயலாது. எங்கு பார்த்தாலும் உணவு விலை விஷம் போல் தினம் தினம் ஏறிக் கொண்டு இருக்கிறது. இதற்குக் காரணம் என்ன என்பதைக் கவனிக்க வேண்டும். ஆந்திராவிலுள்ள பெருவாரியான உபரி அரிசி தமிழகத் திற்குப் பயன்படாமல் வட நாட்டில் சோளப் பஞ்சம் ஏற்பட்டிருக்கின்ற காரணத்தால் அங்கு எடுத்துச் செல்லப்படுகிறது. அங்குள்ள கோதுமையை கொண்டு வடக்கே சரிக்கட்டுவதற்குப் பதிலாக ஆந்திராவிலுள்ள உபரியான அரிசியை தமிழ் நாட்டிற்கு பயன்படாத முறையில் எடுத்துச் சென்ற தானது இங்கு விலை வரசி உயர்வுக்குக் காரணமாக இருக்கிறது. இதைப் பற்றி கவர்னர் அவர்களுடைய உரையில் எந்தவிதமான குறிப்பும் காணப்படவில்லை. இப்படி விலைவாசிகள் உயர்வைத் தடுக்க எப்படிப்பட்ட வழிவகை செய்யப்படும் என்பதும் சொல்லப்படவில்லை.

உணவு நிலைமையை சமாளிப்பதற்கு சர்க்கார் உணவு பெருக்கத்திற்கு திட்டங்கள் செய்யவேண்டும். இந்த சர்க்கார் கையில்லாத ஊமையின் நிலைமையில் தான் இருக்கிறார்கள். தங்களுடைய நிலைமை என்ன என்று சொல்ல முடியாமல் ஊமையாக இருந்து சுட்டிக்காட்டுவதற்கும் கையற்ற முறையில் இருந்துகொண்டிருந்தால் உணவு நிலை பற்றாக்குறை இது போன்றே எப்பொழுதும் நீடித்துக்கொண்டே இருக்கும். இத்தகைய நிலைமைகளிலிருந்து திராவிடம் விடுபட்டு திராவிடம் தனித்து, செமித்து நின்று, வளம்பெற்ற, வாழ, நல்ல முறையில் திட்டங்களைத் தீட்ட வேண்டும். அதற்கு குறிப்பாக உதாரணத்திற்காக ஒன்றை மட்டும் சொல்லுகிறேன். குடகனூர் திட்டம் தேவை என்ற முயற்சி ஒன்று குளித்தலைத் தொகுதியில் 1952-ம் ஆண்டு முதற்கொண்டே இருந்து வருகிறது. அதைப் பற்றி அடிக்கடி எடுத்துச் சொல்லப்பட்டு வருகிறது. கனம் முதல் அமைச்சர் அவர்களிடமும், கனம் ரெவினியூ அமைச்சர் அவர்களிடமும்,

4th May 1957]

[Sri M. Karunanithi]

கனம் மராமத்து அமைச்சர் அவர்களிடமும், கனம் நிதி அமைச்சர் அவர்களிடமும் பல தடவை பல மனுக்கள் மூலமாக குறிப்பிடப்பட்டிருக்கிறது. அங்குள்ள P.W.D. சூப்ரவைசர் அவர்கள் இந்தத் திட்டத்தை எடுத்து துரிதமாக நிறைவேற்றவேண்டும் என்பதை ஆய்ந்து சொல்லியிருக்கிறார். அழகாபுரி என்கிற இடத்தில் ஒரு அணை கட்டினால் அதன் மூலமாக சுமார் பத்தாயிரம் ஏக்கர் புஞ்சை நிலத்தை நஞ்சையாக மாற்றக்கூடிய வசதி இருக்கிறது. அதற்கு 12 லட்சம் ரூபாய் செலவாகும் என்றும் சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. இது கவனிப்பார் அற்றுக் கிடக்கிறது. இப்படிப் பட்ட நல்ல திட்டங்கள் அலட்சியப்படுத்தப்படுவதைப் பற்றியெல்லாம் கவர்னர் அவர்கள் தன்னுடைய உரையில் சிறிதும் குறிப்பிடவில்லை என்பதை வருத்தத்துடன் தெரிவித்துக்கொண்டு என்னுடைய உரையை இத்துடன் முடித்துக்கொள்கிறேன்.

MR. SPEAKER : அநேகம் அங்கத்தினர்கள் பேசவேண்டும் என்று சொல்வதால் இனிமேல் பேசும் அங்கத்தினர்கள் ஐந்து நிமிடங்களுக்குள் பேசும்படியாகக் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

SRI K. S. G. HAJA SHERIFF : Mr. Speaker, Sir, it is really 4-18
p.m. very gratifying to note that His Excellency the Governor was good enough to address the joint session of the Legislature on the 1st May giving out the important features of the State.

(Deputy Speaker in the Chair.)

In his Address, the Governor has appreciated the disciplined manner in which the voters exercised their franchise, the co-operation extended by the different political parties and the efficiency with which the officials conducted the election without any incident. It is very much to be appreciated that the success of the recent general election, which ended without any untoward incident, is mainly due to the co-operation of the people and the officials. Some hon. Members on the Opposite Side complained that the Ministers used their officialdom for the success of the members of their party in the election. If only the Ministers had used the officialdom or sought the co-operation of the officials, the result of the election would have been entirely different. If there had been any one party which exercised a restraining influence and great care in the scrupulous observance of correct principles, it is the Congress Party. So the manner in which the election was conducted should not be opposed for the sake of opposition.

His Excellency the Governor has said that the food position in the State is in a very satisfactory position except in one or two districts. I am sure that with the supplies to be received from the Centre, the Government will be in a position to open as many fair price shops as possible wherever they are necessary so that we can obviate any difficulty in any part of the State.

The Governor has referred to the Second Five-Year Plan and has said that the Government are very much concentrating on the improvement of the condition of the people through the medium of this Plan. I would like to make one submission to the Hon. Minister for Industries and Labour. He should find out the industries that could be started in each district, and start at least one major industry in each district so that we could solve the problem of unemployment both among the educated and the uneducated youngsters. It

[Sri K. S. G. Haja Sheriff]

[4th May 1957]

is said that poverty anywhere is a source of danger to prosperity everywhere. He should start not only at least one major industry in every district; he should also start subsidiary industries for manufacturing from the minutest part to the biggest machinery required for the major industry so that the import of machinery could be restricted only to those items which could not be manufactured in this State or in this country. Then there will spring up hundreds of small feeder industries, which will help to a very great extent in solving the unemployment problem.

Sir, I would like to make a submission to the Hon. Minister in charge of Ports. He should take immediate steps to develop the minor ports. Once upon a time there were a number of minor ports in our State and they were in a flourishing condition. But now they are in a decaying state. Owing to their decaying state, the pressure on the major port at Madras is too heavy. It is estimated that the loss of shipping in the Madras Port on account of this situation is in the region of Rs. 20 lakhs per month. This loss is also falling on trade and industry. If only the minor ports are developed, I am sure it will improve the position of trade and reduce the pressure on the Madras Port and the improvement in trade will enable the labour to get its due deal. Thank you, Sir.

***SRI T. VELUCHAMI :** கனம் உப சபாநாயகர் அவர்களே, மேன்மை தங்கிய கவர்னர் அவர்களுடைய உரையிலே பல குறைபாடுகள் இருக்கின்றன என்பதை நான் எடுத்துக் காட்டாமல் இருக்கமுடிய வில்லை என்பதை வருத்தத்துடன் தெரிவித்துக்கொள்ளுகிறேன். தேர்தலிலே பணம் கொடுத்து வேட்டுகள் வாங்குவது எந்த அளவு தப்பித்தமோ, அதே அளவு தப்பித்தம்தான் பதவியிலிருந்துகொண்டு பிரதிப் பிரயோஜமான ஓர் எண்ணத்தை மக்களிடையே சிருஷ்டி செய்து வாக்குகள் வாங்குவதும். அங்கே அந்த லஞ்சம் நாணய ரூபமாக, திடப் பதார்த்த ரூபமாக இருக்கிறது. இங்கே அந்த லஞ்சம் விஸ்வரூபமாக பிரதிப் பிரயோஜன எண்ணமாக இருக்கிறது. அங்கே அந்த லஞ்சம் உடனடியாக தீர்ந்துவிடுகிறது. இங்கே அந்த லஞ்சம் ஐந்து வருஷங்களுக்கு நீடித்து நிற்கின்றது.

THE HON. SRI K. KAMARAJ : “அங்கே அந்த லஞ்சம், இங்கே அந்த லஞ்சம்” என்று சொல்லாமல், “எங்கே அந்த லஞ்சம் என்று சொல்ல வேண்டும்.

SRI T. VELUCHAMI : சென்ற தேர்தல் ஒரு விதமாக நடந்து விட்டாலும், மறு தேர்தல் நடக்கும் காலங்களிலும், அடுத்த பொதுத் தேர்தல்கள் நடக்கும் காலங்களிலும், ஒழுங்கான முறையில் தேர்தல் நடக்க வேண்டுமென்று உண்மையிலேயே நமது சர்க்கார் விரும்புவார்களேயானால், தனிப்பட்ட மனிதர்களிடையே பண வீக்கம் ஏற்படுவதைத் தடுப்பதற்கு வேண்டிய நடவடிக்கைகள் எடுப்பது நல்லது என்பதை நான் சொல்லிக் கொள்ள விரும்புகிறேன். அதற்காக நில உடைமைக்கு வரம்பு சீக்கிரமாக நிர்ணயிப்பதற்கு சட்டம் இயற்ற வேண்டுமென்றும், அதைப்போல தனிப்பட்ட மனிதர்களிடமும் பணம் குவியாமல் இருப்பதற்கு அதற்கும் ஒரு வரம்பு ஏற்படுத்தவேண்டும் என்பதையும் தெரிவிக்க ஆசைப்படுகிறேன்.

அதுபோக, காங்கிரஸ் அபேட்சகர்கள், காங்கிரஸ் அங்கத்தினர்கள், இப்பொழுது பதவியில் இருப்பவர்கள், தங்களுடைய பெயராலேயோ அல்லது அவர்களுடைய சொந்தக்காரர்களின் பெயராலேயோ பர்மிட்டுகள், லைசென்சுகள் வாங்கி அகன் மூலமாக பணம் திரட்டி இன்னொரு தோதலுக்கு

4th May 1957]

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU : Sir, may I make a submission? The hon. Member is saying that Congressmen are taking permits.

DEPUTY SPEAKER : The hon. Member should not make allegations against other hon. Members.

SRI T. VELUCHAMI : அதாவது, திருநெல்வேலியிலே ரோடுகளிலே சில போர்டுகளைப் பார்த்தேன். இங்கே அங்கம் வகித்திருக்கும் அங்கத்தினர் அவர்களுடைய சொந்தக்காரர் பெயருக்கு சீமை உரம் லைசென்ஸ் கொடுத்திருக்கிறார்கள். அது தவறு என்று எடுத்துக் காண்பித்திருக்கிறார்கள். இனி வரும் தேர்தலிலே நேர்மையான முறையில் நடந்தால் நல்லது என்பதற்காக, பொதுப் பாலிஸியாகப் பேசுகிறேனெய்யொழிய வேறு ஒன்றும் இல்லை.

நிலச் சீர்திருத்தம் சம்பந்தமான சட்டங்கள் ஓரளவு மக்களுடைய வாழ்க்கைத் தரத்தை உயர்த்துவதற்குப் பயன்பட்டிருக்கிறது என்றாலும், பயிரிடும் விவசாயிகளை அது எந்த அளவு முன்னேற்றம் காணும்படிச் செய்திருக்கிறது, அதைவிடக் கூடிய அளவு சிலில் வியாஜ்ஜியங்களிலே ஈடுபடுத்தியிருக்கிறது. அந்த சட்டங்கள் விவசாயிகளுக்கு நன்கு பயன்படவேண்டுமானால், சீக்கிரமாக அதிகப்பச் செய்வதெனக்கு வரம்பு நிர்ணயித்து விடவேண்டும். அப்பொழுதுதான் இந்தச் சட்டங்கள் மக்களுக்கு நன்கு பயன்படக்கூடுமென்று நான் தெரிவித்துக்கொள்ள ஆசைப்படுகிறேன்.

அலட்சியம் செய்யக்கூடாத ஜனத்தொகையோடு விவசாய மக்களில் கொடிக்கால் விவசாயத்தை நம்பி 30 லட்சம் மக்கள் இருக்கிறார்கள். விவசாயிகள் பாதுகாப்புச் சட்டத்தின் இயக்கத்தால் கொடிக்கால் மக்களிடையே செயற்கை முறையிலே வேலையில்லாத திண்டாட்டம் ஏற்படுத்தப்பட்டு அவர்கள் தொழிலிலிருந்து நீக்கப்பட்டு வருகிறார்கள். இந்த விஷயத்தை நமது சர்க்காரிடம் சென்ற வருஷத்திலே அந்தக் கொடிக்கால் விவசாய மக்கள் பலமுறை மனுக்கள் மூலமாகவும் நேரிலும் சொல்லியிருந்தும், இதுவரை அவர்களுடைய கஷ்டங்களை நிவாரணம் செய்ய நடவடிக்கை எடுக்காதிருப்பது மிகவும் வருந்தத்தக்கது என்று நான் சொல்லிக்கொள்ள ஆசைப்படுகிறேன்.

சமுதாய நலத் திட்டத்தில் எடுக்கப்படும் பிரக்காக்கள் பாரபட்சமான முறையில்தான் எடுக்கப்படுகின்றன என்று திடமாக நான் சொல்லமுடியும். ஏனென்றால், தேர்தல் காலத்தில் நம்முடைய முதல் மந்திரியாக இருக்கக்கூடியவர்கள் தேர்தல் காலத்தில் என்னுடைய தொகுதியிலே ஊத்துமலை என்னும் கிராமத்திலே பிரசங்கம் செய்யும்போது, இந்தப் பிரதேசத்தைப் போல் பின்தங்கிய முன்னேற்றம் இல்லாத பிரதேசத்தை நான் பார்க்கவே இல்லை என்றும், இது உடனே சமுதாய நலத் திட்டத்திற்குள் எடுத்துக்கொள்வதற்குத் தகுதியான பிரதேசமென்றும், ஆதலால் இந்த ஆலங்குளம் பிரக்காவை உடனே சமுதாய நலத் திட்டத்திற்குள் எடுத்துக்கொள்ள ஏற்பாடுகள் செய்கிறேன் என்று சொல்லி வந்தவர்கள், கடந்த ஏப்ரல் மாதத்திலே புதிய இரண்டு சமுதாய நல பிரக்காக்கள் அமைக்கும்போது ஆலங்குளம் பிரக்காவை எடுக்காமல், காங்கிரஸ் அபிவிருத்தி ஜெயித்த வாசுதேவநல்லூர், தூத்துக்குடி பிரக்காக்களை எடுத்திருக்கிறார்கள் என்பதைச் சுட்டிக்காட்ட விரும்புகிறேன். அதேநிலையில், பஞ்ச நிவாரண வேலைகள் என்று ஆரம்பிக்கப்படும் போதுமான அளவு பணம் ஒதுக்காதுபடியால் கஷ்டப்படும் மக்களுக்கு ஒரு கண் துடைப்பு வேலையாக இருந்து வரும் பஞ்ச நிவாரண வேலைகளும் கூட, பின் தங்கிய பிரதேசமாகிய என்னுடைய பகுதி புறக்கணிக்கப்பட்டிருக்கிறது என்று மக்கள் மிகவும் மனம் நொந்துகொள்ளுகிறார்கள். 25 மைல் தூரம் கால் நடையாக நடந்து திருநெல்வேலிக்கு வந்து கலெக்டரிடத்தில் தெரிவித்திருக்கிறார்கள். ஆகவே, பாரபட்சமற்ற முறையிலே நடவடிக்கை எடுத்துப் பணியாற்றி வரவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொண்டு என்னுடைய உரையை முடித்துக்கொள்ளுகின்றேன்.

[4th May 1957]

4-30
p.m.

* SRI N. R. THIAGARAJAN : கனம் தலைவர் அவர்களே, கவர்னர் அவர்கள் ஆற்றிய உரையின் மீது துற்றித் துயர் ஆற்றியவர் பலர். கண்டனக் குரல் எழுப்பிக் கண்ணீர் துளிகள் சிந்தியவர் பலர். நான் போற்றிப் புகழ் செய்வோர் வரிசையில் வந்திருக்கிறேன்.

எனக்கு முன்பாகப் பேசியவர்களில் பெரும்பாலோர் தேர்தல் காலத்தில் தேர்தல் சரியாக நடைபெறவில்லை என்று கூறினார்கள். அவர்களை எல்லாம் உலக நாடுகளைப் பற்றிச் சற்று ஆராயும்படியாகக் கேட்டுக்கொள்கிறேன். 1950-ம் ஆண்டில் நாடு சுதந்திரம் பெற்றது. அப்போது நாட்டிலுள்ள வயது வந்தோர் எல்லோருக்கும் வாக்குரிமை வழங்குவது என அரசாங்கம் திட்டமிட்டது. அப்போது மேற்கத்திய நாடுகள் எல்லாம் “இந்தியா இப்போதுதான் அடிமைத் தனையிலிருந்து விடுபட்டிருக்கிறது. நூற்றுக்கு 90 பேர்கள் படிக்காதவர்கள் இருக்கிறார்கள். இந்நிலையில் வயது வந்தவர்களுக்கு எல்லாம் வாக்குரிமை அளிப்பது விஷப்பரீட்சையாக முடியும்” என்று ஒருமுகமாகச் சொல்லி எச்சரித்தன. ஆனால், நமது அரசாங்கம் இருபது கோடி பேர்களுக்கு வாக்குரிமை வழங்கி முதல் தேர்தலை மகத்தான முறையில் நடத்தியிருக்கிறது. இரண்டாவது தேர்தலையும் இப்போது முடித்திருக்கிறது. இந்த நாட்டுக்கு ஈடாக ஒப்பாரும் மிக்காரும் இல்லாத வகையில் நம்முடைய அனுபவத்தை அண்டையல் நாடுகளுக்குக் கடன் கொடுக்கும் வகையில் தேர்தல் கமிஷனர் பொதுத்தேர்தலை வெற்றிகரமாக நடத்திக்கொடுத்திருக்கிறார். அது மாதிரம் அல்ல. நம்முடைய தேர்தலைப் பற்றிக் குறைகூறும் அன்பர்கள் பாகிஸ்தான் நாட்டைப் பார்க்கட்டும். நமக்குச் சுதந்திரம் கிடைத்த காலத்தில் தான் பாகிஸ்தான் ஏற்பட்டது. இன்னும் அந்த நாட்டில் ஒரு பொதுத் தேர்தல் கூட நடைபெறவில்லை. ஒரு தொகுதி கூடப் பிரிக்கப்பட்டு வாக்காளர் ஜாப்தா தயாரிக்கப்படவில்லை. நம்முடைய அரசாங்கத்தார்தான் திறம்பட தேர்தலை நடத்தியிருக்கிறார்கள் என நாம் பெருமைப்படவேண்டியது இருக்க குறைப்பட்டுக்கொள்வது சரியா என்று சிந்தித்துப் பார்க்க வேண்டும். அதோடு தேர்தல் நடந்த காலத்தில் அமைச்சர்கள் பதவியை ராஜினாமா செய்யாமல் பதவியில் இருந்துகொண்டே தேர்தலை நடத்தினார்கள் என்பது பெரிய குறையாக எடுத்துச் சொல்லப்படுகிறது. உதாரணமாக உலகத்து நாடுகளில் எந்த தேசத்தில் பொதுத்தேர்தலின்போது அமைச்சர்கள் ராஜினாமா செய்துவிட்டு தேர்தலை நடத்தியிருக்கிறார்கள் என்பதை அவர்கள் எடுத்துக் காட்டிப் பேசியிருந்தால் அது வரவேற்கத்தக்கதாக இருக்கும். ஆனால் எனக்குத் தெரிந்தவரையில் ஆங்கில நாடுகளில் ஆகட்டும், அமெரிக்க நாடுகளில் ஆகட்டும், எந்த நாட்டிலும் அமைச்சர்கள் ராஜினாமா செய்துவிட்டு தேர்தலை நடத்தியிருப்பதாக அறியேன். ஆகவே, தேர்தல் சர்க்காக லீக்கை அரசாங்கத்தின் மீது குறை கூறுவது சரியல்ல. தேர்தல் நல்ல முறையிலே நடந்திருக்கிறது என்று சொல்லிக்கொள்ள ஆசைப்படுகிறேன். இந்த நாட்டிலே குறிப்பாக நமது ராஜ்யத்திலே இருபது ஆண்டுகளுக்கு முன்பாக நம்மை ஆண்டு வந்த அன்னியனுக்கு கால் வருடியவர்கள் எல்லாம் இந்தத் தேர்தலில் பெரிய தேசபக்தனைப் போல நடந்துகொண்டு தாம் தேர்தலில் எப்படியாவது ஜெயித்துவிட வேண்டுமென்று கையாண்ட தந்திரங்கள் எல்லாம் எங்களுக்கும் தெரிந்திருந்தால் நாங்கள் இன்னும் அதிகமான ஸ்தானங்களைப் பெற்றிருக்க முடியும் என்று சொல்லிக் கொள்ள ஆசைப்படுகிறேன். எனக்கு முன்பாக பேசிய எதிர்க் கட்சி அன்பர் ஒருவர் நாங்கள் வேஷம் பேட்டுவதில் வல்லவர்கள் என்று சொன்னது உண்மைதான் என நினைக்கத் துண்கிறது.

நாட்டிலே முன்னேற்றகரமான வேலைகள் எல்லாம் வேகமாக நடைபெறுகின்றன. இந்த நாட்டிலே எனக்குத் தெரிந்து இருக்கும் வரையில் நீண்ட காலமாகவே உணவு நெருக்கடி இருந்து வந்திருக்கிறது. உடை நெருக்கடி இருந்து வந்திருக்கிறது. கப்பல் கப்பலாக ஜாவா, சமத்திரா, போர்னியோ, ரங்கூன் போன்ற இடங்களுக்கு நம் நாட்டு ஏழைத் தொழிலாளர்கள் சென்று கொண்டிருந்தார்கள். ஆனால் கடந்த ஐந்தாண்டுகளாகத்தான் நம்முடைய சர்க்கார் செய்து வரும் மகத்தான அபிவிருத்தித் திட்டங்களின் பலனாக வெளிநாடு

4th May 1957]

[Sri N. R. Thiagarajan]

களுக்குப் போகும் தொழிலாளர்களின் எண்ணிக்கையும் குறைந்திருக்கிறது. வெளிநாடுகளிலிருந்து அதிகப்படியாக இறக்குமதியான உணவு தானியங்களின் அளவும் குறைந்திருக்கிறது. இதனால் ரங்கூன் போன்ற இடங்களுக்கு நம் நாட்டிலிருந்து நடைபெற்று வந்த கப்பல் போக்குவரத்தையே நிறுத்திவிடக்கூடிய நிலைமை ஏற்பட விருந்தது எனச் சொல்லிக்கொள்ள விரும்புகிறேன். சிந்தியா நாவிகேஷன் கம்பெனியாரின் அறிவிப்பிலிருந்து இது தெரிய வரும். நாடு வேகமாக முன்னேறி வருகிறது என்பதில் ஆட்சேபனைக்கு இடம் இல்லை.

எதிர்க்கட்சிக்காரர்கள் தங்கள் தங்கள் தொகுதிகளிலே உயர்ந்த திட்டங்கள் இன்னமும் அமுலாக்கப்படவில்லை என்று கூறுகிறார்கள். குறிப்பாக எனக்கு முன்பு பேசிய பெரம்பூர் தொகுதி அங்கத்தினருக்கு சுட்டிக்காட்ட விரும்புகிறேன். அவர்களுடைய தொகுதியில் ஒரு கோச் பாக்கரி இருக்கிறது. என்னுடைய தொகுதியில் ஒரு மாட்ச் பாக்கரியாவது வைக்க வேண்டாமா என்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன். நிதி அமைச்சர் அவர்களுடைய பகுதியிலே குண்டா தொழில் கொழிக்கிறது. “குண்டா தொழில் என்றால் என்ன?” என்று எனது நண்பர்கள் கேட்கிறார்கள். அவர்கள் தொகுதியில் குண்டா தொழில் செய்கிறது என்றால் என்னுடைய தொகுதியில் ஒரு அண்டா தொழிலாவது வைக்க வேண்டாமா என்று கேட்கிறேன். என்னுடைய தொகுதி மிகவும் மோசமான நிலையில் இருந்துவருகிறது.

குண்டாத் தொழில் என்று குந்தா ஜல மின்சாரத் திட்டத்தையும், அண்டாத் தொழில் என்று பாத்திரத் தொழிற்சாலையையும் குறிப்பிடுகிறேன்.

என்னுடைய தொகுதியின் பெயர் தேனியே தவிர, தேனீத் தொகுதியில் ஒரு தேனீப் பண்ணைகூட வைக்கவில்லை. சமுதாய அபிவிருத்தித் திட்டத்தின் கீழோ தேசிய விஸ்தரிப்புத் திட்டத்தின் கீழோ, எவ்வித திட்டமும் திறக்கப்படவில்லை. வைக்க அங்கே உற்பத்தியாகிறது. சருளியாறு, பெரியாறு எல்லாம் அங்கே இருக்கிறது. இருந்தும் அப்பிரதேசம் பயனடையத்தக்க வகையில் இன்னமும் ஒரு திட்டமும் பூர்த்தியாகவில்லை—வைக்கத் திட்டத்தின் கீழ் எனது தொகுதியின் வரண்ட கண் மாய்களுக்கு தண்ணீர் கொடுக்க ஒரு வாய்க்கால் திட்டம் எஸ்டிமேட் தயாராய்ருக்கிறது. அதை அமுல் செய்து அப்பிராந்தியத்தின் தண்ணீர் பற்றாக்குறையைவாவது நீக்கவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். அந்தத் தொகுதியில் நூறு அடி ஆழத்தில்தான் தண்ணீர் கிடைக்கிறது. தண்ணீர் கஷ்டம் இல்லாத வைகையில் அந்தப் பிராந்தியம் வளம் பெற திட்டம் வகுக்கவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொண்டு என் பேச்சு முடித்துக்கொள்கிறேன்.

* SRI P. U. SHANMUGAM : அன்புள்ள உபதலைவர் அவர்களே, கவர்னர் பெருமகனார் ஆற்றிய பேருரையின் மீது நிறைவு கண்டோரும் உண்டு, சிலர் குறைவு கண்டோரும் உண்டு. குறை கண்டவர்கள் குறைகளைத் தேடித்தேடி குறைகள் எங்கு இருக்கின்றன என அலசிப் பார்த்து குறைகளை எடுத்துக்காட்டவில்லை. இருக்கின்ற குறைகளை எடுத்துக் காட்டவேண்டிய கடமைக்கு உட்பட்டவர்களாக ஆட்சியாளர்கள் கவனத்தில் குறைகளைக் கொண்டுவர வேண்டிய நிலையில் இருந்ததால் சொன்னார்கள். குறைகள் கூறுவோரைப்பார்த்து குறைகளையே கூறுகிறீர்களே என அங்கலாய்த்துக் கொள்வது விசித்திரமாக உள்ளது. கவர்னருடைய உரையில் மலர்ந்து கிடைக்கின்ற குறைகளை உறுப்பினர்கள் எடுத்துச் சொல்லக்கூடாது என்பது எப்படி பொருத்தம் என்பது எனக்குப் புரியவில்லை. ஒருவருக்குக் குறையாய் உள்ளது மற்றவனுக்கு நிறையாய் இருக்கலாம். சாதாரணமாக, ஹோட்டலுக்குச் சென்றால் நீரழிவு வியாதி உள்ளவன் சர்க்கரை இல்லாமலேயே, காபி சாப்பிடுகிறான். நோயற்றவன் சர்க்கரை குறைவாய் இருந்தால் கொஞ்சம் போச் சொல்கிறான். சர்க்கரையே வேண்டாம் என்று சொல்கிறவன் சர்க்கரைக் கொண்டுவரச் சொல்கிறவனைப் பார்த்து என் கொண்டுவரச்சொல்கிறாய் என்று கேட்கமுடியுமா? சர்க்கரையே இல்லாவிட்டாலும் பரவாயில்லை என்று நினைக்கிற வியாதிக்காரனைப்போல்

[Sri P. U. Shanmugam]

[4th May 1957]

உள்ளவர்கள் கவர்னருடைய உரையில் இருப்பதே போதும் எனப் பாராட்டலாம். ஆனால் பொதுமக்களுக்கெல்லாம் நன்மை பயக்கும் நல்ல நல்ல திட்டங்களாகிய சர்க்கரை கவர்னர் பெருமானுடைய உரையிலே இன்னும் அதிகமாக இருக்கவேண்டும் என்று நாங்கள் சொல்கிறோமே தவிர வேறு காரணம் கிடையாது என்று தாழ்மையுடன் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். ஆட்சியாளருடைய வெறுப்பைப் பெற்றாலும் அவர்கள் பக்கத்தில் இருந்து நாங்கள் குற்றங்களையே காண்கிறோம் என்ற குற்றச் சாட்டைப் பெற்றாலும் கூட மக்களுக்கு நன்மை பயக்கும் விஷயங்களை எடுத்துச் சொல்வதையே குறிக்கோளாகக் கொண்டுள்ளோம் என்பதைத் தாழ்மையுடன் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். தேன் வேண்டும் என்று மலையக்காட்டுக்குச் சென்றவன் தேன் கொட்டுமே எனத் திரும்பி வந்துவிட்டால் அவனுக்குத் தேன் கிடைக்காது. தேன் வேண்டுமானால் தேனிக்களின் கொட்டுக்களைப் பொறுத்துக் கொள்ளத்தான் வேண்டும். அதேபோல குற்றங்களுக்கையே எடுத்துக் கூறுகிறீர்கள் எனக் கடிந்துகொள்கிற ஆட்சியாளரின் கொட்டுக்குஞ்சி, காணப்படும் குற்றங்களுக்கை நாங்கள் எடுத்துக் கூறாமல் விட்டுவிட்டால் மக்களுக்கெல்லாம் கிடைக்கவேண்டிய பெருத்த லாபம் போய்விடும் என்று தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

4-40
p.m.

சர்க்கார் செய்யும் நல்ல காரியங்களை நாங்கள் எப்பொழுதும் வர வேற்போம். அப்படி அல்லாத காரியங்களை எதிர்ப்போம் என்ற கொள்கை உடையவர்களாக இருக்க, நாங்கள் ஏதோ சர்க்கார் கொண்டுவரும் ஒவ்வொரு காரியத்தையும் எதிர்ப்போம் என்று ஒரு அங்கத்தினர் குறிப்பிட்டார். அதற்கு ஒரு உதாரணமும் கூறினார்கள். அதாவது கையில்லாதவன் ஒருவன் இருக்கிறான். அவனுக்கு பேசுவம் வராது—ஊமை. அவன் எதிரே வெண்ணெய் இருக்கிறது. அதை எடுத்து சாப்பிடவேண்டும். அதை எடுத்து சாப்பிடுவதற்கு கரம் இல்லை. “வெண்ணெய் இருக்கிறது, அதை எடுத்துக் கொடுங்கள்” என்று பிறரை கேட்பதற்கோ வாயில்லை. அதேபோல் நாங்கள் இருக்கிறோம் என்று குறிப்பிட்டார்கள். இதற்கு நாங்கள் உண்மையிலேயே வருந்துகிறோம். கரம் இல்லாமல் இருக்கலாம். திராவிட முன்னேற்ற கழகத்தைச் சார்ந்த எங்களுக்கு உண்மையிலேயே அதிகாரக் கரம் இல்லை என்பதை நாங்கள் ஒப்புக்கொள்கிறோம். அவர்கள் சொல்லுவதுபோல் நாங்கள் வாயில்லாத ஊமைகளாகவும் இருக்கலாம். அதிகார ஆணை உள்ள தொனி எங்கள் நாவில் இல்லைதான். ஆகையால் ஊமை என்பதையும் ஒத்துக்கொள்கிறேன். நாங்கள் ஊமை என்பதனால் அவர்கள் எதை வேண்டுமானாலும் பேசிவிடமுடியாது என்று தாழ்மையுடன் சொல்ல விரும்புகிறேன். ஊமையாக இருந்தாலும் கரம் இல்லாமல் இருந்தாலும், கண்கள் இருக்கின்றன அல்லவா? கண்கள் எதை எதையோ பேசும் என்று கவிஞர்கள் கூறுவார்களே? வாயால் சொல்லாமலும், கையால் தட்டிக்கூப்பிடாமலும், “அதோ, வெண்ணெய் இருக்கிறது, அதை சற்று எடுத்துத் தாருங்கள்” என்று கண் ஜாலையால் சொல்லாமல் சொல்லி வீதிதின் வழியே போகிறவனுடைய கவனத்தைத் திருப்புவோம். அப்பொழுது கரம் படைத்தவன் அந்த வெண்ணெயை எடுத்து ஊமையாக இருந்தாலும் உண்ண வாய்படைத்தவனுடைய வாயிலே போட்டு உண்ணச்செய்வான். வீதியிலே போகிறவன் ஊமையினுடைய கண் ஜாலையை புரிந்து கொள்ளாமல், கவனியாமல் போய்விடுவானேயானால், அவனைப்பற்றி ஊமையாக இருப்பவன் என்ன எண்ணம் கொள்வான்? வாயில்லாத ஊமையை விட, கையில்லாதவனைவிட மிக மிக தாழ்ந்தவனாக அவனை எண்ணுவான். திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தினர்கள் ஊமைகளாகவும், கரம் இல்லாதவர்களாகவும் இருக்கலாம். ஆனால் திராவிட முன்னேற்ற கழகம் கண் சாடை காட்டுகிறது. திராவிடத்தில் புதைந்து கிடக்கும் மாணிக்கங்களை எடுக்கவேண்டும் என்று கணஜரடை காட்டி சுட்டிக்காட்டும்பொழுது அதிகாரத்தில் உள்ளவர்கள் அலட்சியமாக செய்கிறீர்களே!

சேரிகள் புனர் அமைப்பைப்பற்றி அங்கத்தினர்கள் அபிப்பிராயங்கள் தெரிவித்தார்கள். சேரிகளை சீர்திருத்தவேண்டுமென்றுதான் திராவிட முன்னேற்ற கழகத்தினர்களும் கருதுகிறீர்களேதவிர, சீர்த்திருத்தக்

4th May 1957] [Sri P. U. Shanmugam]

கூடாது என்று சொல்லவில்லை. அப்படி சீர்த்திருத்தம் செய்யுமிடங்களில் சுத்தமாக, செய்வதை திருந்தச் செய்யவேண்டும் என்று அரசாங்கத்தைத் தாழ்மையுடன் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

திராவிட முன்னேற்ற கழகத்தைச் சேர்ந்த நாங்கள் ஏதோ குறை சொல்வதற்காக மட்டும் சட்டசபையில் இருப்பதாகக் கூறுகிறார்கள். உண்மையில் நாங்கள் சொல்லுவதில் உண்மை இருக்கிறதா என்று தயவு செய்து சிந்தித்துப்பாருங்கள் என்று தாழ்மையுடன் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

கவர்னர் உரையில் நிறை கண்டவர்கள்கூட சர்க்கார் மீது குறைகண்டார்கள். நிறை கண்டவர்கள் முதலில் கவர்னருடைய உரையை வரவேற்பதாக தெரிவித்து, சர்க்கார் செய்யவேண்டிய காரியங்களைச் செய்ததவறி விட்டதுபற்றி குற்றம் சாட்டியும் குறைகளை எடுத்துச்சொல்லியும் வந்திருக்கிறார்கள். சர்க்காரை பாராட்டினவர்கள் எல்லோரையுமே சர்க்காரை உண்மையாக பாராட்டிவிட்டார்கள் என்று சொல்லமுடியாது. முதலில் வரவேற்கிறோம் என்று சொல்லிவிட்டு சர்க்கார் அதைச் செய்யவேண்டும், இதைச் செய்யவேண்டுமென்று புத்திமதிசூறி அவர்கள் தொகுதியில் நிலவும் குறைகளை ஒன்றன்பின் ஒன்றாக எடுத்துச்சொல்லி வந்தார்கள். சர்க்காரை அவர்கள் பாராட்டுகிறார்களா, எதிர்க்கிறார்களா என்று அவர்களுடைய பேச்சிலிருந்து சொல்லிவிடமுடியாது. ஆனால் திராவிட முன்னேற்ற கழகத்தினரைப்போல் நேரடியாக உள்ளதை உள்ளபடிச் சொல்ல முன்வரவில்லை.

கவர்னர் அவர்கள் நிகழ்த்திய உரையில் தமிழை ஆட்சி மொழியாக்குவதற்காக ஒரு குழுவை நியமித்திருப்பதாக நான் படித்தேன். அப்படி படிக்கின்றபோதே வருத்தம் ஏற்பட்டது. இதற்காக ஒரு குழுவை ஏற்படுத்திவிட்டார்களே என்பதற்காக அல்ல. ஆனால் ஒரே ஒரு வருத்தம் என்னவென்றால் தமிழ் அன்னையை இப்படி அலைக்கழிக்கப்படும் பரிதாப நிலைதான். தெலுங்கர்கள் தங்கள் ராஜ்யத்தை ஏற்படுத்தியபோது தங்கள் தாய்மொழியை இப்படி அலைக்கழிக்காமல் உடனே தங்கள் மொழியை ஆட்சிமொழியாக்கி விட்டார்கள். ஆனால் இங்கு தமிழ் ஆட்சிமொழியாக உயரும்போது அதற்காக ஆராய்ச்சிக்குழு அமைத்து ஆராயத் துவங்கி இருக்கிறது. தமிழ் அன்னையை இந்த பரிதாப நிலையிலா காவைவண்டும் என்று வருத்தம் உண்டாகிறது. ஐம்பெரும் காப்பியங்களையும், வள்ளுவன் வாய்மைதீயையும் கொண்ட தமிழன்னை தன்னுடைய பிறந்த நாட்டில் இப்படியா அலைக்கழிக்கப்படவேண்டும் என்று நினைக்கும்போது உள்ளத்திலே வருத்தம் உந்துகிறது. புகுந்த இலங்கையில் கூட தமிழன்னையை இப்படி பரிசோதிக்கவில்லை. ஆனால் நமது தமிழன்னை பிறந்த பொன்னாட்டில் தமிழை ஆட்சிமொழி ஆக்குவதற்காக ஒரு குழு அமைத்திருப்பது பொருத்தமா என்பதை திராவிட முன்னேற்ற கழகத்தின் சார்பிலே கேட்க விரும்புகிறேன். தமிழ் ஆட்சி மொழி சட்டம் நிறைவேற்றப்படும் கூட இன்னும் நடைமுறையில் வராமல் இருக்கக்கூடிய இழுக்கை விரைவில் துடைத்துவிடுங்கள் என்று மிகத்தாழ்மையுடன் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

* SRI P. G. MANICKAM : கனம் மதிப்பிற்குரிய சபாநாயகர் அவர்களே, கவர்னர் அவர்கள் பிரசங்கம் நிகழ்த்தியது குறித்து முதலில் என் நன்றியைத் தெரிவித்துக்கொண்டு, அதை ஆதரித்து சில வார்த்தைகள் சொல்ல விரும்புகிறேன். எதிர்க்கட்சிக்காரர்கள் என்ன பேசுகிறார்கள் என்றால், கவர்னர் அவர்கள் பேருரையில் குற்றம் குறைகள் இருக்கின்றன என்று. ஆனால் அவர்கள் சில காரியங்களை குறிப்பிட்டு அதை கவர்மென்டார் செய்யவேண்டும் என்ற தங்கள் விருப்பத்தையும் அபிலாஷையும் தெரிவித்தார்கள் என்றுதான் சொல்லவேண்டும். நமது அரசாங்கம் உணவுப்பொருள்கள் கிடைக்காத காலத்தில் நியாயவிலைக் கடைகளை ஆங்காங்கே திறந்து நிவாரணம் அளித்திருக்கிறார்கள். இன்றும் எங்கெங்கே நியாயவிலைக்கடைகள் தேவையோ அங்கங்கே திறக்கவேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன். கிராமாந்திரப் பகுதிகளில் முக்கியமாக ஹரிஜனங்கள் வாழ்கின்ற பகுதிகளில் நியாயவிலை கடைகள் திறக்கப்படவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

[Sri P. G. Manickam]

[4th May 1957]

கவர்னர் அவர்களது பேருரையில் ஸ்ரீ வினோபாஜி பூமிதானமாக வழங்கப்பட்ட நிலங்களை விநியோகிப்பதற்காக ஒரு கமிட்டி ஏற்படுத்தி யிருப்பதாக கூறப்பட்டிருக்கிறது. ஸ்ரீ வினோபாஜி இந்த பூமிதான இயக்கத்தை ஆரம்பிக்கும்காலத்தில், இது ஹரிஜனங்களுக்காகவே ஆரம்பிக்கப்படுகிறது என்று அவர்களுடைய புத்தகத்திலே எழுதியிருக்கிறார். அவர்களுக்கு கிடைத்திருக்கக்கூடிய நிலங்களில், மூன்றில் ஒரு பங்கு ஹரிஜனங்களுக்கு விநியோகிக்கவேண்டுமென்று அதில் தெரிவிக்கப்பட்டிருக்கிறது. இதற்காக ஏற்படுத்தப்பட்டிருக்கும் கமிட்டியானது இந்த யோசனையை அவசியம் மனதில் கொண்டு நிலத்தில் மூன்றில் ஒரு பங்கை ஹரிஜனங்களுக்கு கொடுக்கவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

அரசாங்கத்தார் இப்பொழுது எடுத்துக்கொள்ளப்பட்டிருக்கும் சமுதாய நல திட்டத்தின் கீழ் நல்ல காரியங்களை செய்து வருகிறார்கள். லோயர் பவானி பக்கத்தில் சமுதாய நல திட்டத்தின் மூலமாக நல்ல வேலைகள் நடந்துவருகிறது. ஹரிஜனங்களுக்கு வீடுகள் கட்டிக்கொடுக்கப்படுகின்றன. இத்திட்டத்தின் கீழ் 700 வீடுகள் கட்டப்பட்டிருக்கின்றன. சமுதாய நிலத் திட்டத்தின்கீழ் நடைபெற்ற வேலைகளை ஆராய்ந்தறிந்து இம்மாதம் 15-ஆம் தேதிக்குள் ஒரு ரிப்போர்ட்டை சமர்ப்பிக்கவேண்டுமென்று கவர்மெண்டார் தெரிவித்திருக்கிறார்கள். ஆகையால், கட்டிக்கொடுக்கப்பட்ட வீடுகள் நல்ல முறையிலே இருப்பதாக இல்லை என்று தெரிவித்துக்கொள்ளுகிறேன். வீடுகள் கட்டும் செலவில் ஒரு பகுதி உழைப்பில் கொடுக்கவேண்டும் என்றும், கவர்மெண்டார் ஒரு பகுதி கடனாக கொடுக்கவேண்டுமென்றும் இருக்கிறது. அங்கிருக்கும் ஹரிஜனங்களுக்கு உழைப்புக்கொடுப்பதற்கு முடியவில்லை. ஆதலால் அவர்களுக்கு சப்சிடி கொடுத்து, இனாமாகவே வீடுகள் கொடுக்கவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன். இந்த திட்டத்தில் கொடுக்கப்படும் வீடுகள் ஸ்திரமான முறையில் இல்லை. ஒரு பேய் காற்று அடித்தால் அந்த வீடுகள் பாழாகி போகின்றன. ஹரிஜனங்களுக்கு உழைப்பைக் கொடுப்பதற்கு சக்தியில்லை. அவர்களுக்கு உழைப்பின் மூலமாகத்தான் அவர்களின் பிழைப்பு இருக்கிறது. ஆகவே அவர்களுக்கு முழுத்தொகையை மானியமாக கொடுத்துத் தவவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன். மேட்டூர் வாய்க்கால் மேட்டூர் கரைபாசனபிரதேசத்திலிருக்கும் ஹரிஜனங்களுக்கு வீடுகளில் நீர்க்கசிவு ஏற்படுகிறது. இது பிளாக் டெவலப்மெண்டில் சேர்ந்ததினால், இவைகளையெல்லாம் கவனிப்பதில்லை. ஆகவே கவர்மெண்டார் அதை கவனித்து சமுதாய நல திட்டத்தின் கீழ் இவ்வீடுகளைக் கட்டிக்கொடுக்கக் கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

4-50
p.m.

* SRI S. M. ANNAMALAI: மாநில சட்டசபைத் தலைவர் அவர்கள் : மாநில கவர்னர் பெருமான் ஆற்றிய சொற்பொழிவைக்கேட்டு நான் பாராட்ட வேண்டிய நிலை தவறி, அதைப்பார்த்து பரிதாபப்படுகிறேன். காரணம் என்னவென்று கேட்பீர்களேயானால், “ ஞாயிறுகாயும் வெவ்வறை மருங் கில், கையில் ஊமன்கண்ணில் காக்கும், வெண்ணெய் உணங்கல்போல், பரந்தன்றிந் நோய் நோன்று கொளற்கரிதே ” என்று சொல்வதுபோல் இன்று நம் நாட்டிலுள்ள விவசாயிகள், அதிலும் முக்கியமாக வடஆற்காடு மாவட்டத்தைச் சேர்ந்த விவசாயிகள் தங்களுக்கு வாரம் அதிகம் மென்று கோரி பல போராட்டங்கள் நடத்தியுங்கூட இதுவரை இந்த அரசியலார் அதைப்பற்றி கவனிக்காமலும் யாதொருவித சட்டமும் அதற்குச் செய்யாமலும் இருந்து வருகின்றனர். இந்த நிலையிலே, அவர்களுடைய வாழ்க்கைத்தரத்தை எடுத்து நாம் பார்ப்போமேயானால் இன்றைக்குச் சென்னை மாநில சர்க்கார் செய்திருக்கக் கூடிய நியாயவார மசோதாவை உண்மையிலேயே நாம் எடுத்து ஆராய்வோமேயானால் ஒருநாள் ஒன்றுக்கு ஒரு பாட்டாளி மகனுக்குக் கிடைக்கக்கூடிய கூலி இரண்டு அணுதான். வட ஆற்காடு மாவட்டத்தை எடுத்துக்கொண்டால், அங்கு பாதிநாள் பாசன வசதி, பாதிநாள் இறைப்பு இறைத்துத்தான் அவர்கள் பயிரிட வேண்டிய நிலையில் இருக்கிறார்கள். சென்னை மாநில சர்க்கார் ஏற்படுத்தி தியிருக்கக்கூடிய சட்டத்தை எடுத்து அலசி, ஆராய்ந்து பார்ப்போமே யானால், 65, 35 சதவீதம் என்ற வாரத்தை வைத்து நாம் பார்ப்போமேயானால் உண்மையிலேயே நான் மிக மிக வேதனைப்படுகிறேன்,

4th May 1957]

[Sri S. M. Annamalai]

வெட்கப்படுகிறேன். ஒரு நாளைக்குச் சராசரி இரண்டு அணு கூலி நிலையில் இந்தச் சட்டம் இயற்றப்பட்டிருக்கிறது. அந்தச் சட்டத்தைப்பற்றி நாம் உண்மையிலேயே சொல்லவேண்டுமானால் It is neither a male nor a female என்றுதான் சொல்ல வேண்டும். ஆணும் இல்லை பெண்ணும் இல்லை என்றளவில், சென்னை சர்க்கார் என்ன சொல்கிறது என்றால், இது ஒரு அழகான பெண்தான், இதை நீ திருமணம் செய்து கொள்ள வேண்டுமென்று விவசாயியைப் பார்த்து சொல்கிறது. அதே சமயத்தில் உயர்நீதிமன்றம் சொல்கிறது, இது உண்மையில் பெண் அல்ல இது ஆண்தான் என்று சொல்கிறது. இந்த நிலையில் விவசாயி தட்டுத் தடுமாறிக்கொண்டிருக்கிறான். அந்நிலையில், வட ஆற்காடு மாவட்டத்தில் குறிப்பாகக் களம்பூரில் 1953-54 ம் ஆண்டு ஒரு புரட்சி நடத்தி, அதன் மூலமாக அவர்கள் நியாயவாரம் வேண்டும் என்று பல வழக்குகளில் ஈடுபட்டும், பல தாய்மார்கள் தங்கள் கற்பை இழந்தும், இதுவரை அரசியலார் அதைப்பற்றி கவனிக்காமல் இருப்பதும், அதைப் பற்றி மாநில கவர்னர் பெருமான் ஒன்றும் சொல்லாமல் இருந்தது பற்றியும் நான் மிக மிக வருந்துகிறேன், வேதனைப்படுகிறேன். அடுத்த படியாக, நிலம் இல்லாத விவசாயிகளுக்கு, பண்ணையாள் சட்டத்தைக் கொண்டு வருகிறேன், கொண்டு வருகிறேன் என்று சொல்லிக் கொண்டு பண்ணையாள் சட்டத்தைக் கொண்டுவராமல் மாநில சர்க்கார் அசட்டை செய்துகொண்டு வருகிறது. இந்த நிலையிலே காலையிலிருந்து மாலை வரை வேலை செய்தும் ஐந்தணு கூட கூலி கிடைக்காமல் வேதனைப்பட்டு வாடிக்கொண்டிருக்கிறார்கள் அம்மக்கள். மற்றொரு புறத்தில் ஜவ்வாது மலையில் வசிக்கிற விவசாய மக்களை எடுத்துக்கொண்டால் அவர்கள் பரும் பாட்டை சொல்லமுடியாது. அங்குள்ள காட்டு நிலத்தைத்திருத்தி அதில் ஏறத்தாழ 10, 12 ஆண்டுகளாக பயிர் வைத்திருந்தும் கூட, அந்நிலங்களை காட்டுப்புறம்போக்கு என்று சொல்லி அவ்விவசாயிகளிடமிருந்து மாநில சர்க்கார் பிடுங்கியிருப்பதனால் அங்குள்ள விவசாயிகள் அனைவரும் வாழ வசதியற்று நாடோடிகளாக திரிகிற நிலையில் இருக்கிறார்கள். ஆகவே இந்த பண்ணையாள் சட்டத்தையும், மூன்றாவது நிலச்சட்டம் என்று சொல்கிறார்களே அதையும் கூடியவரையில் வடஆற்காடு மாவட்டத் திற்கு வாரத்தை அதிகமாக உயர்த்தியும், ஜவ்வாது மலையிலுள்ள மக்கள் மானமாக வாழவும் நல்லநிலையில் வாழவும் வழி செய்ய வேண்டும்.

“சமன்செய்துசீர் தூக்குங்கோல்போல் அமைந்தொருபால்
கோடாமை சான்றோர்க்கணி”

என்று வள்ளுவர் பெருமான் கூறியிருப்பதுபோல, தஞ்சை, திருச்சி மாவட்டங்களைப்போல் வடஆற்காடு மாவட்டத்தையும் நடத்தாவிட்டால் அது அங்குள்ள மக்களின் தலைமேல் அடிப்பதுபோலாகும் என்று கூறிக் கொண்டு, கவர்னர் பேரவையைக்கண்டு பரிதாபப்படுகிறேன் என்று சொல்லிக் கொண்டு எனது உரையை முடிக்கிறேன். வணக்கம்.

* SRI B. DORAISAMI REDDIAR : கனம் தலைவர் அவர்களே இந்த கவர்னரின் அட்ரைஸைப்பற்றி எல்லாக் கட்சியினரும் இரண்டு நாட்களாகப் பேசினார்கள். ஒருவரும் அதைப்பற்றி சரியானமுறையில் பேசவில்லை என்றுதான் நான் கருதுகிறேன். (சிரிப்பு) அதில் இருக்கிற குறிக்கோளிற்கு பதில் சொன்னால் போதும் என்ற நோக்கம் இல்லாமல் தான் பட்ட கதையையும் பழங்கதையையும்தான் மறுபடியும் திரும்பத் திரும்ப சரமரியாகப் பேசினார்கள். இப்பொழுதுதான் இந்த சபையில் பேச சந்தர்ப்பம் கிடைத்திருக்கிறது. இனி இப்படிப்பட்ட சந்தர்ப்பம் கிடைக்க வாய்ப்பு கிடைக்காதோ என்று எண்ணிதான் இப்படி பேசுகிறார்களோ என்று தெரியவில்லை. (சிரிப்பு) சில சினிமா படங்களில், கலர் படம் காட்டுவதுபோல் ஒரே நபரை ஏழு எட்டு கலர்களில் காண்பிப்பது மாதிரி தங்கள் தங்கள் தொகுதியில் உள்ளதைக்கூறிவிட்டு கடைசியில் அரி ஜனங்கள், அரிஜனங்கள் என்று கூறி முடித்துக்கொள்வது என்று வைத்துக்கொண்டிருக்கிறார்கள் (பலத்த சிரிப்பு). ஒருவர் ஒரு திட்டத்தைப் பற்றிச் சொன்னால் அதை மறுபடியும் சொல்லக்கூடாது. வேறு திட்டங்களைப் பற்றிச் சொன்னால் தான் இவர் இன்னதைப் பற்றிச் சொன்னார்

[Sri B. Doraisami Reddiar]

[4th May 1957]

அவர் அதைப் பற்றிச் சொன்னார் என்று நிருபர்களுக்கு எழுதுவது சாத்தியமாகும். விசிடர்களுக்கும் நன்கு புரிந்துக் கொள்ளமுடியும். அப்படி ஒன்றும் இல்லாமல் தான் பட்ட கதை பழங்கதையெல்லாம் சொல்லி முடித்து விடுகிறார்கள். தேர்தலில் லஞ்சம் கொடுத்தார்கள் என்று எல்லோரும் கூறுகிறார்கள். 9,000 ரூபாய்க்கு கூடுதலாக தேர்தலில் செலவு செய்தவர்கள் இங்கு இருக்கக்கூடாது என்று சொன்னால் இன்று இங்கு ஒருவரும் இருக்க லாய்க்கு கிடையாது. (பலத்த சிரிப்பு). எல்லோரும் செலவு செய்திருக்கிறார்கள். அப்படியல்லாது, மேற்சொன்னபடி கணக்குப்பார்த்தால் நாம் ஒருவரும், சபாநாயகர் உட்பட யாரும் இங்கு இருக்க முடியாது (சிரிப்பு) என்பதை நான் திரும்பவும் எடுத்துக்கூற விரும்புகிறேன். அதைப்பற்றி குறை கூறலாகாது. அதைப்பற்றியெல்லாம் நாம் ஏன் இங்கு பேசவேண்டும். அடுத்தபடியாக, இங்கு இப்பொழுது உள்ளவர்களில் திருமதிகள் மூவர் பேசினார்கள். நேற்று ஒருவர் சொன்னார், அவர்களுக்கு 8th Standard போதுமென்று. அப்பொழுதுதான் எனக்கு கொஞ்சம் வருத்தமாய் இருந்தது. நமக்கு 8th Standard போதும். அவர்கள் பி.ஏ. வரை படிக்கவேண்டும். அப்பெண்மணிகள் மரியாதையுடன் கேட்பவர்கள் ரசிக்கத்தக்க முறையில் பேசினார்கள் என்பதே என்னுடைய கருத்து. அதிகம் பேசுவதற்கு எனக்கு இஷ்டமில்லை. இதோடு என்னுடைய சிறுரையை முடித்துக்கொள்கிறேன்.

DEPUTY SPEAKER : The House will now adjourn and meet again at 11 a.m. on Monday, the 6th May 1957.

The House then adjourned.

வாய்மையே வெல்லும்
TRUTH ALONE TRIUMPHS